

ความเป็นไปได้ของแนวทางเลือกอื่นในการช่วยให้ปลา
สามารถผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น

นางสาวอุษารัตน์ นพคุณ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2542

ISBN 974-334-586-8

ลิขสิทธิ์ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

12 พ.ย. 2546

I 19172047

STRATEGIC METHODS TO ASSIST FISH IN PASSING THROUGH THE
MAN-MADE OBSTRUCTION IN WATERWAYS

A Thesis Submitted in Partial fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of Science in Environmental Science

Interdepartment of Environmental Science

Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 1999

ISBN 974-334-586-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความเป็นไปได้ของแนวทางเลือกอื่นในการช่วยให้ปลาสามารถผ่าน
สิ่งกีดขวางทางน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น

โดย

นางสาวอุษารัตน์ นพคุณ

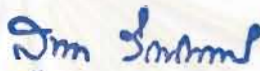
สาขาวิชา

วิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพล สุดารา

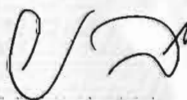
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

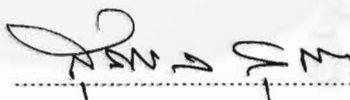
(ศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา กิระนันท์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

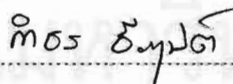
ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิชฌาม์ พิชฌนผลไพบุลย์)

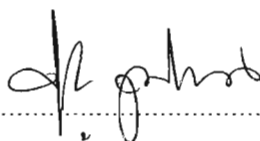
อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพล สุดารา)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กำธร ธีรคุปต์)

กรรมการ

(ดร.ศุภิชัย ตั้งใจตรง)

อุษารัตน์ นพคุณ : ความเป็นไปได้ของแนวทางเลือกอื่นในการช่วยให้ปลาสามารถผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น (STRATEGIES METHODS TO ASSIST FISH IN PASSING THROUGH MAN-MADE OBSTRUCTIONS IN WATER WAYS)

อ. ที่ปรึกษา ผศ. ดร. สุรพล สุตารา, 110 หน้า ISBN 974-334-586-8

ตามธรรมชาติปลาบางชนิดจะมีการเคลื่อนย้ายที่เพื่อการวางไข่ หาอาหาร แลเสาะหาสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตในบางช่วง แต่เมื่อมีการก่อสร้างสิ่งกีดขวางทางน้ำ จะทำให้เกิดอุปสรรคต่อการอพยพของปลา จึงได้ศึกษารูปแบบที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อช่วยลดปัญหานี้ ทำให้ปลาสามารถผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำไปได้บ้าง และขณะเดียวกันได้ศึกษาวิธีการที่ใช้ในปัจจุบัน ได้แก่ การก่อสร้างบันไดปลาโจน ซึ่งในประเทศไทยมีสร้างอยู่ 6 แห่งด้วยกัน แต่ขณะนี้สามารถใช้งานได้เพียง 3 แห่งเท่านั้น คือ บันไดปลาโจนเขื่อนระบายน้ำกวนพะเยา จังหวัดพะเยา บันไดปลาโจนเขื่อนระบายน้ำหนองหาน จังหวัดสกลนคร บันไดปลาโจนเขื่อนปากมูล จังหวัดอุบลราชธานี อีก 3 แห่งชำรุดหรืออยู่ในสภาพที่เสื่อมโทรมจนไม่สามารถใช้งานได้ ส่วนอีกแห่งหนึ่งกำลังอยู่ระหว่างการดำเนินการก่อสร้าง บันไดปลาโจนที่สามารถใช้งานได้ 3 แห่งนั้น จากการเก็บข้อมูลสามารถสรุปได้ว่าสามารถช่วยให้ปลาเดินทางผ่านไปได้ 25 ชนิด 24 ชนิด และ 63 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 51.22 ร้อยละ 57 และร้อยละ 47 ตามลำดับ

งานวิจัยนี้ได้นำแนวคิดของภูมิปัญญาชาวบ้าน และหาแนวความคิดใหม่เพื่อสร้างแบบจำลองในการช่วยให้ปลาสามารถเคลื่อนที่ผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำไปยังต้นน้ำได้ มีต้นแบบ 4 แบบ คือ แบบจำลองกั้นตันตักปลา แบบจำลองประตูกั้นน้ำ แบบจำลองระหัดวิดน้ำ และแบบจำลองลิฟท์ยกปลา โดยทดสอบประสิทธิภาพของแบบจำลองทางผ่านปลาทั้ง 4 แบบ กับปลาหางนกยูง ซึ่งมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ปลาหางนกยูงสามารถผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำได้ คิดเป็นร้อยละ 3.00 22.38 9.37 และ 11.70 ตามลำดับ และยังแสดงด้วยว่าความหนาแน่นของปลาหางนกยูงในการทดลองไม่มีผลต่อการผ่าน แบบจำลองกั้นตันตักปลา แต่มีผลต่อการผ่าน แบบจำลองประตูกั้นน้ำ แบบจำลองระหัดวิดน้ำ และแบบจำลองลิฟท์ยกปลา เพศของปลาหางนกยูงไม่มีผลต่อการผ่านแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบทั้ง 4 แบบ และแบบจำลองกั้นตันตักปลา และแบบจำลองลิฟท์ยกปลา มีความเหมาะสมกับปลาที่เป็นปลาหน้าดิน และปลาผิวน้ำ แบบจำลองระหัดวิดน้ำมีความเหมาะสมกับปลาชนิดที่เป็นปลาผิวน้ำ ส่วนแบบจำลองประตูกั้นน้ำเหมาะสมกับปลาทุกชนิด

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม .....ลายมือชื่อนิสิต อุษารัตน์ นพคุณ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม .....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา สุรพล สุตารา
ปีการศึกษา 2542

4072474823 : INTER – DEPARTMENT OF ENVIRONMENTAL SCIENCE
USARAS NOPAKUN : STRATEGIES METHODS TO ASSIST FISH IN
PASSING THROUGH MAN–MADE OBSTRUCTIONS IN WATER WAYS.
THESIS ADVISOR ASSIST.PROF. SURAPHOL SUDARA ,Ph.D. pp. 110
ISBN 974-334-586-8

Naturally fish migrate to spawn, feed and seek suitable environment for the different steps of their lives. As a result of man–made obstruction which block the water way, effect the fish migration and reduce the number and species of fish in the water. In the past, local people in Thailand used folk wisdom to solve these problem. Presently the widely used technique is the fish ladder or fish way. There are 7 fish ladders in Thailand, but only 3 of those, namely Kaunpayoua fish ladder, Nhonghan fish ladder and Pakmun fish ladder are in use and also investigated in this study

From this study, the numbers of species of fish in 3 areas were able to pass the fish ladder are 25 (51.22%), 24(57%) and 63(47%) consecutively. Folk wisdom, advantages and disadvantages of fish ladder were taken in to consideration in building 4 models, which are Water mill model, Water gate model, Ra-had model and Elevator model. After the experiment the efficiency of 4 models are 3.00%, 22.38%, 9.37% and 11.70% as follow consecutively. From this study it was found that the population density of fish do not effect the efficiency of the Water mill model but effects the Water gate model , Ra-had model and Elevator model. Also the sex of fish do not effect the efficiency of 4 models. Water mill model and Elevator model are suitable for Pelagic fish and Dermal fish, Ra-had model is suitable for only Pelagic fish and Water gate model is suitable for all types of.

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพแวดล้อม.....ลายมือที่อนิสิต.....USARAS NOPAKUN
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพแวดล้อม.....ลายมือที่อาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา .....2542.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพล สุตารา ที่กรุณาดูแลเอาใจใส่ ให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำต่างๆ ด้วยความรักและความเมตตา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อมที่ได้ ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และความเมตตาเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์บรรจง วรรณะพงษ์ ที่ปรึกษาด้านวิจัยและพัฒนาเครื่องมือ กล สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และ คุณ ฤดี ชูขจร ผู้อำนวยการกองสิ่งแวดล้อม กรมประมง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลและคำแนะนำ อันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ คุณสมพร เอี่ยมล้ำวงศ์ คุณทวีศักดิ์ จันทรดวง และคุณวิญญู สุทธิ จันทรเจ้าหน้าทีจากศูนย์เครื่องมือ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นอย่างยิ่ง ในการ ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการประดิษฐ์แบบจำลองทางผ่านปลาทั้ง 4 แบบ

ขอกราบขอบพระคุณ บัณฑิตวิทยาลัย และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่สนับสนุนทุน วิจัยในบางส่วน

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่ และเพื่อนๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการหาข้อมูล ด้านกำลังใจ และกำลังใจ แก่ผู้วิจัยตลอดมา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	
2.1 การจำแนกชนิดและพฤติกรรมในการอพยพย้ายถิ่นของปลา.....	4
2.2 ภูมิปัญญาชาวบ้านที่ช่วยให้ปลาสามารถข้ามสิ่งกีดขวางทางน้ำได้.....	9
2.3 บันไดปลาโจน.....	13
3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	
3.1 การดำเนินงานวิจัย.....	23
3.2 ประชากรที่ศึกษา.....	27
3.3 การตรวจนับผลการทดลอง.....	28
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
4 ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา.....	
4.1 ประสิทธิภาพบันไดปลาโจนในประเทศไทย.....	29
4.2 ประสิทธิภาพแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ.....	33
5 สรุปผลงานวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	51

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

รายการอ้างอิง .....

ภาคผนวก .....

    ภาคผนวก ก ความหมายของภูมิปัญญาชาวบ้าน.....

    ภาคผนวก ข ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อประชากรปลาภายหลังการก่อสร้างเขื่อน และกลายเป็นอ่างเก็บน้ำ.....

    ภาคผนวก ค กังหัน และระหัดวิดน้ำภูมิปัญญาชาวบ้าน.....

    ภาคผนวก ง ชนิดพันธุ์ปลาที่สามารถอพยพผ่านบันไดปลาโจนได้ในประเทศไทย.....

    ภาคผนวก จ ผลการทดสอบประสิทธิภาพแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ.....

    ภาคผนวก ฉ บันไดปลาโจนเขื่อน McNary รัฐวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา.....

    ภาคผนวก ช สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.....

ประวัติผู้วิจัย.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 จำนวนปลา Salmon และ Steelhead Rainbow Trout ที่สามารถเดินทางผ่าน บันไดปลาโจนเขื่อนเวตเดิลครีก (Waddle Creek)	17
2.2 การอพยพเดินทางของปลาผ่านบันไดปลาโจนในประเทศไทย	21
3.1 จำนวนปลาหางนกยูงแบ่งตามความหนาแน่น	28
4.1 ประสิทธิภาพแบบจำลองกั้นตักปลา	34
4.2 ประสิทธิภาพแบบจำลองประตูกั้นน้ำ	36
4.3 จำนวนปลาหางนกยูงที่สามารถผ่านแบบจำลองประตูกั้นน้ำได้ในช่วงเวลาต่างกัน	36
4.4 ประสิทธิภาพแบบจำลองระหัดวิดน้ำ	38
4.5 ประสิทธิภาพแบบจำลองลิฟท์ยกปลา	40
4.6 เปรียบเทียบข้อดี และข้อเสียของบันไดปลาโจนในประเทศไทย และแบบ จำลองทางผ่านปลาดันแบบ	47

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	การอพยพย้ายถิ่นของปลา.....	5
2.2	วงจรการอพยพของปลาชนิดที่มีการอพยพย้ายถิ่นจำกัดเฉพาะอยู่ในทะเลเท่านั้น	7
2.3	กั๊กกันกระบอก หรือหลูก จังหวัดสระบุรี.....	10
2.4	เรือกระดานผีหลอก.....	11
2.5	ป่อโจน หรือหลุมโจน จังหวัดปราจีนบุรี.....	12
2.6	ทางผ่านปลาแบบฝายน้ำล้น (Wier).....	1๓
2.7	ทางผ่านปลาแบบรูระบาย (Orificies).....	14
2.8	ทางผ่านปลาแบบเจาะช่อง (Slot).....	15
2.9	ชนิดของบันไดปลาโจนแบบ Fish Lock.....	16
2.10	บันไดปลาโจนเชื่อมระบายน้ำกวนพะเยา จังหวัดพะเยา.....	19
2.11	บันไดปลาโจนเชื่อมระบายน้ำบึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์.....	19
2.12	บันไดปลาโจนเชื่อมปากมูล จังหวัดอุบลราชธานี.....	20
3.1	แบบจำลองกั๊กกันตักปลา.....	24
3.1	แบบจำลองประตูกั้นน้ำ.....	25
3.1	แบบจำลองระหัดวิดน้ำ.....	26
3.1	แบบจำลองลิฟท์ยกปลา.....	27
4.1	จำนวนปลาหางนกยูงที่สามารถผ่านแบบจำลอง กั๊กกันตักปลา ที่ 3 ความหนาแน่น	34
4.2	จำนวนปลาหางนกยูงที่สามารถผ่านแบบจำลอง ประตูกั้นน้ำ ที่ 3 ความหนาแน่น	37
4.3	จำนวนปลาหางนกยูงที่สามารถผ่านแบบจำลอง ระหัดวิดน้ำ ที่ 3 ความหนาแน่น	39
4.4	จำนวนปลาหางนกยูงที่สามารถผ่านแบบจำลอง ลิฟท์ยกปลา ที่ 3 ความหนาแน่น	41

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

มนุษย์มีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำในการดำรงชีวิต จึงมีการคิดหาวิธีที่จะสามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ได้ ในปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการ จึงเริ่มมีการสร้างทำนบ ขุดทางให้น้ำไหลจากแม่น้ำสายหลักเข้าไปยังยังบ่อที่ขุดเตรียมไว้ เช่นในสมัยสุโขทัยได้มีการขุดคลองชลประทานเพื่อลำเลียงน้ำจากแม่น้ำน่านเข้ามาสู่แปลงนา คลองชลประทานในสมัยสุโขทัยนี้ เรียกว่า “ ท่อปุพระยาร่วง ” และในสมัยสุโขทัยยังได้มีการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ “ สฤตพงษ์ ” ไว้ นอกเมืองเพื่อเป็นแหล่งเก็บกักน้ำเอาไว้สำหรับใช้ยามขาดฝน (ทิศา ศุภจรรยา ,2534) แต่ในปัจจุบันมนุษย์มีจำนวนเพิ่มขึ้น มีการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ความต้องการบริโภคน้ำมีปริมาณมากขึ้น และยังมีการพัฒนาระบบการชลประทานออกไปยังพื้นที่ต่างๆ โดยการสร้างเขื่อน ฝ่าย ตลอดจนประตูระบายน้ำ แต่เขื่อนและประตูระบายน้ำเหล่านั้น กลับเป็นสิ่งที่กีดขวางทางเดินน้ำ ทำให้ลำน้ำในบริเวณนั้นถูกตัดออกเป็นช่วงๆ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อจำนวนและชนิดพันธุ์ปลาในแหล่งน้ำนั้นให้มีจำนวนลดลง การลดลงของจำนวนและชนิดพันธุ์ปลาภายหลังการก่อสร้างเขื่อนและอ่างเก็บน้ำ เกิดเนื่องจาก เมื่อแม่น้ำหรือลำธาร กลายเป็นอ่างเก็บน้ำซึ่งมีความลึกค่อนข้างมาก และเป็นน้ำนิ่ง ปริมาณออกซิเจนลดต่ำลง ส่งผลให้ปลาที่เคยดำรงชีวิตอยู่ในระบบนิเวศน้ำไหล ในพื้นที่ที่มีสภาพเป็นแก่ง และโขดหิน ตลอดจนมีแหล่งขยายพันธุ์ในแม่น้ำหรือลำธารที่มีพื้นเป็นกรวด หวาย เช่น ปลา *Labeo chrysophekadion* ปลาสลวยเงิน *Labeo stigmaleura* ปลาสลวยนกเขา *Osteochilus hasselti* ปลาร่องไม้ดิบ *Osteochilus microcephalus* ปลาตะพาก *Puntius pierrei* ปลากะมั่ง *Puntioplites proctozysron* ปลาชิวควาย *Rasbora dusonensis* ปลาชิวสุมาตรา *Rasbora sumatrana* ปลาปล้องอ้อย *Pangio javanicus* ปลาชะโอน *Ompok bimaculatus* ปลาปู *Ctenogoblius cephalophagus* ปลากระตี่หม้อ *Trichogaster trichopterus* ปลาแขยงหิน *Leiocassis siamensis* ปลาสลวยหลอดหางจุด *Cirrhinus caudimaculatus* ปลาสลวยขาว *Cirrhinus jullieni* และปลาแค้หัวแบน *Bagarius suchus* มีจำนวนลดลง นอกจากนี้เขื่อนและฝายเหล่านั้นยังเป็นอุปสรรคต่อการอพยพเดินทางตามวงจรชีวิตของปลา ยิ่งสันเขื่อนมีระดับความสูงมากเท่าใด จำนวนและชนิดปลาที่จะว่ายทวนน้ำข้ามเขื่อนไปยังต้นน้ำได้ยิ่งลดลง

การแก้ไขปัญหาดังกล่าวในอดีตหรือในชนบทที่ห่างไกล คนไทยได้มีการนำเอาความรู้ที่สืบทอดต่อกันมา มาใช้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เรียกว่าการใช้ ภูมิปัญญาชาวบ้าน เช่นการ ขุดบ่อโজন หรือหลุมโজন ตลอดจนการสร้างฝายจากวัชพืชรอบชาติที่น้ำสามารถท่วมถึงหรือพังทลายได้ในฤดูน้ำหลาก ส่วนในปัจจุบันวิธีการที่นิยมกันมากในการช่วยให้ปลาสามารถข้ามสิ่งกีดขวางทางน้ำได้คือ การใช้บันไดปลาโจน ซึ่งเป็นวิธีที่ประเทศไทยได้นำแบบอย่างมาจากต่างประเทศ ซึ่งบันไดปลาโจนในประเทศไทยนั้นยังที่ไม่สามารถช่วยให้ปลาข้ามสิ่งกีดขวางได้ทุกชนิด เพราะปลาแต่ละชนิดนั้นมีรูปร่างลักษณะและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้แตกต่างกัน

ดังนั้นถ้าได้มีการศึกษาถึง ภูมิปัญญาชาวบ้านของไทย ลักษณะ ข้อดี และข้อเสีย ของ บันไดปลาโจน ตลอดจนพฤติกรรมของปลา มาใช้ร่วมกันเพื่อเป็นแนวทางในการที่จะคิดค้นหาวิธีการอื่นๆ และประดิษฐ์เครื่องมือที่จะช่วยให้ปลาสามารถผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำได้ น่าจะเป็นทางออกอย่างหนึ่งในการลดปัญหาของการลดลงของจำนวนและชนิดพันธุ์ปลาอันเนื่องมาจากการก่อสร้างสิ่งกีดขวางทางน้ำ

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อสืบค้นและศึกษาข้อมูลบันไดปลาโจนและความรู้พื้นบ้านของไทยที่เกี่ยวข้องกับการช่วยให้ปลาข้ามสิ่งกีดขวางทางน้ำ
2. เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลด้านชนิดพันธุ์ปลาในบริเวณที่มีการก่อสร้างบันไดปลาโจน
3. เพื่อประดิษฐ์แบบจำลองต้นแบบที่จะเป็นทางเลือกให้นำไปพัฒนาเป็นเครื่องมือเพื่อช่วยให้ปลาข้ามสิ่งกีดขวางทางน้ำ และทดสอบ ประสิทธิภาพในเบื้องต้นของแบบจำลองต้นแบบที่สร้างขึ้นในห้องปฏิบัติการ

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

1. รวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาชาวบ้านในการนำปลาผ่านสิ่งกีดขวางไปยังต้นน้ำ โดยอาศัย ข้อมูลทุติยภูมิจากการค้นเอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้ที่มีประสบการณ์

2. รวบรวมและวิเคราะห์ประสิทธิภาพบันไดปลาโจนที่มีการใช้แล้วในประเทศไทย
3. การทดสอบประสิทธิภาพในเบื้องต้นของแบบจำลองต้นแบบที่ประดิษฐ์ขึ้น จะทำการทดลองในห้องปฏิบัติการกับปลาหางนกยูงที่มี ขนาดแตกต่างกัน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความรู้พื้นฐาน ซึ่งอาจสามารถนำมาประยุกต์ใช้ใน ปัจจุบันได้
2. ทราบถึงข้อดีและข้อเสียของบันไดปลาโจนที่มีอยู่ในปัจจุบัน
3. เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการลดลงของจำนวนและชนิดพันธุ์ปลา อันเนื่องมาจาก การก่อสร้างสิ่งกีดขวางทางน้ำ เพื่อเป็นการอนุรักษ์พันธุ์ปลาน้ำจืดในประเทศไทย

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การจำแนกชนิดของปลา

ในการจำแนกชนิดปลาตามปัจจัยและผลทางสภาวะแวดล้อม สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. แบ่งตามแหล่งน้ำที่อาศัย ได้แก่

- 1.1 ปลาน้ำจืด (freshwater fish) เป็นปลาที่อาศัยอยู่ในน้ำที่ไม่มีความเค็ม ซึ่งอาจแยกออกเป็นปลาที่อาศัยอยู่ตามแม่น้ำในที่ที่มีกระแสน้ำไหลแรง (rheophilic fish) หรือปลาที่อาศัยอยู่ในน้ำนิ่ง (limnophilic fish)
- 1.2 ปลาทะเล (marine fish) เป็นปลาที่อาศัยในน้ำทะเลหรือน้ำที่มีความเค็ม
- 1.3 ปลาสองน้ำ (migratory fish หรือ diadromous fish) เป็นปลาที่มีการอพยพเคลื่อนย้ายระหว่างน้ำจืดกับน้ำเค็ม
- 1.4 ปลาน้ำกร่อย (blackish-water fish) เป็นปลาที่อาศัยอยู่ในน้ำที่มีความเค็มประมาณ 15 ส่วนในพันล้านส่วน

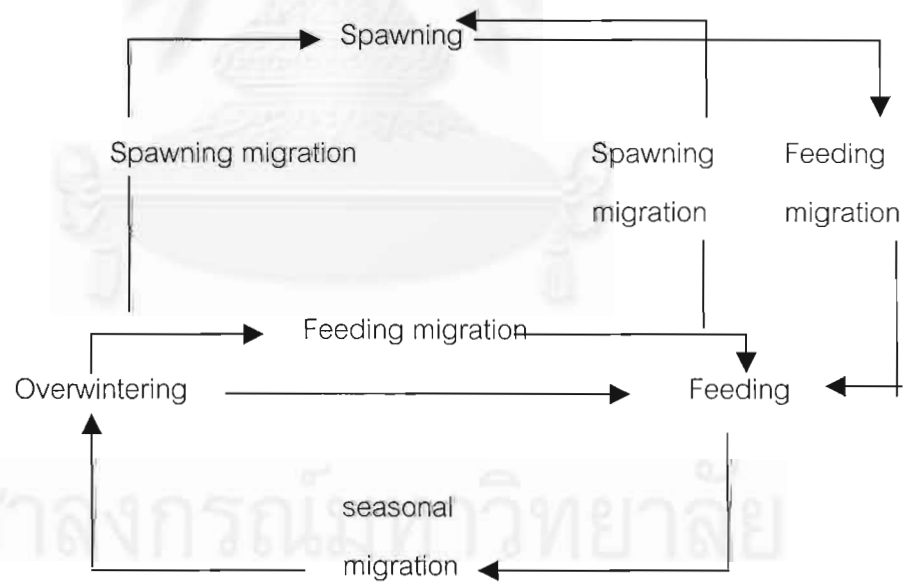
2. แบ่งตามลักษณะของแหล่งที่อยู่อาศัย ได้แก่

- 1.5 ปลาที่อาศัยอยู่ตามตลิ่งน้ำ (dermersal fish) เป็นปลาที่อาศัยอยู่ตามหน้าดินของแหล่งน้ำ
- 1.6 ปลาที่อาศัยอยู่ในส่วนที่เป็นน้ำ (pelagic fish)
- 1.7 ปลาที่อาศัยอยู่ที่บริเวณผิวน้ำในทะเลลึก (oceanic fish)
- 1.8 ปลาที่อาศัยอยู่ในบริเวณชายฝั่ง (inshore fish)
- 1.9 ปลาที่อาศัยอยู่ในเขตน้ำขึ้น น้ำลง (intertidal fish)
- 1.10 ปลาที่อาศัยอยู่ในบริเวณปะการัง (coral-reef fish)

พฤติกรรมในการอพยพย้ายถิ่นของปลา

การอพยพย้ายถิ่น (migration) หมายถึง การเดินทางจากแหล่งที่อยู่อาศัยหนึ่งไปยังสถานที่อื่น อย่างมีแบบแผนและมีลักษณะที่เฉพาะตัว เพื่อเสาะหาถิ่นที่อยู่หรือสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับความต้องการในช่วงชีวิตนั้นๆ เพื่อความอยู่รอดของทั้งตนเองและลูกที่จะเกิดมาในอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์ที่จำแนกไว้โดย Mckeown (1984) เป็น 3 แบบด้วยกันคือ

1. การอพยพเพื่อวางไข่ (spawning migration) หมายถึง การเดินทางจากแหล่งอาศัยหรือแหล่งหากินไปสู่แหล่งวางไข่
2. การอพยพเพื่อหากิน (feeding migration) เป็นการเดินทางเพื่อหากิน โดยเดินทางออกจากแหล่งวางไข่ หรือแหล่งอาศัยเพื่อหากิน
3. การอพยพย้ายถิ่นตามฤดูกาล (seasonal migration) เป็นการอพยพย้ายถิ่นเพื่อการมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกว่า เช่นการหลบหนาวไปยังที่อุ่นกว่า (overwintering migration)

รูปที่ 2.1 การอพยพย้ายถิ่นของปลา (Mckeown , 1984)

Mckeown (1984) ได้สรุปปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดการอพยพย้ายถิ่นของปลา ซึ่งมีปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นอยู่ 2 ประเภท คือปัจจัยโดยตรง เป็นปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมหรือถิ่นที่อยู่เดิม มีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม แล้วส่งผลกระทบต่อปลาโดยตรง เช่น การลดลงของปริมาณอาหารภายในแหล่งที่อยู่อาศัย ปัจจัยอีกประการหนึ่งคือ ปัจจัยโดยอ้อม เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นเมื่อสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงไป แล้วส่งผลกระทบต่อฮอร์โมนและพฤติกรรมของปลา กระตุ้นให้ปลามีการอพยพย้ายถิ่น ปัจจัยดังกล่าวสามารถแบ่งได้ออกเป็น

1. ปัจจัยทางด้านชีวภาพ (biological factor) ได้แก่ ฮอร์โมนภายในต่อมไร้ท่อภายในร่างกายของปลาที่กระตุ้นให้ปลามีการอพยพเดินทางเพื่อการสืบพันธุ์และวางไข่
2. ปัจจัยทางด้านเคมี (chemical factor) ได้แก่ ความเค็ม (salinity) และปริมาณก๊าซออกซิเจนในน้ำ (dissolved oxygen)
3. ปัจจัยทางด้านกายภาพ (physical factor) ได้แก่ อุณหภูมิ ปริมาณแสง กระแสน้ำ และ ค่าการนำกระแสไฟฟ้า (conductivity)

ลักษณะการอพยพของปลา ลักษณะการอพยพของปลาสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. การเดินทางประจำถิ่นและประจำฤดูกาล (local and seasonal movement) หมายถึงการเดินทางเพื่อเปลี่ยนถิ่นเฉพาะในฤดูกาลหนึ่งๆ ซึ่งจะมีอาณาบริเวณการเดินทางไม่กว้างใหญ่มากนัก เช่นเดินทางจากฝั่งด้านตะวันออกของทะเลสาบไปสู่ด้านตะวันตก
2. การกระจายตัว หมายถึงการเดินทางร่อนเร่ไปโดยไร้จุดหมายปลายทางอันแท้จริง โดยอาจจะมีเส้นทางประจำหรือไม่มีก็ได้
3. การอพยพย้ายถิ่นที่แท้จริง (true migration) หมายถึงการเดินทางเพื่อหากินและผสมพันธุ์ สามารถแบ่งแยกเป็นลักษณะต่างๆได้ดังนี้

3.1 Diadromous fish คือปลาที่มีการอพยพเดินทางไปมาระหว่างทะเล และ น้ำจืด แบ่งออกเป็น

3.1.1 Anadromous fish คือปลาที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่หากินอยู่ในทะเลแต่ต้อง อพยพเข้าสู่ น้ำจืดเพื่อการผสมพันธุ์วางไข่ เช่น ปลาตะลุมพุก (*Hilsa toli*) ปลาปากกลม และปลาแซลมอน

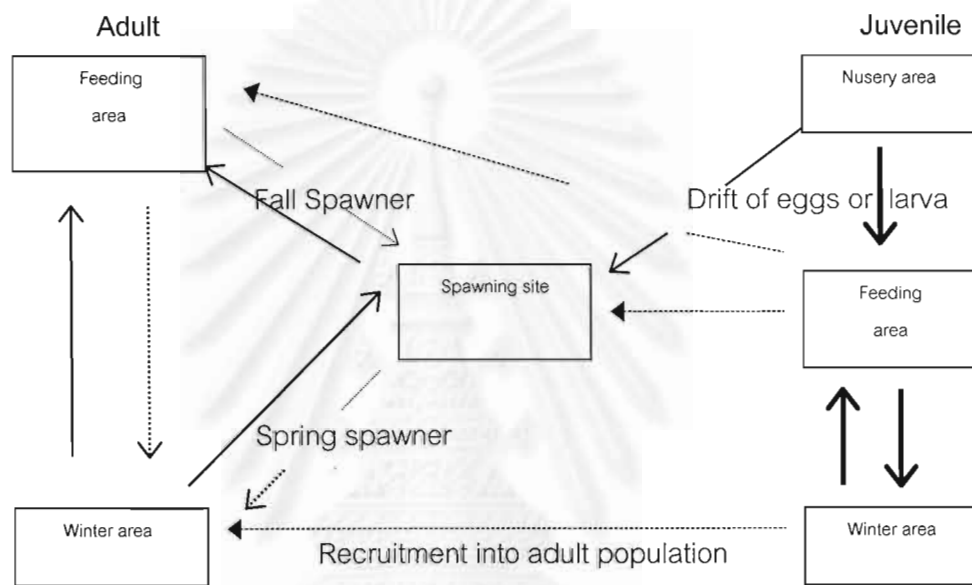
3.1.2 Catadromous fish คือ ปลาที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่หากินอยู่ในน้ำจืดแต่ต้องอพยพเข้าสู่ทะเลเพื่อการผสมพันธุ์วางไข่ เช่น ปลาดูหนา (*Anguila australis*) และปลาไหลน้ำจืด (*Anguila anguila*)

3.1.3 Amphidromous fish คือปลาที่อพยพไปมาระหว่างทะเลและน้ำจืด แต่การอพยพย้ายถิ่นนั้นไม่ใช่เพื่อไปผสมพันธุ์วางไข่ แต่จะเกิดเฉพาะในช่วงหนึ่งของชีวิตเท่านั้น เช่นปลาบู่ (*Oxyleotris marmoratus*)

3.2 Potamodromous fish คือปลาที่มีการอพยพย้ายถิ่นจำกัดเฉพาะอยู่ในน้ำจืดเท่านั้น

3.3 Oceanodromous fish คือปลาที่มีการอพยพย้ายถิ่นจำกัดเฉพาะอยู่ในทะเลเท่านั้น (รูปที่ 2.2)

รูปที่ 2.2 วงจรการอพยพของปลาชนิดที่มีการอพยพย้ายถิ่นจำกัดเฉพาะอยู่ในทะเลเท่านั้น (Mckeown , 1984)

จากรูป $\longrightarrow$ เป็นการอพยพเพื่อวางไข่ หรือหลบหนาวของปลาที่เป็นตัวเต็มวัย แล้วจะกลับมายังแหล่งที่อยู่อาศัยตามเดิม และเป็นเส้นทางที่ลูกปลาวัยอ่อนจะเดินทางไปยังแหล่งอนุบาล เพื่อเติบโตต่อไปเป็นปลาวัยรุ่น

$\dashrightarrow$ เมื่อลูกปลาเจริญเป็นปลาวัยรุ่นแล้ว ปลาวัยรุ่นอาจจะอพยพกลับมายังแหล่งหากินเดิมเพื่อเติบโตต่อไป แต่ก็จะมีปลาบางชนิดที่เจริญเป็นปลาโตเต็มวัยในแหล่งอนุบาล เลย แล้วจึงอพยพกลับมาวางไข่ยังบริเวณที่วางไข่ หรืออพยพเข้าไปในเขตหลบหนาว โดยไม่กลับไปยังแหล่งที่อยู่อาศัยเดิม

การอพยพย้ายถิ่นของปลาในประเทศไทยนั้น ได้สำรวจพบ ปลาฉนาก (*Pristis cuspidatus*) ซึ่งเป็นปลาทะเล แต่กลับพบในบึงบอระเพ็ด จังหวัด นครสวรรค์ ปลากระเบนน้ำจืด (*Dasyabatus bleekeri*) เป็นปลาทะเลซึ่งบางครั้งสำรวจพบในบริเวณแม่น้ำซึ่งมีส่วนติดต่อกับทะเล ปลาดตะลุมพุก (*Hilsa ttoli*) เป็นปลาทะเล แต่สำรวจพบที่โรงงานสุราบางยี่ขัน กรุงเทพฯ และยังพบปลาดตะเพียนน้ำเค็ม (*Nematolosa nasus*) อพยพย้ายถิ่นเข้ามาในแม่น้ำเป็นครั้งคราว ส่วนปลาที่อาศัยในแม่น้ำลำคลองในจังหวัดตราด เช่น ปลาดตะพัด (*Scleropagues formosus*) สามารถสำรวจพบในทะเล (เสนห์ และคณะ , 2521)

จะเห็นได้ว่าปลามีการอพยพเพื่อวางไข่ หากิน ตลอดจนเพื่อเสาะหาสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิต แต่ในปัจจุบันได้มีการก่อสร้างเขื่อน หรือฝายกีดขวางทางเดินน้ำ ซึ่งสิ่งก่อสร้างเหล่านี้จะเป็นอุปสรรคต่อการอพยพตามวงจรชีวิตของปลา ส่งผลให้จำนวนและชนิดพันธุ์ปลาในแหล่งน้ำนั้นมีจำนวนลดลง การเปลี่ยนแปลงของประชากรปลาภายหลังการก่อสร้างสิ่งกีดขวางทางน้ำนั้นสามารถยกตัวอย่างได้ ดังนี้ จากการศึกษาของ บุญยรัตน์ และคณะ , 2538 พบว่า ภายหลังการก่อสร้างเขื่อนเขาแหลม จังหวัดกาญจนบุรี และกลายเป็นอ่างเก็บน้ำแล้วนั้น ชนิดพันธุ์ปลาภายในอ่างเก็บน้ำลดลงจาก 21 ครอบครัว 87 ชนิด เหลือเพียง 14 ครอบครัว 31 ชนิด และพบว่า ภายหลังการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำเขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชนิดของประชากรปลาภายในอ่างเก็บน้ำมีการเปลี่ยนแปลงลดลงจาก 18 ครอบครัว 59 ชนิด เหลือเพียง 16 ครอบครัว 44 ชนิด (ตารางภาคผนวก ข)

แสดงว่าการก่อสร้างเขื่อนหรือฝายขนาดใหญ่ปิดกั้นลำน้ำ จะทำให้ปลาที่อาศัยอยู่ในระบบนิเวศน้ำไหลลดลงหรือสูญหายไป แต่ก็จะมีปลาบางชนิดที่มีแนวโน้มที่ปริมาณจะเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม เพราะอ่างเก็บน้ำที่เกิดขึ้นใหม่จะมีอาหารให้ปลากินเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะจากต้นไม้และเศษซากพืชที่เน่าเปื่อยที่เกิดจากน้ำท่วม จุลินทรีย์ และสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กที่เพิ่มขึ้น สิ่งเหล่านี้จะช่วยเพิ่มจำนวนปลาให้มากขึ้น แต่การเพิ่มขึ้นของประชากรมิได้มีลักษณะที่ยั่งยืน เมื่อซากพืชที่เน่าสลายเป็นอาหารปลาที่มีจำนวนลดลง การแข่งขันกันหาอาหารมากขึ้น ส่งผลให้จำนวนประชากรลดลง และตะกอนดินซึ่งเคยเป็นอาหารของปลาและสัตว์น้ำที่สะสมหน้าเขื่อนโดยปกติ จะถูกกระแสน้ำพัดไปตามลำน้ำไปสู่บริเวณปากแม่น้ำแล้วไหลออกสู่ทะเล ทำให้ปริมาณอาหารของปลาบริเวณท้ายเขื่อนลดลง การก่อสร้างสิ่งกีดขวางทางน้ำยังส่งผลต่อแบบแผนการอพยพของปลา ทำให้ปลาไม่สามารถว่ายทวนน้ำไปวางไข่ยังต้นน้ำได้ ยิ่งสันเขื่อนมีระดับความสูงมากเท่าใด จำนวนปลาที่จะว่ายทวนน้ำข้ามเขื่อนไปต้นน้ำย่อมลดลง ส่งผลกระทบต่อความหลากหลายและชนิดพันธุ์ปลาให้ลดลงจากเดิม

ซึ่งในอดีตหรือในพื้นที่ชนบทได้มีการนำเอา **ภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือ เทคโนโลยีชาวบ้าน** มาใช้เป็นแนวทางในการช่วยให้ปลาสามารถข้ามสิ่งกีดขวางทางน้ำเพื่อเดินทางไปวางไข่ หรือหาอาหารยังต้นน้ำได้

2.2 ภูมิปัญญาชาวบ้านที่ช่วยให้ปลาสามารถข้ามสิ่งกีดขวางทางน้ำได้

ภูมิปัญญาชาวบ้านที่นำมาใช้ในการช่วยให้ปลาสามารถข้ามสิ่งกีดขวางทางน้ำได้นั้น เป็นการที่ชาวบ้านเรียนรู้ และปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม มีการเรียนรู้ถึงพฤติกรรมของปลาในธรรมชาติ และได้นำเอาการเรียนรู้นั้นมาเป็นแนวทางในการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งการใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านที่ช่วยให้ปลาสามารถอพยพไปวางไข่ยังต้นน้ำนั้น สามารถยกตัวอย่างได้ดังนี้

2.2.1 การสร้างฝายโดยไม่เปลี่ยนแปลงธรรมชาติและระบบนิเวศของชาวบ้านในภาคเหนือ

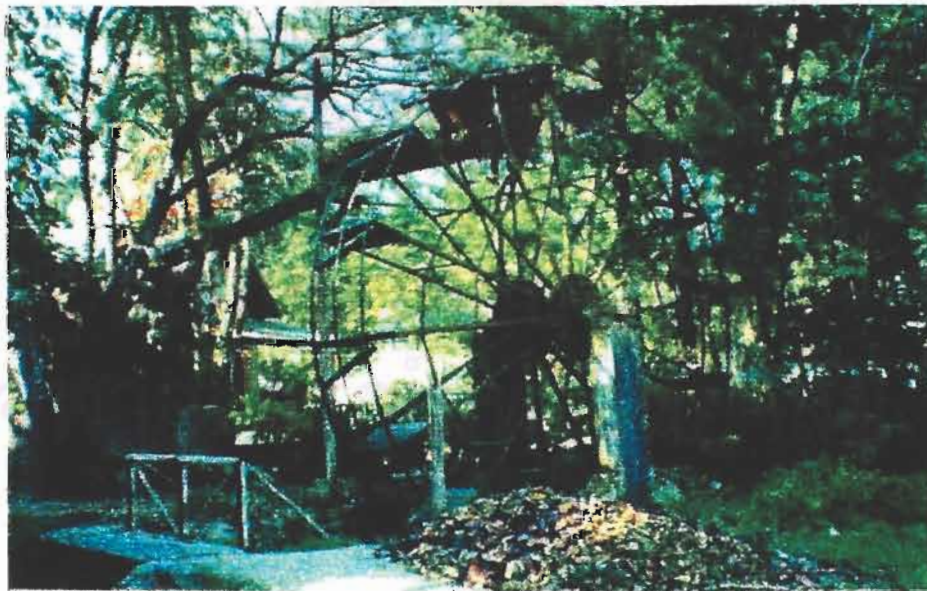
การชลประทานของชาวบ้านในภาคเหนือ เป็นการชลประทานโดยการส่งน้ำเพื่อการเพาะปลูก โดยอาศัยหลักที่ให้น้ำไหลจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำ ตามแรงดึงดูดโลก ไปตามคลองที่ชาวบ้านเรียกว่า “เหมือง” การชลประทานของชาวบ้านในภาคเหนือนี้เรียกว่า “การชลประทานระบบเหมืองฝาย” ซึ่งเป็นการดัดแปลงใช้ประโยชน์จากลักษณะทางกายภาพของลำน้ำในภาคเหนือ ซึ่งมีความลาดเทมาก ทำให้น้ำในลำน้ำนั้นมีปริมาณมากขึ้นในเวลาที่ฝนตกหนักและน้ำในลำน้ำจะลดลงเมื่อเวลาที่ขาดฝน ฝายที่ชาวบ้านทำส่วนใหญ่จะทำจากวัสดุธรรมชาติ เช่น ไม้ เศษไม้ และก้อนหิน เรียกฝายแบบนี้ว่า “ฝายไม้”

ชาวบ้านมักจะสร้างฝายในช่วงหลังฤดูมรสุมเพื่อเก็บกักน้ำแล้วส่งผ่านลำเหมือง (Irrigation Cannel) ไปยังหมู่บ้าน ซึ่งเมื่อถึงฤดูมรสุมหรือฤดูน้ำหลาก น้ำจะมีปริมาณมากและไหลเร็ว น้ำไหลท่วมฝาย ทำให้ปลาสามารถว่ายไปยังต้นน้ำได้โดยปราศจากสิ่งกีดขวาง และฝายที่สร้างจากวัสดุธรรมชาตินี้มีความแข็งแรงไม่มากนัก ก็จะพังทลายไป ซึ่งปลาส่วนใหญ่จะอพยพเดินทางไปวางไข่ยังต้นน้ำในฤดูน้ำหลากหรือฤดูมรสุมเช่นกัน ฝายที่สร้างจากวัสดุธรรมชาติเหล่านั้นจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการอพยพของปลา

2.2.2 การใช้ประโยชน์จากกัณฑ์วิดน้ำ และระหัดวิดน้ำเพื่อลำเลียงน้ำจากที่ต่ำไปสู่ที่สูง

ในอดีตและในพื้นที่ชนบท วิธีการที่ชาวนาใช้ช่วยทุ่นแรงในการวิดน้ำเข้านา หรือพื้นที่เพาะปลูก คือการใช้กัณฑ์วิดน้ำ และระหัดวิดน้ำ ซึ่งกัณฑ์วิดน้ำนั้นมีหลายประเภท เช่น กัณฑ์กระบอกหรือหลุก กัณฑ์ถังหิ้ว กัณฑ์ท่อ กัณฑ์กงจักร และกัณฑ์ถังราว (รูปในภาคผนวก ค) กัณฑ์วิดน้ำเหล่านี้จะมีหลักการการทำงานที่คล้ายๆกัน คือ ตัวกัณฑ์จะมีภาชนะสำหรับตักน้ำ ซึ่งมีหลายแบบ เช่น เป็นทรงกระบอกตัดปลายเฉียง เป็นถังน้ำ หรือมีลักษณะเป็นท่อ แล้วแต่ตามชื่อเรียก ภาชนะตักน้ำเหล่านี้จะติดอยู่บนขอบวงของกัณฑ์ และจะมีใบพัดซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวขับเคลื่อนให้กัณฑ์หมุนเป็นวงกลมตามความแรงของกระแส น้ำ ส่วนระหัดวิดน้ำจะแตกต่างไปจากกัณฑ์ตรงที่ระหัดวิดน้ำจะมีรูปร่างคล้ายวงรี มีสายพานซึ่งยึดติดกับแผ่นไม้ และปลายของสายพานด้านหนึ่งจะมีโซ่ซึ่งเชื่อมต่อกับกัณฑ์ลม โดยที่ใบพัดกัณฑ์ลมจะหมุนตามความแรงของแรงลม ส่งผลให้สายพานระหัดวิดน้ำเคลื่อนที่ แผ่นไม้ก็จะกวาดเอาน้ำเข้าไปยังแปลงนาได้ (กรมชลประทาน, 2519)

ในบางครั้งการวิดน้ำเข้านา จะมีปลาติดเข้าไปอยู่ในระหัดวิดน้ำ ทำให้ปลาหลุดเข้าไปอยู่ในนาข้าวได้ ซึ่งอาจนำเอาวิธีการลำเลียงน้ำเข้าพื้นที่เพาะปลูกของชาวบ้านในชนบทนี้มาประยุกต์ใช้ในการช่วยให้ปลาสามารถข้ามสิ่งกีดขวางทางน้ำได้

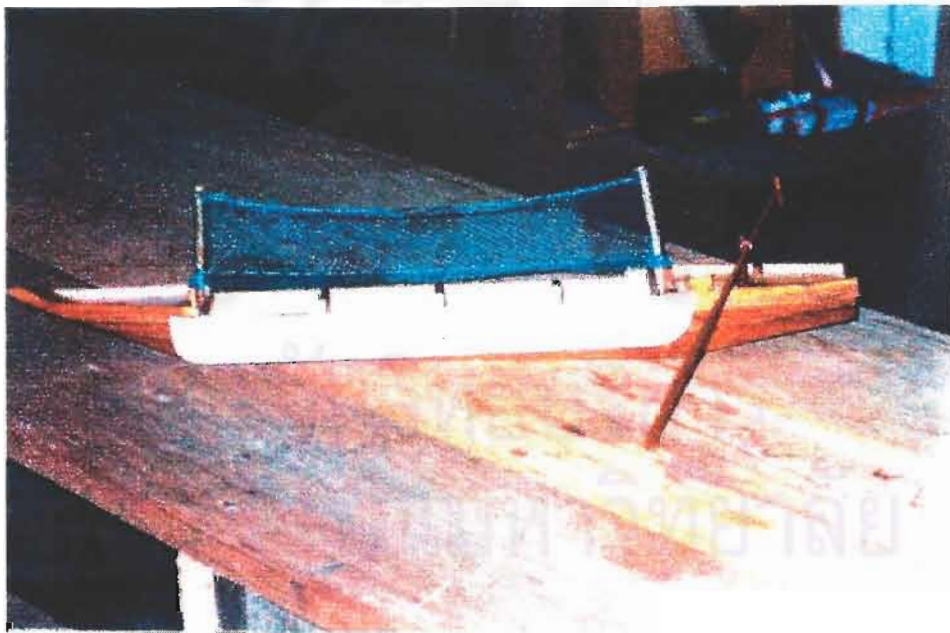

รูปที่ 2.3 กัณฑ์กระบอก หรือหลุก จังหวัดสระบุรี

2.2.3 เรือกระดานผีหลอก

กระดานผีหลอก (กมล วิบูลกิจธนากร , 2542) เป็นการนำกระดานมาทาสีขาวผูกเทียบกับด้านข้างตัวเรือ ไม้กระดานมีขนาดกว้างประมาณ 2 - 3 ฟุต ขนาดของความยาวจะพอกับเรือ ทาสีขาวทั้งหมดผูกติดกับเรือด้านที่หันเข้าสู่ฝั่ง อีกฝากหนึ่งของเรือจะผูกตาข่ายไว้กันไม่ให้ปลากระโดดออกนอกเรือ การวางมุมของกระดานผีหลอกจะวางเป็นมุมเฉียง เพื่อให้ปลาที่ว่ายทวนกระแสน้ำกระโดดเข้ามาตกลงบนเรือตามแรงของกระแสน้ำ ในเวลากลางคืนปลาส่วนใหญ่ซึ่งอยู่ตามริมตลิ่งเมื่อเวลาพายเรือสวนน้ำขึ้นมาไม้กระดานที่ทาสีขาวไว้จะสะท้อนแสง ซึ่งตามสัญชาตญาณของปลาปลาจะตกใจกระโดดขึ้นเรือมาเอง

เรือกระดานผีหลอกนี้เป็นวิธีการหนึ่งที่ชาวบ้านได้ศึกษาและเรียนรู้ถึงพฤติกรรมของปลา ที่ทำให้ปลาสามารถกระโดดข้ามสิ่งกีดขวางได้ ในบางพื้นที่จึงมีการนำเฉพาะไม้กระดานผีหลอกมาวางไว้หน้าฝายที่มีขนาดไม่สูงมากนัก เมื่อปลาว่ายทวนน้ำมาบริเวณที่วางกระดานผีหลอกไว้ ตามสัญชาตญาณ ปลาจะกระโดดข้ามฝายไปอีกฝากหนึ่ง และสามารถว่ายน้ำต่อไปยังต้นน้ำได้

รูปที่ 2.4 เรือกระดานผีหลอก (พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ)

2.2.4 บ่อโজন หรือหลุมโজন

ในฤดูน้ำหลากหรือฤดูฝนน้ำจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านกายภาพ ชีวภาพ และทางเคมี ซึ่งเป็นสัญญาณให้ปลาเดินทางอพยพ ชาวบ้านในอดีตหรือในพื้นที่ชนบทได้นำความรู้ดังกล่าวมาช่วยให้ปลากระโดดข้ามสิ่งกีดขวาง เช่นจังหวัดปราจีนบุรี (สัมภาษณ์ คุณเจียม ประยูรพงศ์) มีการขุดบ่อโจนไว้บริเวณคันนาที่มีการปล่อยน้ำเข้ามาแล้ว ปลาจำพวกปลาช่อนที่อาศัยอยู่ในคันนาจะกระโดดออกมาจากคันนาลงมาในบ่อโจนที่ขุดเตรียมไว้ ต่อมาได้มีการพัฒนา นำวิธีการดังกล่าวมาช่วยให้ปลาสามารถข้ามสิ่งกีดขวางทางน้ำ ได้เรียกวิธีการนี้ว่า " การขุดบ่อโจน หรือ หลุมโจน " การขุดบ่อโจน หรือหลุมโจน เป็นการขุดบ่อน้ำหรือสร้างทำนบไว้ตามริมตลิ่ง โดยขุดบ่อแต่ละบ่อให้มีความสูงแตกต่างกัน มีระยะห่างพอสมควร บ่อวางเรียง 2 ข้างตลิ่งมีรูปร่างคล้ายหูกกระต่าย บ่อโจนนี้จะทำหน้าที่เปรียบเสมือนชอกหินตามริมตลิ่งเพื่อให้ปลาหลบหรือพักขณะว่ายทวนน้ำ เมื่อถึงฤดูน้ำหลากปลาจะอพยพเดินทางไปยังต้นน้ำ ปลาจะกระโดดเข้าไปในบ่อโจนที่ขุดเตรียมไว้เพื่อพักเหนื่อย

รูปที่ 2.5 บ่อโจนหรือหลุมโจน จังหวัด ปราจีนบุรี

ส่วนวิธีในปัจจุบันที่นิยมใช้กันมากในการช่วยให้ปลาสามารถเดินทางอพยพข้ามสิ่งกีดขวางทางน้ำไปได้ คือ การสร้างบันไดปลาโจน (fish ladder หรือ fish way) เพื่อให้ปลาสามารถไปวางไข่หรือเสาะหาสภาพแวดล้อมอันเหมาะสมในการดำรงชีวิตยังต้นน้ำได้

2.3 บันไดปลาโจน (fish ladder , fish way)

บันไดปลาโจนหรือทางผ่านปลา (fish ladder หรือ fish way) คือสิ่งก่อสร้างที่เอื้ออำนวยให้ปลาสามารถว่ายขึ้นล่องผ่านเขื่อนหรือโตรกผาตามธรรมชาติที่กีดขวางทางสัญจรตามชีพจักรของปลาได้ บันไดปลาโจนประกอบด้วยสะพานน้ำที่แบ่งออกเป็นขั้นตอน หรือห้วงน้ำเล็กๆเรียงติดต่อกันไปตามระดับเชิงลาดจากสันเขื่อนลาดต่ำลงสู่ระดับน้ำด้านท้ายน้ำ

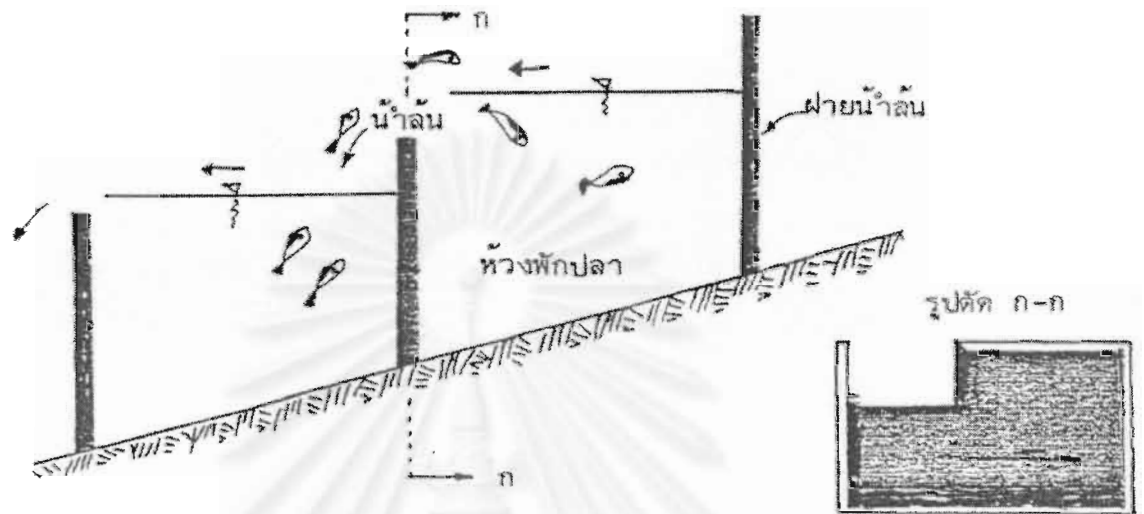
2.3.1 คุณสมบัติเบื้องต้นของบันไดปลาโจน

1. แบบของบันไดปลาโจนจะต้องเหมาะสมกับชนิดของปลาที่มีอยู่ในแหล่งน้ำนั้นๆ เพื่อให้ปลาที่อยู่ส่วนใหญ่สามารถว่ายผ่านเขื่อนหรือสิ่งกีดขวางได้โดยสะดวก
2. ต้องเป็นแบบที่ใช้ได้กับระดับน้ำทั้งบริเวณเหนือเขื่อนและใต้เขื่อนทุกระดับ ไม่ว่าจะระดับน้ำจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาลมากน้อยเพียงไรก็ตาม
3. ไม่ว่าปริมาณน้ำที่ไหลผ่านบันไดปลาโจนจะมากหรือน้อยเท่าใดก็สามารถใช้ได้ผลเสมอ
4. ต้องเป็นแบบที่ปลาสามารถว่ายผ่านได้โดยไม่บาดเจ็บหรือบอบช้ำมากนัก
5. ปลาสามารถหาทางเข้าบันไดได้โดยง่ายปราศจากการรื้อหรือหลงทาง

2.3.2 ส่วนประกอบที่สำคัญของบันไดปลาโจน

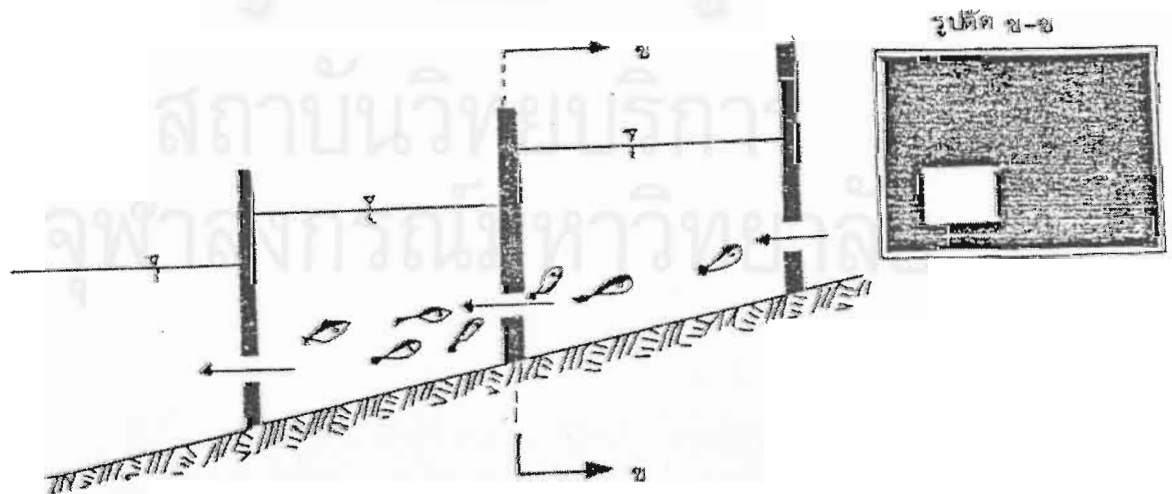
1. ทางเข้า (fish entrance) เป็นส่วนแรกของบันไดที่ปลาเดินทางเข้าสู่บันได แบบของทางเข้าของบันไดปลาขึ้นอยู่กับที่ตั้งที่ต้องมีความสัมพันธ์กับกระแสน้ำหลัก (main current) และช่วงของระดับน้ำ ทางเข้าของบันไดปลาจะต้องมีตัวควบคุมกระแสน้ำที่พอดีไม่ให้น้ำไหลแรงเกินไปและต้องไม่สูงมากสามารถปรับได้ทุกระดับที่ไหลเข้ามาสำหรับปลาบางชนิดที่ชอบกระโดด
2. ทางผ่าน (fish passage) จะเป็นห้วงพักปลา โดยแต่ละห้วงจะถูกปิดกั้นโดยแผ่นลดความเร็วซึ่งมีอยู่หลายแบบด้วยกัน

ก. แบบฝายน้ำล้น (wier) เป็นแบบที่ให้น้ำล้นข้าม(Overflow) แล้วให้น้ำตกเป็น
 ห้วงๆ ความกว้างของฝายน้ำล้นขึ้นอยู่กับจำนวนปลาที่ผ่าน

รูปที่ 2.6 ทางผ่านปลาแบบฝายน้ำล้น (wier) (ธเรศ ศรีสถิตย์, 2525)

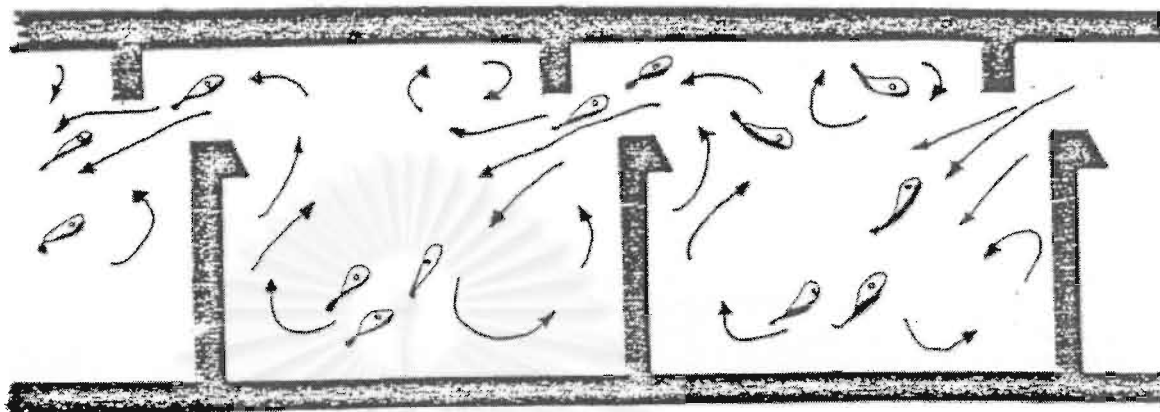
ข. แบบรูระบาย (orifices) แบบนี้จะขังน้ำเป็นห้วงคล้ายๆเช่นเดียวกับแบบแรก
 แต่ทางเดินของน้ำจะลอดผ่านรูระบาย การผ่านของปลาก็ต้องว่ายลอดรูระบาย ดังนั้นรูระบายจึง
 ควรจะอยู่ต่ำ แต่ให้อยู่สูงจากพื้นของรางเล็กน้อยเพื่อดึงดูดความสนใจปลา

รูปที่ 2.7 ทางผ่านปลาแบบรูระบาย (orifices) (ธเรศ ศรีสถิตย์, 2525)

ค. แบบเจาะช่อง (slot) มีลักษณะเป็นช่องๆสำหรับให้ปลาว่ายผ่านไปได้ อาจจัดอยู่ตามแนวนอนหรือแนวตั้งก็ได้ ใช้เฉพาะสำหรับปลาที่แข็งแรง เพราะกระแสน้ำจะไหลแรงมาก เช่นปลาแซลมอน

รูปที่ 2.8 ทางผ่านปลาแบบแบบเจาะช่อง (slot) (ธเรศ ศรีสถิตย์ , 2525)

3. ทางออก (fish exit) เป็นส่วนสุดท้ายของบันไดซึ่งต้องคำนึงถึง ทางเข้าของกระแสน้ำที่จะเข้าไปสู่อุปกรณ์ปลา จะต้องมีการควบคุมความเร็วของกระแสน้ำในระหว่างการเกิดการเปลี่ยนแปลงของกระแสน้ำทางด้านเหนือน้ำ และต้องสามารถป้องกันพวกขยะ เศษสวะ รากไม้และเศษท่อนไม้ที่ลอยมาตามน้ำที่จะเข้าไปติดในบันไดปลา

4. น้ำล่อปลา (auxiliary water supply) เป็นสิ่งที่ล่อปลาให้เข้าสู่ทางเข้าของบันไดปลา อุปกรณ์ส่วนนี้จะติดตั้งอยู่บริเวณใกล้ๆปากทางเข้าของบันไดปลา โดยมีระบบนำน้ำพิเศษมาช่วยให้กระแสน้ำแรงขึ้นเพื่อดึงดูดให้ปลาเข้ามาทางนี้ ทำได้โดยการต่อท่อหรือ flume นำน้ำมาปล่อยออกตรงปากทางเข้า

2.3.3 ชนิดของบันไดปลาโจน ซึ่งจำแนกไว้โดย ธเรศ ศรีสถิตย์ , 2525 ออกเป็น 5 แบบ ดังนี้

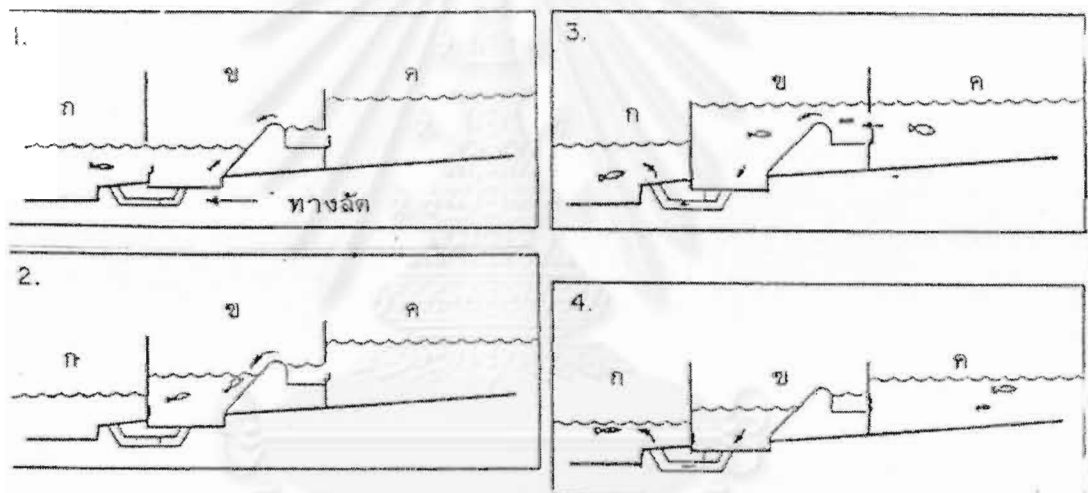
1. แบบ Simple sluice หรือ Inclined chute เป็นแบบง่ายๆคล้ายรางระบายน้ำ จะมีอุปกรณ์ลดความเร็วของกระแสน้ำหรือห่วงพักเหนื่อยของปลาหรือไม่ก็ได้ เหมาะสำหรับเขื่อนที่ไม่สูงมากนักและปลาที่มีขนาดเล็กเท่านั้น

2. แบบ Pool type เป็นแบบที่นิยมใช้กันกว้างขวางกว่าแบบอื่นๆ ประกอบด้วย ห้วงพักน้ำเรียงติดต่อกัน ที่กันรางอาจมีท่อระบายน้ำเล็กๆเชื่อมต่อระหว่างแต่ละห้วงพักน้ำไว้ด้วยก็ได้ ใช้ได้ผลดีกับปลาที่แข็งแรงว่องไว

3. แบบ Denile type เป็นแบบที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับแบบ Pool type แต่มีขนาดแคบกว่า และการติดตั้งแผงลดความเร็วของน้ำผิวดัน แบบนี้แผงลดความเร็วน้ำจะติดเอนไปข้างหน้าสู่กระแสน้ำ ทำให้เกิดกระแสน้ำม้วนกลับลงเบื้องล่าง ช่วยลดความเร็วของกระแสน้ำในบริเวณนี้ ปลาจะสามารถว่ายได้สะดวกขึ้น ใช้ได้ผลดีกับปลาเซลมอน

4. แบบ Fisk lock ประกอบด้วยประตูบังคับน้ำที่ต้องอาศัยเครื่องจักรกลช่วยทุ่นแรงในการปฏิบัติงาน เหมาะสำหรับเขื่อนสูงๆที่สร้างในเนื้อที่ที่จำกัด

5. แบบ Deep baffle channel ช่วยให้ปลาสามารถเดินทางผ่านน้ำตกที่สูงชันและกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยวจัดได้

รูปที่ 2.9 ชนิดของบันไดปลา แบบ Fish Lock (ธเรศ ศรีสถิตย์ , 2525)

ในต่างประเทศ บันไดปลาโจนได้มีการศึกษาและพัฒนามานานแล้ว เริ่มต้นในยุโรปเมื่อศตวรรษที่ 17 ต่อมาเป็นที่นิยมกันมากในหลายๆประเทศ เช่น เยอรมันตะวันตก แคนาดา อังกฤษ รัสเซีย ฟินแลนด์ ปากีสถาน และสหรัฐอเมริกา

2.3.4 ตัวอย่างบันไดปลาโจนในต่างประเทศ

บันไดปลาโจน เชื่อนแวดเดิลครีก (Waddle Creek) รัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา
เชื่อนแวดเดิลครีก เป็นเขื่อนที่กั้นน้ำระหว่างอ่าวมอนทาเลย์ (Montarey bay) ในเมืองซานฟ

งานซีสโก กับทะเลแปซิฟิก ซึ่งเขื่อนเวดเดลครีกนี้จะเป็นอุปสรรคต่อการอพยพไปต้นน้ำเพื่อวางไข่ของปลา Silver salmon และ Steelhead Rainbow trout โตเต็มวัย ซึ่งจะอพยพเดินทางออกจากทะเลแปซิฟิก ไปวางไข่ที่อ่าวมอนทานาเลย์ ในช่วงเดือน กันยายน – มีนาคม ของทุกปี และเมื่อลูกปลาโตขึ้นจนเป็นปลาวัยรุ่น ก็จะว่ายน้ำกลับลงไปอยู่ในทะเลแปซิฟิก เพื่อเติบโตเป็นปลาโตเต็มวัยต่อไป ทางรัฐบาลแคลิฟอร์เนียจึงได้จัดให้มีการสร้างบันไดปลาโจน หรือทางผ่านปลาขึ้น ซึ่งเมื่อทำการศึกษาพบว่า ปลา Salmon และ ปลา Steelhead Rainbow trout สามารถเดินทางผ่านบันไดปลาโจนเขื่อนเวดเดลครีก ได้ดังนี้ (Shapovalov and Taft , 1954)

ตารางที่ 2.1 จำนวนปลา Salmon และ Steelhead Rainbow trout ที่สามารถเดินทางผ่านบันได ปลาโจนเขื่อนเวดเดลครีก (Waddle Creek)

ปี	King salmon	Silver salmon	Steelhead Rainbow trout
1938	6,051	7,370	12,995
1939	3,424	8,629	14,476
1940	14,619	11,073	18,308
1941	21,011	13,694	17,356
1942	10,612	15,037	25,032
1943	72,64	13,030	23,445
1944	13,966	18,309	20,172
1945	12,488	16,731	13,626
1946	16,024	14,109	19,005
1947	13,160	25,289	18,225
1948	16,312	12,872	13,963
1949	3,803	7,495	13,715
1950	14,357	12,050	15,138
1951	12,476	11,441	13,774
1952	7,256	3,711	19,448

ที่มา : Shapovalov and Taft , 1954

ยังมีการก่อสร้างบันไดปลาโจนในอีกหลายรัฐใน ประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น บันไดปลาโจนที่เขื่อน McNary รัฐออริกอน (รูปแสดงในภาคผนวก ฉ) และที่โอริกอน รัฐไอดาโฮ เป็นต้น

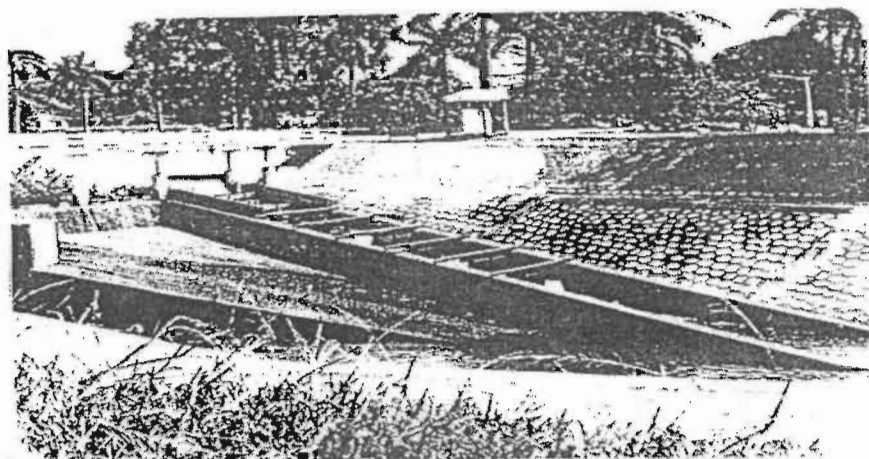
2.3.5 บันไดปลาโจนในประเทศไทย บันไดปลาโจนในประเทศไทยมีอยู่ด้วยกัน 7 แห่งคือ

1. บันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำพระรามหก แม่น้ำป่าสัก ตำบลท่าหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นบันไดปลาโจนแห่งแรกที่ถูกสร้างขึ้นในปีพ.ศ. 2466

2. บันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำกว๊านพะเยา จังหวัดพะเยา สามารถใช้เป็นทางให้ปลาจากลำน้ำอิงอพยพข้ามเขื่อนเข้าสู่กว๊านพะเยาได้ ซึ่งเป็นแบบ Simple sluice ในตอนแรก แต่ไม่สามารถใช้งานได้ จึงมีการศึกษาและแก้ไขปัญหา จึงเปลี่ยนแบบของบันไดปลาโจนจากแบบ Simple sluice มาเป็นแบบ Simple sluice ผสมกับ แบบ Pool Type

เสน่ห์ ผลประสิทธิ์ (2522) ได้ศึกษาถึงจำนวนและชนิดพันธุ์ปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจน เขื่อนระบายน้ำกว๊านพะเยา พบว่าปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้นั้น แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกส่วนใหญ่เป็นปลาขนาด Fingerling มีจำนวนทั้งหมด 21 ชนิด 234,835 ตัว และมีปลาที่ไม่สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้ แต่มาอออยู่ที่เขื่อนบันไดปลา ทั้งหมด 12 ชนิด ซึ่งสามารถสันนิษฐานได้ว่าเป็นการอพยพของลูกปลาวัยรุ่น กลุ่มที่ 2 ส่วนใหญ่จะเป็นปลาที่มีขนาดใหญ่ อพยพสืบพันธุ์เจริญเต็มที่ จึงเป็นการเดินทางเพื่อวางไข่ (spawning migration) ของปลาโตเต็มวัย มีจำนวนทั้งหมด 25 ชนิด จากจำนวนชนิดปลาทั้งหมด 41 ชนิด รวม 34,465 ตัว และกุ้งฝอยอีก 1 ชนิด และพบว่ายังมีปลาอีก 4 ชนิดที่ไม่สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้ (ตารางภาคผนวก ง)

ได้มีการศึกษาเพิ่มเติมถึงการเดินทางผ่านบันไดปลาโจนของปลาที่กว๊านพะเยาอีกครั้ง หนึ่ง โดย ธเรศ ศรีสถิตย์ (2533) พบว่ามีปลากว่า 30 ชนิดจากจำนวนชนิดปลาทั้งหมด 41 ชนิด ที่สามารถผ่านบันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำกว๊านพะเยาได้ และมีปลาอีก 2 ชนิดที่ไม่สามารถผ่านบันไดปลาโจนที่กว๊านพะเยาได้ (ตารางภาคผนวก ง)

รูปที่ 2.10 บันไดปลาโจนเขื่อนระบายน้ำกวนพะเยา จังหวัดพะเยา (ธเรศ ศรีสถิตย์ , 2525)

3. บันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำหนองหาน จังหวัดสกลนคร สามารถใช้เป็นทางให้ปลาออกจากลำน้ำท่าเดินทางผ่านเขื่อนเข้าสู่หนองหานได้ เป็นบันไดปลาโจนแบบ Simple sluice ผสมกับ แบบ Pool Type จากการศึกษาชนิดพันธุ์ปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจน เขื่อนระบายน้ำหนองหาน โดย ธเรศ ศรีสถิตย์ , เข็มชาติ นิมสมบุญ , ศิริ กอนันตกุล และชำนาญ พงษ์ศรี (2525) พบว่าปลาเริ่มจะอพยพจากลำน้ำท่าเข้าสู่หนองหานในช่วงประมาณเดือนตุลาคม ถึง เดือนธันวาคมของทุกปี จะมีปลา 24 ชนิดจากจำนวนชนิดปลาทั้งหมด 42 ชนิด ที่สามารถเดินทางผ่านบันไดปลาโจนแห่งนี้ได้ และยังพบว่า ปลาบางชนิดที่พบอาศัยในแม่น้ำโขง ก็สามารถเดินทางผ่านบันไดปลาโจนเข้าสู่หนองหานได้ เช่นกัน (ตารางภาคผนวกง)

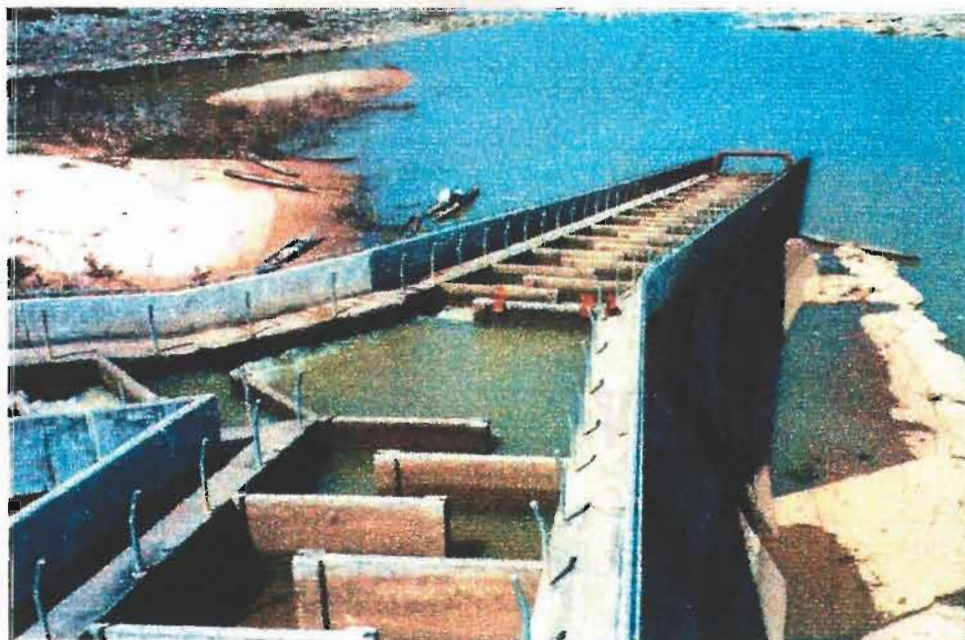
4. บันไดปลาโจนเขื่อนระบายน้ำบึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ ปัจจุบันไม่สามารถใช้งานได้ เพราะชำรุดมาก

รูปที่ 2.11 บันไดปลาโจนเขื่อนระบายน้ำบึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์

5. บันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ปัจจุบันไม่สามารถใช้งานได้ เพราะชำรุดมาก

6. บันไดปลาโจน ณ เขื่อนปากมูล จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นบันไดปลาโจนแบบ Pool type จากการศึกษาของ เสน่ห์ ผลประสิทธิ์และคณะ (2540) ซึ่งศึกษาการเดินทางของปลาผ่าน บันไดปลาโจนเขื่อนปากมูล ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2537 ถึงเดือนเมษายน 2539 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 20 เดือน พบว่าปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้ทั้งหมดมีจำนวนรวม 63 ชนิด จาก 13 ครอบครัว ซึ่งปลาในครอบครัวปลาตะเพียน (*Cyprinidae*) สามารถเดินทางผ่านบันไดปลาโจนได้มากที่สุด 41 ชนิด ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บตัวอย่างปลาในลำน้ำมูลของสันทดนา ดวงสวัสดิ์ และคณะ (2536) พบปลาบริเวณเหนือเขื่อนปากมูล 109 ชนิด และบริเวณปากมูลต่อกับ แม่น้ำโขงพบปลา 93 ชนิด จากการศึกษาของ สุรพล สุดารา และคณะ (2537) พบจำนวนปลา พันธุ์ปลาน้ำจืดในบริเวณเหนือและใต้เขื่อนปากมูลลำน้ำมูลทั้งสิ้น 133 ชนิดจาก 29 ครอบครัว และ จากการศึกษาของ ขวลิขิต วิทยานนท์ (2542) พบปลาในลำน้ำมูลทั้งสิ้น 240 ชนิด ซึ่งจากการสำรวจ พันธุ์ปลาน้ำจืดในบริเวณเขื่อนปากมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นได้ว่า ชนิดปลาที่พบอาศัยในแม่น้ำมูล และแม่น้ำโขง มากกว่า ร้อยละ 50 สามารถเดินทางผ่านบันไดปลาโจนเขื่อนปากมูลได้ มีจำนวน ทั้งสิ้น 65,897 ตัว มีปริมาณการเดินทางเฉลี่ย 984 ตัว/วัน หรือ 41 ตัว/ชม. และจะมีความหนาแน่น มากในช่วงต้นฤดูฝน (ตารางภาคผนวก ง)

รูปที่ 2.12 บันไดปลาโจนเขื่อนปากมูล จังหวัดอุบลราชธานี

7. บันไดปลาโจน ณ พื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งขณะนี้อยู่ในช่วงดำเนินการก่อสร้างจากการศึกษาพบว่า ณ ลุ่มน้ำปากพนังในช่วงฤดูแล้งระหว่างเดือนมีนาคม ถึงเดือนตุลาคม ของทุกปี เป็นช่วงที่มีการเดินทางของสัตว์น้ำกร่อย เข้ามายังแม่น้ำปากพนัง เพื่อการผสมพันธุ์ วางไข่ และหีนน้ำเค็ม แต่เมื่อมีการก่อสร้างประตูระบายน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหา น้ำเค็มรุกล้ำเข้าไปในแม่น้ำปากพนัง ปัญหาดินเปรี้ยว และปัญหาน้ำเน่าเสียจากการทำนากุ้ง ประตูระบายน้ำนั้นจึงเป็นอุปสรรคต่อการอพยพเดินทางของสัตว์น้ำดังกล่าว จึงได้มีการเสนอแนะให้มีการสร้างบันไดปลาโจนไว้ที่ 2 ข้าง ของประตูระบายน้ำปากพนัง และมีรูปแบบที่แตกต่างกันเพื่อความเหมาะสมของปลาและสัตว์น้ำแต่ละประเภท โดยแบ่งออกเป็น บันไดปลาสำหรับปลาขนาดเล็กที่ชอบกระโดดและว่ายน้ำลดรูขึ้นไปทางเหนือน้ำ และบันไดปลาสำหรับปลาขนาดใหญ่

ตารางที่ 2.2 การอพยพเดินทางของปลาผ่านบันไดปลาโจนในประเทศไทย

บันไดปลาโจนในประเทศไทย	แบบของบันได	จำนวนชนิดปลาที่ผ่านบันได	ร้อยละ	หมายเหตุ
1. บันไดปลาโจน เขื่อนพระรามหก จังหวัด พระนครศรีอยุธยา	-	-	-	ซ้ำรูดมาก
2. บันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำ บึงบอระเพ็ด จังหวัด นครสวรรค์	Simple sluice ผสม Pool type	-	-	ซ้ำรูดมาก
3. บันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำ เพชรบุรี จังหวัด เพชรบุรี	-	-	-	ซ้ำรูดมาก
4. บันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำ กวีานพะเยา จังหวัด พะเยา	Simple sluice ผสม Pool type	25(2520) 30(2533)	51.22	เสน่ห์ , 2522 ธเรศ , 2525
5. บันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำ หนองหาน จังหวัด สกลนคร	Simple sluice ผสม Pool type	24	57	ธเรศ , 2525
6. บันไดปลาโจน ณ เขื่อนปากมูล จังหวัด อุบลราชธานี	Pool type	63(2540)	47	เสน่ห์ , 2540
7. บันไดปลาโจน ณ พื้นที่ลุ่มน้ำปาก พนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช	-	-	-	กำลังดำเนินการก่อสร้าง

2.3.6 ข้อดีและข้อเสียของบันไดปลาโจน

จากรายงานการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับบันไดปลาโจนของ เสน่ห์ ผลประสิทธิ์ และคณะ (2520) ได้จำแนกข้อดี ของบันไดปลาโจนไว้ดังนี้

ข้อดีของบันไดปลาโจน

1. บันไดปลาโจนสามารถช่วยให้ปลาบางชนิดเดินทางข้ามสิ่งกีดขวางไปยังต้นน้ำได้
2. การก่อสร้างบันไดปลาโจนสามารถปรับปรุงหรือขยายรูปแบบและขนาดให้เหมาะสมกับลักษณะของเขื่อนและสภาพแวดล้อมได้ง่าย
3. บันไดปลาโจนช่วยให้ปลาบางชนิดสามารถเดินทางผ่านสิ่งกีดขวางได้โดยสะดวก ย่อมทำให้ปลาเพิ่มขึ้น และสามารถแพร่กระจายไปตามภูมิภาคต่างๆของประเทศได้ทั่วถึงและสม่ำเสมอ ความชุกชุมเพิ่มมากขึ้น ประชาชนในภาคต่างๆได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงกัน
4. บันไดปลาโจนเป็นแหล่งที่ดึงดูดให้ปลาบางชนิดเดินทางมาหา ดังนั้นการที่จะรวบรวมตัวอย่างปลา เพื่อศึกษาชีวประวัติในแง่ต่างๆสามารถทำได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว และประหยัด
5. เป็นแนวทางในการรักษาความหลากหลายของจำนวนและชนิดพันธุ์ปลาในแหล่งน้ำนั้น

ข้อเสียของบันไดปลาโจน

1. ไม่สามารถช่วยให้ปลาทุกชนิด สามารถผ่านบันไดปลาโจนไปได้ เช่นปลาฉิวดิน และปลาที่มีขนาดใหญ่
2. มีปลาเพียงจำนวนหนึ่งซึ่งสามารถเดินทางผ่านบันไดปลาโจนไปได้จนถึงอ่างเก็บน้ำด้านบน แต่จะมีสภาพร่างกายที่บอบช้ำจากการเดินทาง โดยเฉพาะปลาเกล็ดนั้นแทบทุกตัวเกล็ดจะหลุดและผิวหนังลอก
3. มีปลาจำนวนหนึ่งซึ่งสามารถเดินทางเข้ามาในบันไดปลาโจนได้ แต่ไม่สามารถผ่านเข้ามาจนถึงตอนปลายของบันไดได้ ทำให้ตกค้างอยู่ตามแอ่งกลางทาง
4. ไม่สำรวจพบปลาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และปลาที่ใกล้สูญพันธุ์สามารถผ่านบันไดปลาโจนไปได้
5. บันไดปลาโจนไม่สามารถช่วยให้ปลาชนิดที่หากินตามฉิวดิน (Dermersal fish) ข้ามสิ่งกีดขวางไปยังต้นน้ำได้ และอาจเหมาะสมกับปลาที่แข็งแรง ว่องไว และเป็นปลาฉิวน้ำ (Pelagic fish) เท่านั้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 การดำเนินงานวิจัย

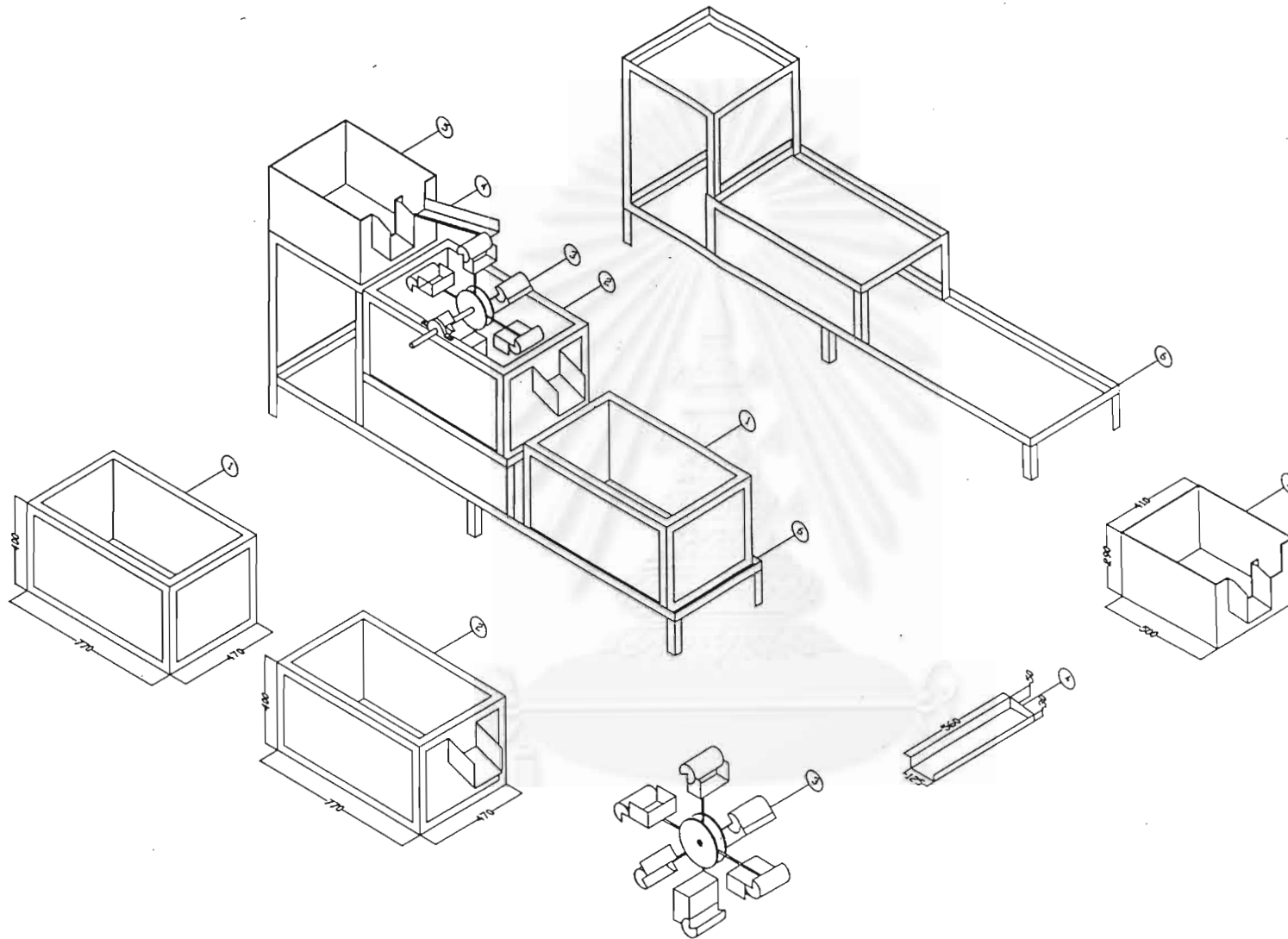
การดำเนินงานวิจัยเกี่ยวกับ ความเป็นไปได้ของแนวทางเลือกอื่นในการช่วยให้ปลาสามารถข้ามสิ่งกีดขวางทางน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 รวบรวมและศึกษาถึงภูมิปัญญาชาวบ้านที่สามารถช่วยให้ปลาข้ามสิ่งกีดขวางทางน้ำเพื่อเดินทางไปยังต้นน้ำได้ โดยศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและจากการสัมภาษณ์ชาวบ้าน
- ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ผลสำเร็จของบันไดปลาโจนที่เคยมีมาแล้วในประเทศไทย
- ขั้นตอนที่ 3 ออกแบบและทดลองแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ 4 แบบ ดังนี้

1. แบบจำลองกั้นตักปลา ต้นแบบนี้พัฒนามาจากกั้นที่ชาวบ้านในชนบทหรือในอดีตใช้วิดน้ำจากแม่น้ำเข้าพื้นที่เพาะปลูก โดยอาศัยการไหลของน้ำทำให้กั้นหมุน แต่ในแบบจำลองนี้จะทำงานโดยอาศัยแรงน้ำที่ปล่อยลงมาจากภาชนะใส่น้ำด้านบน ซึ่งแทนลักษณะการปล่อยน้ำจากเขื่อน น้ำจากด้านบนถูกปล่อยลงมาใส่ในกระบอกรองรับที่ติดอยู่กับแกนกั้น ทำให้กั้นเคลื่อนที่ ซึ่งการหมุนของกั้นตักปลาจะเคลื่อนที่เป็นวงกลมตามแนวโค้ง ส่งผลให้กระบอกรับน้ำสามารถซ้อนปลาขึ้นมายังด้านบนและปล่อยปลาลงในรางที่ต่อลงไปยังกล่องเก็บน้ำด้านบน ที่ถือว่าเป็นอ่างเก็บน้ำของเขื่อนได้ (รูปที่ 3.1)

สถาบันวิจัยปฏิบัติการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

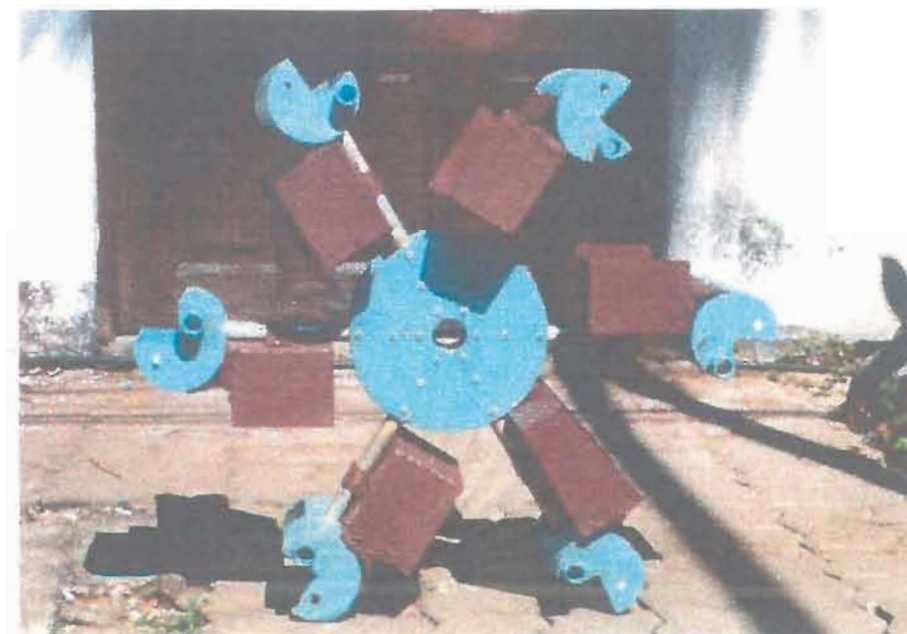

STERTEGIES METHODS TO ASSIST FISH IN PASSING
THROUGH MAN-MADE OBSTRUCTIONS IN WATER WAY

MISS USARAS NOPAKUN

Inter-Department of Environmental Science
Graduate School Chulalongkorn University

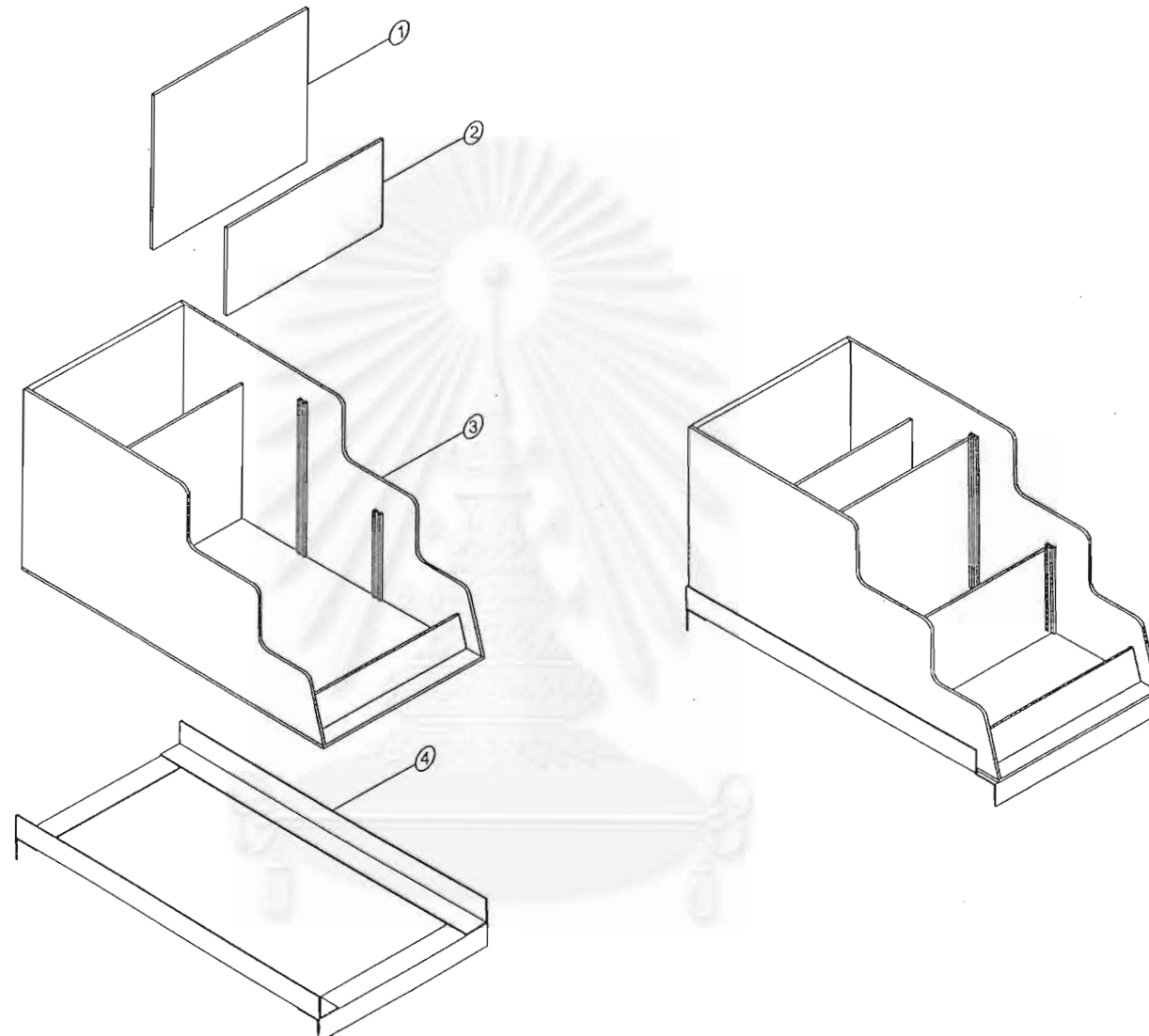
ชั้นที่	รายการ	วัสดุ
1	ถังสำรองน้ำ	STAINLESS, กระจก
2	ถังน้ำยกระดับ	STAINLESS, กระจก
3	กังหันน้ำ	PVC, เหล็กแผ่นหนา 2 มม.
4	รางรับน้ำย้อนกลับ	เหล็กแผ่นหนา 2 มม.
5	ตั้งน้ำดี้น	ACRYLIC
6	ฐานหลักกรองรับถังน้ำ	เหล็กฉาก 1 1/2"

รูปที่ 3.1 แบบจำลองกึ่งหัตถ์กปลา

2. แบบจำลองประตูกั้นน้ำ เป็นแบบจำลองที่ใช้แนวความคิดมาจากการยกเรือผ่าน ประตูระบายน้ำ น้ำจากภาชนะด้านบนซึ่งแทนอ่างเก็บน้ำของเขื่อนจะไหลลงมาสู่ภาชนะที่ต่ำกว่า เปรียบเสมือนด้านใต้เขื่อน ซึ่งทางด้านใต้เขื่อนนี้จะมีประตูซึ่งทำหน้าที่กั้นน้ำอยู่ 2 ประตู (จำนวน ประตูจะขึ้นอยู่กับความเหมาะสม) ดังนั้น ในการเคลื่อนย้ายปลาจึงต้องปิดประตูบานแรก ซึ่งเป็น บานที่อยู่ใกล้เขื่อนจำลองมากที่สุด น้ำที่ไหลมาจากภาชนะด้านบนจะถูกกักไว้โดยประตูบานแรก จนเกือบเต็ม ให้ปิดประตูกั้นน้ำบานที่ 2 แล้วเปิดประตูกั้นน้ำบานแรก ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆทุกประตูกั้น น้ำ จนระดับน้ำทางด้านใต้เขื่อนสูงเท่ากับระดับน้ำด้านบนจนปลาสามารถว่ายน้ำข้ามเขื่อนจำลอง ไปได้เอง (รูปที่ 3.2)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

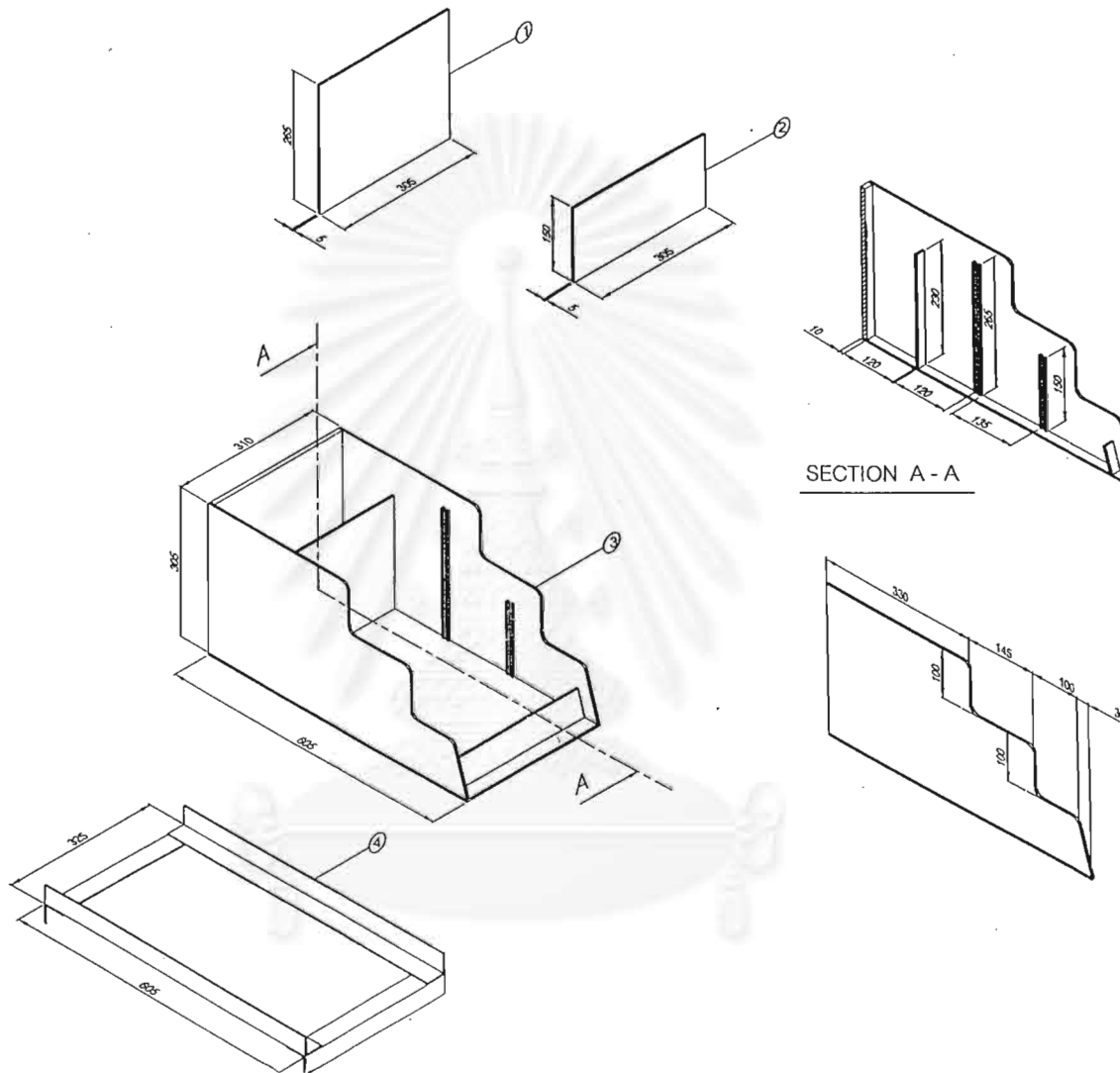

STERTEGIES METHODS TO ASSIST FISH IN PASSING
THROUGH MAN-MADE OBSTRUCTIONS IN WATER WAY

MISS USARAS NOPAKUN

Inter-Department of Environmental Science
Graduate School Chulalongkorn University

ชั้นที่	รายการ	วัสดุ
1	แผ่นกั้นระดับน้ำแผ่นที่ 1	ACRYLIC
2	แผ่นกั้นระดับน้ำแผ่นที่ 2	ACRYLIC
3	CHAMBER กักน้ำ	ACRYLIC
4	ฐานรอง CHAMBER	เหล็กฉาก 1½"

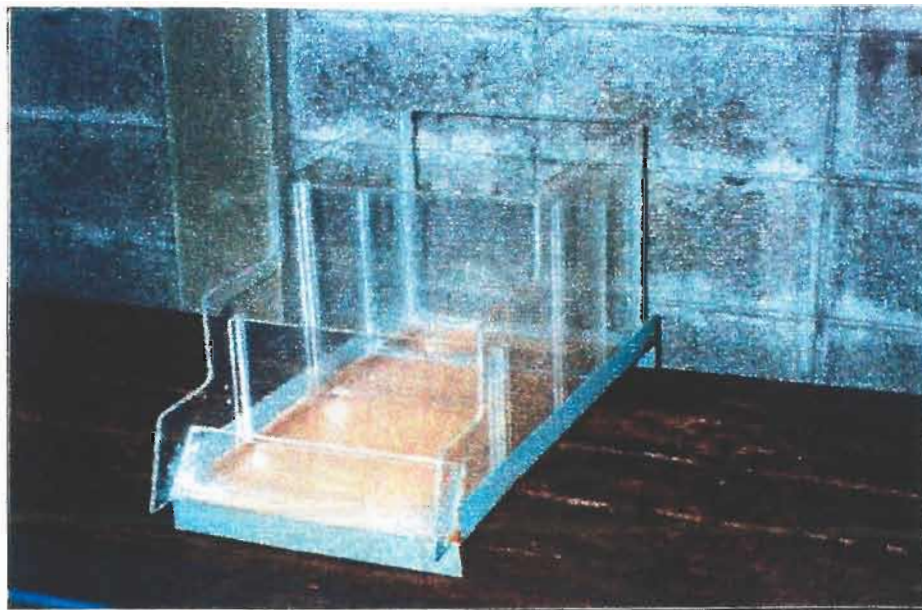

STERTEGIES METHODS TO ASSIST FISH IN PASSING
THROUGH MAN-MADE OBSTRUCTIONS IN WATER WAY

MISS USARAS NOPAKUN

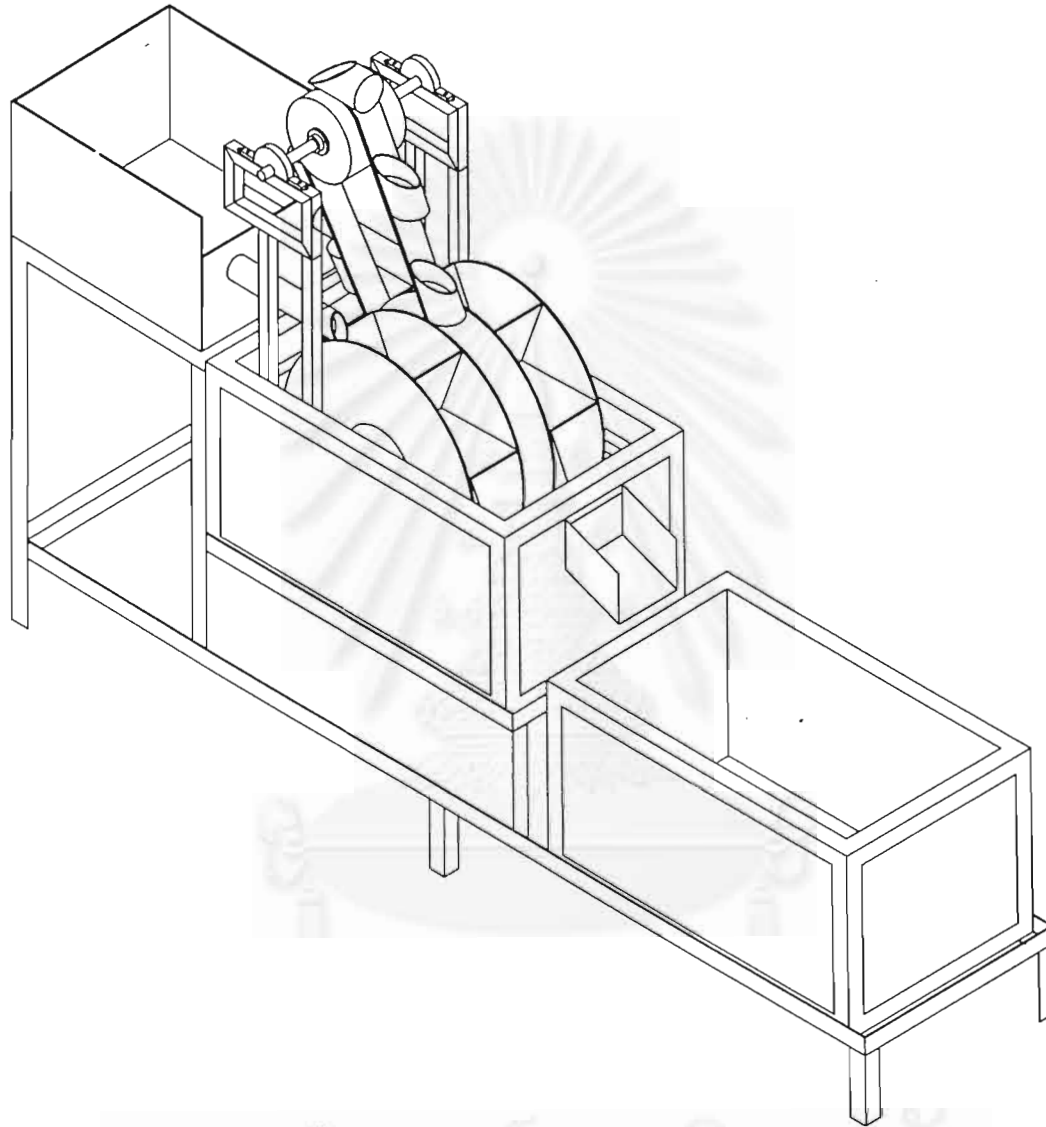
Inter-Department of Environmental Science
Graduate School Chulalongkorn University

SHEET	DEPARTMENT OF ENVIRONMENTAL SCIENCE	
A4		
PART		DWG.NO.

รูปที่ 3.2 แบบจำลองประตูกั้นน้ำ

3. แบบจำลองระหัดวิดน้ำ ต้นแบบนี้พัฒนามาจากระหัดวิดน้ำที่ชาวบ้านในชนบท วิดน้ำเข้าพื้นที่เพาะปลูก แต่เปลี่ยนจากการใช้พลังงานลมที่พัดให้กังหันหมุนเพื่อขับเคลื่อนสายพานของระหัดวิดน้ำ มาเป็นการใช้แรงน้ำที่ปล่อยลงมาจากภาชนะใส่น้ำด้านบน มาผลักให้ตัวขับเคลื่อน 2 ตัวซึ่งเชื่อมอยู่บนแกนเดียวกันกับสายพาน ซึ่งมีระบอบดักปลาติดอยู่หมุนเคลื่อนที่ในลักษณะเป็นวงรีขึ้นปลาขึ้นมา และแบบจำลองนี้ยังแตกต่างจากระหัดวิดน้ำที่ใช้กันอยู่ทั่วไปตรงที่ ด้านหนึ่งของแบบจำลองระหัดวิดน้ำนี้สูงกว่าอีกด้านหนึ่ง โดยจะมีความสูงเท่ากับกล่องเก็บน้ำด้านบน เพื่อเทปลาออกจากระบอบดักลงกล่องเก็บน้ำด้านบนที่ถือว่าเป็นอ่างเก็บน้ำของเขื่อน (รูปที่ 3.3)

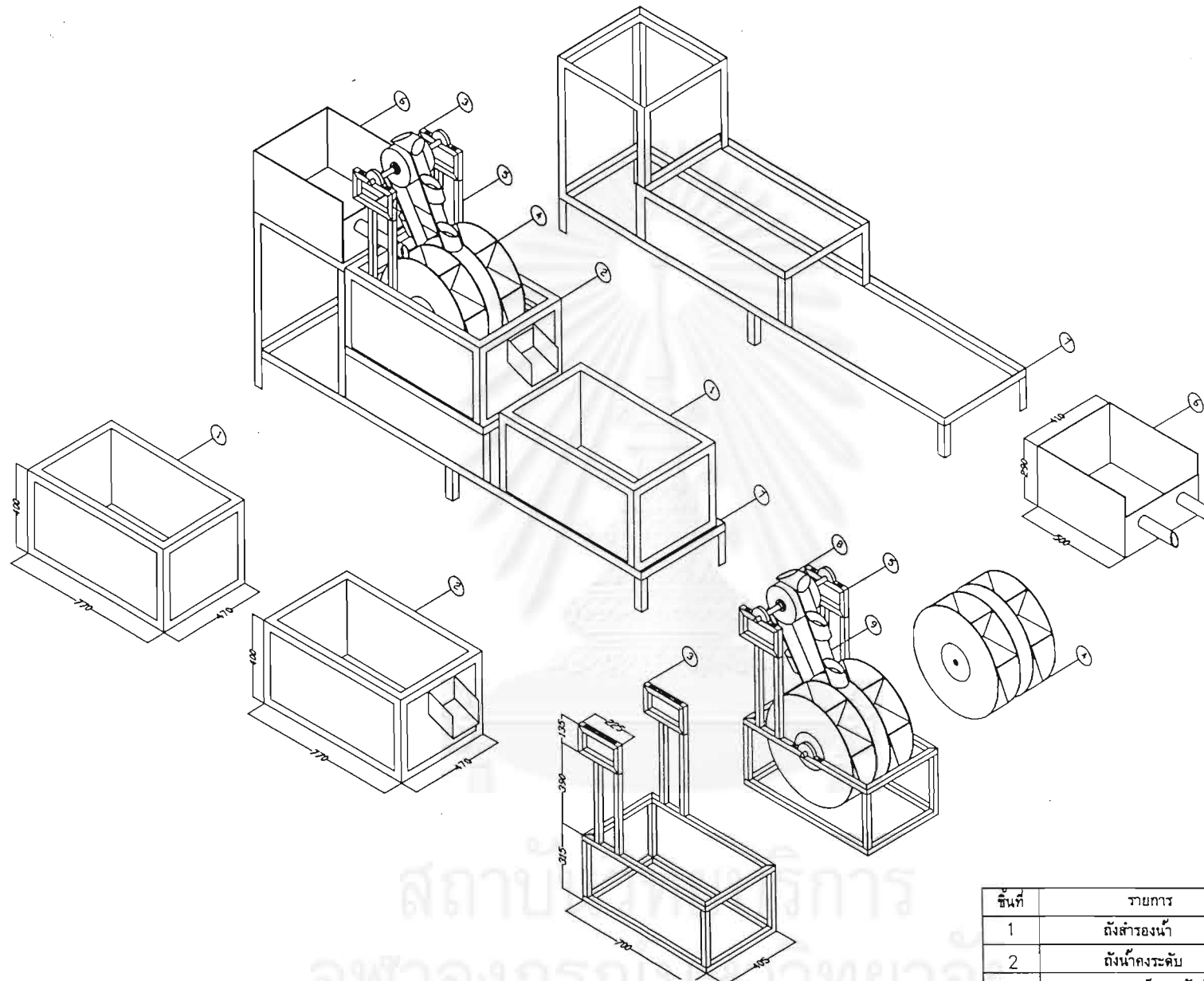

STERTEGIES METHODS TO ASSIST FISH IN PASSING
THROUGH MAN-MADE OBSTRUCTIONS IN WATER WAY

MISS USARAS NOPAKUN

Inter-Department of Environmental Science
Graduate School Chulalongkorn University

STERTEGIES METHODS TO ASSIST FISH IN PASSING
THROUGH MAN-MADE OBSTRUCTIONS IN WATER WAY

MISS USARAS NOPAKUN

Inter-Department of Environmental Science
Graduate School Chulalongkorn University

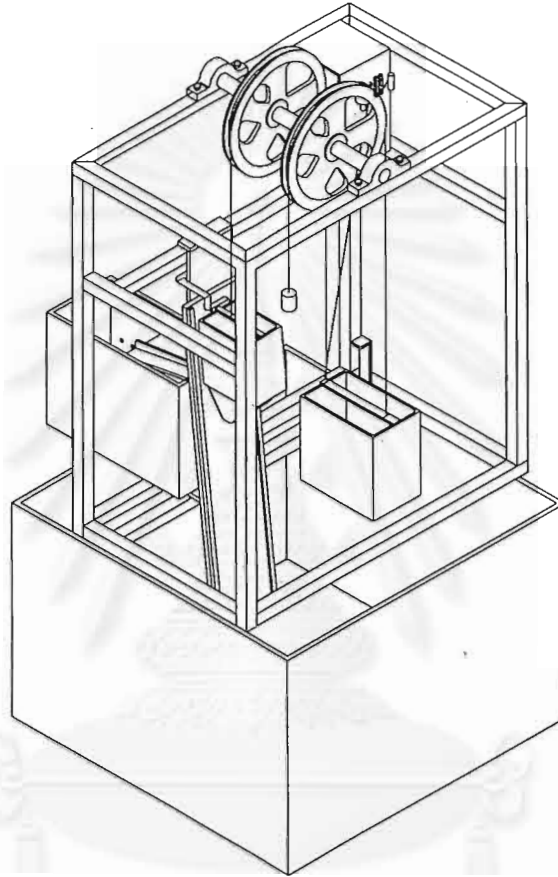
ชั้นที่	รายการ	วัสดุ
1	ถังตัวรองรับน้ำ	STAINLESS, กระจก
2	ถังน้ำรองรับ	STAINLESS, กระจก
3	ฐานเหล็กรองรับรับกั้นหน้า	□ STEEL 1'
4	กั้นหน้า	PVC, ACRYLIC
5	ชุดลำเลียงน้ำย้อนกลับ	PVC, ACRYLIC □ STEEL 1'
6	กั้นน้ำสิ้น	ACRYLIC
7	ฐานเหล็กรองรับกั้นน้ำ	เหล็กฉาก 1 1/2'
8	กระบอกกั้นน้ำ	PVC Ø 3'
9	สายพานลำเลียง	STANDARD

รูปที่ 3.3 แบบจำลองระหัดวัดน้ำ

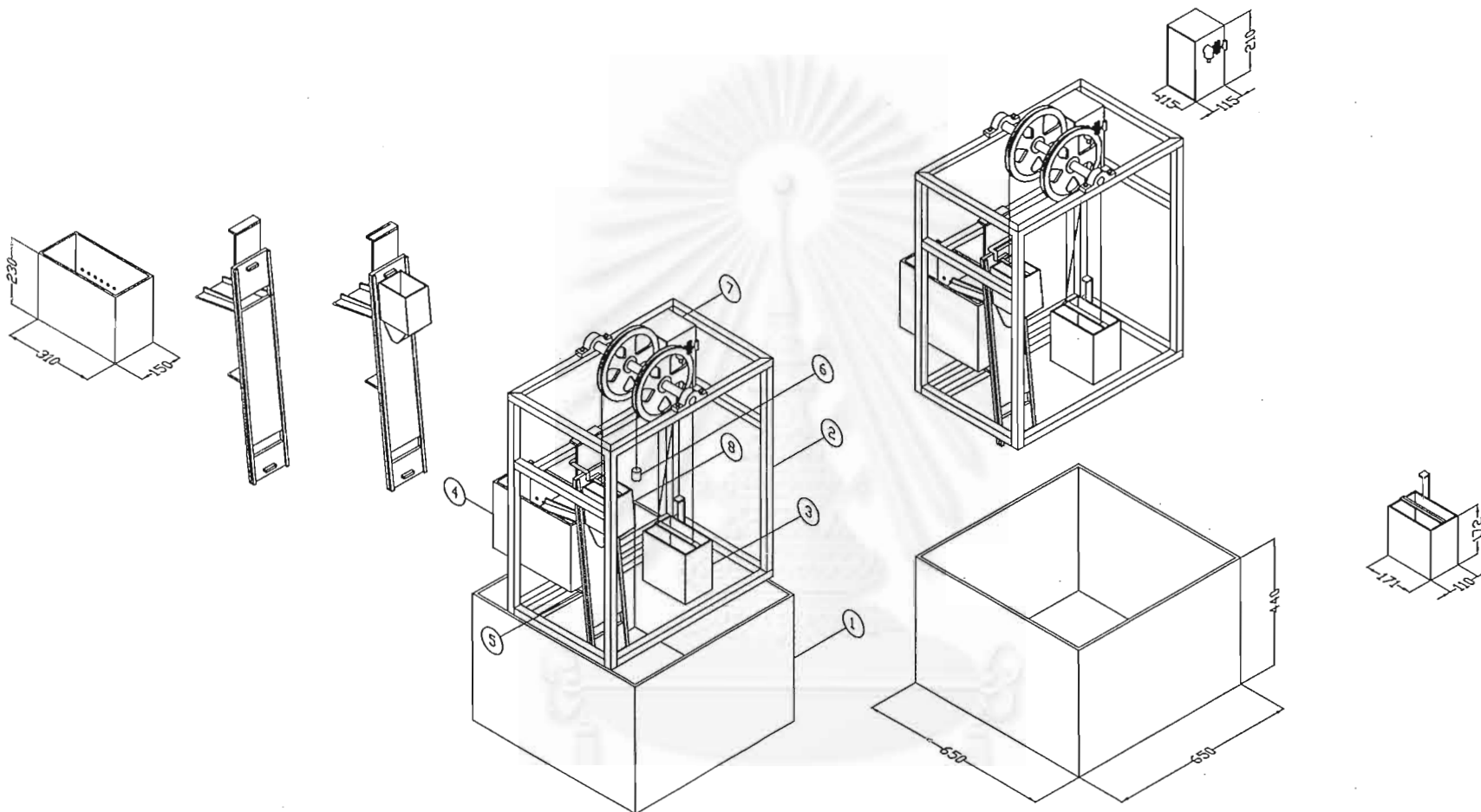
4. แบบจำลองลิฟท์ยกปลา แบบจำลองนี้อาศัยหลักการการทำงานของ รอกยกของ โดยที่ข้างหนึ่งจะเป็นภาชนะสำหรับถ่วงน้ำหนัก อีกด้านหนึ่งจะเป็นภาชนะสำหรับบรรจุปลา ซึ่งรอกตัวนี้จะสามารถเคลื่อนที่ได้โดยอาศัยน้ำหนักของน้ำที่ปล่อยลงมาจากกล่องด้านบน เมื่อน้ำถูกปล่อยลงสู่ภาชนะถ่วงน้ำหนักจะมีปริมาตรในระดับหนึ่ง ภาชนะถ่วงน้ำหนักนี้จะเคลื่อนที่ลงมายังด้านล่าง ทำให้ภาชนะบรรจุปลาเคลื่อนที่ขึ้นด้านบน จนถึงปากทางปล่อยปลาออกสู่รางที่ต่อไปยังกล่องเก็บน้ำด้านบน ที่ถือเป็นอ่างเก็บน้ำของเขื่อน ส่วนภาชนะถ่วงน้ำหนักจะมีการระบายน้ำออกจากตัวภาชนะตลอดเวลา โดยมีการเจาะรูระบายน้ำรอบๆ เมื่อน้ำไหลออกจากภาชนะถ่วงน้ำหนักจนหมดแล้ว ภาชนะบรรจุปลาซึ่งมีน้ำหนักมากกว่าก็จะเคลื่อนที่ลงด้านล่างจนจมน้ำ ภาชนะถ่วงน้ำหนักจะเคลื่อนที่ขึ้นด้านบนเพื่อไปรับน้ำที่ปล่อยออกมาจากด้านบนเขื่อนอีกครั้ง เป็นเช่นนี้ไปเรื่อยๆ (รูปที่ 3.4)

STERTEGIES METHODS TO ASSIST FISH IN PASSING
THROUGH MAN-MADE OBSTRUCTIONS IN WATER WAY

MISS USARAS NOPAKUN

Inter-Department of Environmental Science
Graduate School Chulalongkorn University

STERTEGIES METHODS TO ASSIST FISH IN PASSING
THROUGH MAN-MADE OBSTRUCTIONS IN WATER WAY

MISS USARAS NOPAKUN

Inter-Department of Environmental Science

Graduate School Chulalongkorn University

ชั้นที่	รายการ	วัสดุ
1	ถังน้ำคงระดับ	สังไม้
2	โครงยึดการทำงานของลิฟต์	□ STEEL 1"
3	ถังควบคุมน้ำหนักขึ้นลง	ACRYLIC
4	บ่อหักปลา	ACRYLIC
5	รางบังคับถังตักปลา	ACRYLIC
6	ค้อนน้ำหนัก	ACRYLIC
7	ชุดควบคุมการเปิด-ปิดน้ำ	ACRYLIC
8	ถังตักปลา	ACRYLIC

รูปที่ 3.4 แบบจำลองลิฟท์ยกปลา

3.2 ประชากรที่ศึกษา

ในการศึกษาประสิทธิภาพของแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบนี้ ใช้ปลาหางนกยูง (*Lebistes reticulates*) เป็นตัวแทนของปลาในธรรมชาติ เพราะปลาหางนกยูงเป็นปลาที่ทนทาน มีความคล่องแคล่วว่องไวน้อยกว่าปลาอื่นที่มีขนาดใกล้เคียงกัน ซึ่งในการทดลองจะใช้ปลาหางนกยูงตัวเมีย เพื่อแทนปลาที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่ เชื่องช้า และใช้ปลาหางนกยูงตัวผู้ แทนปลาที่มีขนาดค่อนข้างเล็ก แต่มีความคล่องแคล่วว่องไว

ในการทดลองจะแบ่งปลาหางนกยูงออกเป็น 3 ความหนาแน่น (จำนวนปลา/ปริมาตรน้ำ) คือ ความหนาแน่นน้อย ความหนาแน่นปานกลาง และความหนาแน่นมาก เพื่อทดสอบว่าแบบจำลองทางผ่านปลานี้สามารถใช้กับปลาในบริเวณที่มีความหนาแน่นต่างกันได้หรือไม่ ซึ่งแต่ละความหนาแน่นจะใช้จำนวนปลาหางนกยูงดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนปลาหางนกยูงแบ่งตามความหนาแน่น

แบบจำลอง	ความหนาแน่นของประชากรปลาหางนกยูง (จำนวนปลา/ปริมาตรน้ำ)								
	น้อย			ปานกลาง			มาก		
	ตัวผู้	ตัวเมีย	รวม	ผู้	ตัวเมีย	รวม	ผู้	ตัวเมีย	รวม
กั้งหันตักปลา	50	50	100	75	75	150	100	100	200
ประตูกันน้ำ	50	50	100	75	75	150	100	100	200
ระหัดวิดน้ำ	50	50	100	75	75	150	100	100	200
ลิฟท์ยกปลา	50	50	100	75	75	150	100	100	200

3.3 การตรวจนับผลการทดลอง

ทำการเก็บตัวอย่างปลาหางนกยูงที่สามารถผ่านแบบจำลองต้นแบบขึ้นไปยังเขื่อนจำลองด้านบน โดยเก็บตัวอย่างทุก 24 ชั่วโมง ความหนาแน่นละ 10 วัน รวม 30 วัน ต่อ 1 แบบจำลอง โดยเริ่มทำการศึกษาระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2542 - 15 มีนาคม พ.ศ. 2543

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 วิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลด้านชนิดพันธุ์ปลาในบริเวณที่มีการก่อสร้างบันไดปลาโจน

- ก. ศึกษาลักษณะข้อดี ข้อเสียของบันไดปลาโจนที่ทำแล้วตามเขื่อนต่างๆในประเทศไทย
- ข. เปรียบเทียบครอบครัวและชนิดพันธุ์ปลาที่สามารถผ่านและไม่ผ่านบันไดปลาโจนโดยคำนวณค่า Species richness

3.4.2 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานเบื้องต้นของแบบจำลองต้นแบบ โดยการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้ F - test สำหรับความหนาแน่นของปลาหางนกยูง และใช้ t - test สำหรับเพศของปลาหางนกยูง

บทที่ 4

ผลการศึกษา และอภิปรายผลการศึกษา

4.1 ประสิทธิภาพบ้นไคปลาโจนในประเทศไทย

ปัจจุบันประเทศไทยมีบ้นไคปลาโจนที่สร้างเสร็จแล้วอยู่ทั้งหมด 6 แห่ง แต่มีเพียง 3 แห่งเท่านั้นที่สามารถใช้งานได้ คือ

1. บ้นไคปลาโจนเขื่อนระบายน้ำกว๊านพะเยา จังหวัดพะเยา ซึ่งเป็นบ้นไคปลาโจนชนิด Simple sluice ผสมกับแบบ Pool type เพื่อให้มีห่วงพักน้ำสำหรับให้ปลาพักเหนื่อยขณะว่ายทวนน้ำขึ้นไป และยังช่วยลดความแรงของกระแสน้ำลงได้ ปลาที่สามารถผ่านบ้นไคปลาโจนเขื่อนระบายน้ำกว๊านพะเยา ซึ่งเป็นปลาที่โตเต็มวัย 25ชนิด(เส้นผ่าศูนย์กลาง, 2520) และ 30 ชนิด (ธเรศ ศรีสถิตย์ , 2533) จากจำนวน 41 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 51.22 ของจำนวนชนิดปลาทั้งหมด และไม่สามารถผ่านได้ 12 ชนิด ได้แก่ ปลาหมอช้างเหยียบ *Pristolepis fasciatus* ปลาแป้นแก้ว *Parambassis notatus* ปลากระต๊อบ *H. macrolepidota* ปลาหมอไทย *Anabas testudineus* ปลานางอ้าว *Raiamas guttatus* ปลากระต๊อบ *Trichogaster trichopterus* ปลาช่อน *Notopterus notopterus* ปลากระต๊อบ *Nastoembelus aculeatus* ปลาหมอ *Potissp.* ปลา กดเหลือง *Mystus nemurus* ปลาหลด *Macrognathus aculeatus* ปลานิล *Tilapia nilotica* ปลาสลิด *Trichogaster tectoratis* ปลานิล *Tilapia nilotica* ปลาหลด *Macrognathus aculeatus* สร้อยนกเขา *Osteochilus hasselti*

2. บ้นไคปลาโจนเขื่อนระบายน้ำหนองหาน จังหวัดสกลนคร เดิมสามารถใช้งานได้ดี เพราะมีการพัฒนารูปแบบมาจากบ้นไคปลาโจนเขื่อนระบายน้ำกว๊านพะเยา เป็นแบบ Simple sluice ผสมกับแบบ Pool type เช่นกัน แต่บ้นไคปลาโจนเขื่อนระบายน้ำหนองหานนี้ ปัจจุบันไม่ได้รับการบำรุงรักษา จึงเกิดความเสียหาย ท่อทวม อีกทั้งยังมีการดักจับปลาตามลำน้ำกันมากขึ้น ทำให้จำนวนปลาที่สามารถอพยพผ่านบ้นไคปลาโจนเขื่อนระบายน้ำหนองหานได้เพียง 24 ชนิด จากทั้งหมด 42 ชนิด (ธเรศ ศรีสถิตย์, 2525) คิดเป็นร้อยละ 57 ของจำนวนชนิดปลาทั้งหมด

3. เขื่อนปากมูล จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นบ้นไดปลาโจนแบบ Pool type คือกั้นน้ำเป็นห้องๆ บ้นไดปลาโจนที่เขื่อนปากมูลนี้ เป็นบ้นไดปลาโจนที่สร้างขึ้นโดยอาศัยการออกแบบตามผลการศึกษาบ้นไดปลาโจนเขื่อนระบายนน้ำ กว้านพะเยา และเขื่อนระบายนน้ำ หนองหาน ซึ่งเมื่อทำการศึกษาพบว่า มีปลาที่สามารถอพยพผ่านบ้นไดปลาโจนได้ 63 ชนิด (ตารางภาคผนวก ง) จาก 133 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 47 ของจำนวนปลาในแหล่งน้ำที่สามารถผ่านบ้นไดปลาโจนได้ และมีชนิดที่ไม่สามารถผ่านบ้นไดปลาโจนไปได้เลย 8 ชนิด คือ ปลาหมากผาง (*Tenualosa thibanudeau*) ปลาเทา (*Cosmochilus harmandi*) ปลาเทโพ (*Pangasius larnaudiei*) ปลาทรายหนู (*Helicophagous waandersii*) ปลาเสือดอ (*Datnioides microlepis*) ปลาเสือดอหน้า (*Toxotes microlepis*) ปลาลิ้นหมา (*Synaptura sp.*) และปลาปักเป้าจุด (*Tetraodon cutcutia*)

จากการศึกษาชนิดพันธุ์ปลาที่สามารถผ่านบ้นไดปลาโจน 3 แห่งนี้พบว่ามี 79 ชนิด 17 ครอบครัว เป็นปลาในครอบครัว *Cyprinidae* ถึง 48 ชนิด รองลงมาเป็นปลาในครอบครัว *Cobitidae* 6 ชนิด ปลาชนิดที่สามารถเดินทางผ่านบ้นไดปลาโจนได้ทั้ง 3 แห่งนั้นมี 8 ชนิด คือ ปลาชีวก้าว (*Luciosoma sp.*) ปลาสร้อยขาวหัวแข็ง (*Cirrhilus jullieni sauvage*) ปลากระต๊อบจุด (*Hamapala disper*) ปลากระต๊อบขีด (*H. Macrolepidota*) ปลาแก้มขี้ (*Parambassis orphoides*) ปลาแป้นแก้ว (*Parambassis notatus*) ปลาหมอช้างเหยียบ (*Pristolepis fasciatus*) และปลาหมอไทย (*Anabus testudineus* และปลาตะเพียน (ตารางภาคผนวก ง) เป็นเพราะปลา 8 ชนิดนี้ ซึ่งเป็นปลาในครอบครัวปลาตะเพียนนั้นมีรูปร่างที่เหมาะสม ลักษณะลำตัวค่อนข้างป้อม หัวและปากมีขนาดเล็ก มีเกล็ดขนาดใหญ่ ครีบหลัง ครีบท้อง ครีบกันมีขนาดใหญ่ แข็งแรง ครีบหางมีขนาดใหญ่ ปลายแยกเป็นแฉกเว้าลึก ทำให้ปลาซึ่งมีลักษณะดังกล่าว สามารถว่ายน้ำได้อย่างรวดเร็ว ว่องไว ปราดเปรียว เป็นปลาที่สามารถกระโดดได้ และมีจำนวนมากในแหล่งน้ำ ทำให้สามารถผ่านบ้นไดปลาโจนได้มากกว่าปลาเกล็ดบางชนิด และมากกว่าปลาที่ไม่มีเกล็ด หัวโต ลำตัวยาวแบน หรือแบนบางเป็นแผ่น ครีบทุกครีบติดกันเป็นแผ่นเดียว เช่น ปลาลิ้นหมา (*Synaptura acnia*) และปลาเนื้ออ่อน (*K.apogon*) ซึ่งมีรูปร่างที่ไม่เหมาะสมในการผ่านบ้นไดปลาโจน และปลาเศรษฐกิจบางชนิด เช่น ปลากระสง (*Chahha lucius*) ปลาเก๋า (*Molulius chrysophekadion*) ปลาสาบยู่ (*Pangasius pangasius*) ปลาตะโกก (*Cyclocheilichthys armatus*) ปลาตุ๊กตุ๊ก (*Clarias macrocephalus*) ปลาอีปลิง (*Probarbus jullieni*) และปลาปัก (*Pangasianodon gigas*) มีรายงานว่าสามารถผ่านบ้นไดปลาโจนไปได้บ้าง และยังพบว่าปลาที่มีความสำคัญทางชีวภาพซึ่งถูกระบุว่าเป็นปลาซึ่งใกล้สูญพันธุ์ ได้แก่ ปลาเสือดอ (*Datnioides microlepis*) ปลาตองลาย (*Notopterus blanci*) และปลาหัวหน้านอน (*L.behri*) ไม่สามารถผ่านบ้นไดปลาโจนไปได้เลย

จากการศึกษาบ้นไดปลาโจนเขื่อนระบายน้ำกว๊านพะเยา และเขื่อนระบายน้ำหนองหาน ซึ่งใช้บ้นไดปลาโจนแบบเดียวกัน คือ แบบ Simple sluice ผสมกับแบบ Pool type พบว่า มีชนิดปลาที่สามารถผ่านบ้นไดปลาโจน แบบนี้ได้ 45 ชนิด (ตารางภาคผนวก ง) ส่วนบ้นไดปลาโจนเขื่อนปากมูล เป็นแบบ Pool type มีชนิดปลาที่สามารถผ่านบ้นไดปลาโจนแบบนี้ได้ 63 ชนิด ซึ่งเมื่อนำชนิดปลาที่เหมือนกันในพื้นที่ที่มีการก่อสร้างบ้นไดปลาโจนทั้ง 2 แบบ พบว่ามีชนิดปลาที่สามารถผ่านบ้นไดปลาโจนได้ทั้ง 2 แบบได้ทั้งหมด 14 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนชนิดปลาที่เหมือนกัน คือ กระสือบจุด(*Hampara dispa*) กระสือบขีด(*Hampara macrolepidota*) ตาดำ (*Saphognathops bandanensis*) สร้อยนกเขา(*Osteochilus hasselti*) ชะโอน(*Ompok bimaculatus*) กระทุงเหว(*Xenentodon cancila*) หมอช้างเหี้ยบ(*Pristolepis fascilatus*) เป๋นแก้ว (*Parambassis notatus*) ไล่ตัน (*Cyclocheilichthys apogon*) ตะเพียนขาว(*P. gonionotus*) กตเหลือง(*M. nemurus*) แก้มขี้(*P. orphoides*) และมีชนิดปลาที่สามารถผ่านได้เฉพาะบ้นไดปลาโจนแบบ Simple sluice 4 ชนิด คือ เปปขาว (*Oxygaster siamensis*) ร่องไม้ดับ (*Osteochilus vittatus*) เต้า (*Wallagonia attu*) และสลาด (*Notopterus notopterus*) ส่วนปลาที่สามารถผ่านได้เฉพาะบ้นไดปลาโจนแบบ Pool type มี 2 ชนิด คือ เนื้ออ่อนแดง(*K. apogon*) และสังกะวาด (*P. aequilebielis*) แสดงว่าบ้นไดปลาโจนทั้ง 2 แบบสามารถช่วยให้ปลากันเดินทางผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำได้ในประสิทธิภาพที่ใกล้เคียงกัน

แต่จากการศึกษาจะเห็นได้ว่า จำนวนชนิดพันธุ์ปลาที่สามารถผ่านบ้นไดปลาโจนที่สามารถใช้งานได้ทั้ง 3 แห่งนั้น มีค่าโดยเฉลี่ยประมาณ ร้อยละ 50 ของจำนวนชนิดปลาในแหล่งน้ำนั้น ซึ่งถือว่ามีค่าค่อนข้างสูงซึ่งอาจเกิดจากสาเหตุ ดังต่อไปนี้

- ในการนับจำนวนและชนิดของปลาที่สามารถผ่านบ้นไดปลาโจนได้ในบางที่ อาจนับปลาที่ตกค้างอยู่ตามแอ่งกลางทางรวมไปกับปลาที่ผ่านบ้นไดไปจนถึงหัวบ้นได ทำให้ในพื้นที่นั้นมีจำนวนและชนิดพันธุ์ปลามากกว่าที่อื่น จึงควรเป็นการนับเฉพาะปลาที่สามารถผ่านบ้นไดไปจนถึงหัวบ้นไดได้เท่านั้น
- อาจมีการนับจำนวนของปลาที่เมื่อผ่านบ้นไดปลาโจนไปได้ แต่ร่างกายบอบช้ำ และบาดเจ็บ รวมไปถึงปลาที่สามารถผ่านได้โดยปลอดภัย จึงควรนับเฉพาะปลาที่สามารถผ่านได้โดยมีสภาพร่างกายที่สมบูรณ์เท่านั้น

- ในการนับชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้นั้น ปลาหลายชนิดสามารถผ่านได้เพียง 1 ตัว เท่านั้น ตลอดระยะเวลาการตรวจนับ ซึ่งถือว่ามีค่าน้อยมาก อาจเป็นเพียงความบังเอิญ แต่ผู้ที่ตรวจนับได้นับเอาปลาชนิดนี้รวมเป็นปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้

แต่บันไดปลาโจนที่สามารถใช้งานได้ 3 แห่ง นี้ยังมีข้อบกพร่องอยู่คือ

1. ระยะห่างของแผงลดความเร็วของน้ำน้อยเกินไป ทำให้กระแสน้ำที่ตกลงมาจากด้านบนของเขื่อนยังมีความแรงมาก น้ำเกิดความปั่นป่วนมาก ปลาบางชนิดไม่สามารถว่ายทวนความแรงของกระแสน้ำขึ้นไปยังด้านบนเขื่อนได้
2. มีน้ำขังอยู่ในห้วงพักปลาน้อยเกินไปปลาจึงไม่สามารถกระโดดขึ้นบันไดชั้นถัดไปได้
3. ห้วงพักปลาของบันไดปลาโจนมีมุมอับหลายแห่ง ทำให้ปลาเข้าไปติด ออกไม่ได้ เกิดอันตรายต่อปลา
4. ในบางจุดของบันไดปลาโจนมีรอยร้าว เนื่องมาจากการก่อสร้างที่ไม่ดี และไม่รัดกุมพอ

หากมีการแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว บันไดปลาโจนทั้ง 3 แห่งนี้ น่าจะสามารถช่วยให้ปลาเดินทางผ่านบันไดปลาโจนได้มากขึ้น

บันไดปลาโจนอีก 3 แห่งที่ไม่สามารถใช้งานได้ คือ บันไดปลาโจนเขื่อนระบายน้ำพระรามหก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บันไดปลาโจนเขื่อนระบายน้ำบึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ และบันไดปลาโจนเขื่อนระบายน้ำเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี และอีก 1 แห่งกำลังอยู่ระหว่างการดำเนินการก่อสร้าง คือ บันไดปลาโจน พื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง จังหวัด นครศรีธรรมราช ซึ่งการที่บันไดปลาโจนอีก 3 แห่งนี้ ไม่สามารถใช้งานได้นั้น น่าจะมีสาเหตุมาจาก

1. ในบางที่ระดับน้ำที่ท้ายบันไดแตกต่างจากระดับน้ำที่ด้านบนเขื่อนมาก ทำให้น้ำที่ตกลงมาสู่ร่างบันไดมีความแรงมาก ปลาไม่สามารถที่จะว่ายทวนความแรงของกระแสน้ำไปยังด้านบนเขื่อนได้ ปลา มักมาก่อกันอยู่ที่หัวบันไดเป็นจำนวนมากแต่ไม่สามารถว่ายขึ้นไปยังท้ายบันไดได้

2. การออกแบบก่อสร้างตัวบันไดปลาโจน ได้กระทำหลังจากการออกแบบก่อสร้างตัวเขื่อนหรือฝาย ทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับการวางตำแหน่งที่ตั้งของตัวบันไดซึ่งไม่สอดคล้องกับทิศทางของมวลน้ำส่วนใหญ่ที่ปล่อยออกจากเขื่อน ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ปลาหลงทางตามกระแสน้ำ (เสนห์ ผลประสิทธิ์ , 2540)

3. ลำน้ำในประเทศไทยมักมีสิ่งปฏิกูล เช่น สวะ ผักตบชวา และขยะต่างๆ เป็นจำนวนมากจะลอยมาติดที่บันไดปลาโจน ทำให้ปิดทางผ่านของปลาชนิดที่เป็นแบบรูระบาย (orifices) และแบบเจาะช่อง (slot) ปลาที่ไม่สามารถกระโดดข้ามหัวพักน้ำ จะไม่สามารถว่ายลอดผ่านช่องไปยังต้นน้ำได้

4. หน่วยงานที่รับผิดชอบไม่มีงบประมาณในการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมพอ และยังอาจมีแนวโน้มที่ผู้ปฏิบัติมีความรู้สึกว่ามีปลาจำนวนไม่มากนักที่สามารถผ่านขึ้นบันไดได้ จึงไม่คุ้มค่าที่จะบำรุงรักษา เช่นที่เขื่อนระบายน้ำเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

5. มีประชาชนจำนวนมากมาดักจับปลาตามลำน้ำที่ปลาต้องอพยพผ่านก่อนถึงบันไดปลาโจน เช่น ที่เขื่อนระบายน้ำบึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ ทำให้ปลาที่จะอพยพผ่านบันไดปลาโจนถูกจับมากก่อนผ่านขึ้นไป

แสดงว่าบันไดปลาโจนที่สามารถใช้งานได้จะสามารถช่วยให้ปลาเดินทางผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำได้ เพียงบางชนิด คือปลาชนิดที่มีรูปร่างที่เหมาะสม มีความคล่องแคล่ว ว่องไว สามารถกระโดดได้ และส่วนใหญ่จะเป็นปลาผิวน้ำ (pelagic fish) เท่านั้น จึงนำเอาข้อมูลที่ศึกษาทั้งในเรื่องภูมิปัญญาชาวบ้าน และประสิทธิภาพของบันไดปลาโจนในประเทศไทยมาเป็นแนวทางในการออกแบบและทดสอบประสิทธิภาพของแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบในเบื้องต้น ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 4 แบบ

4.2 ประสิทธิภาพแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ

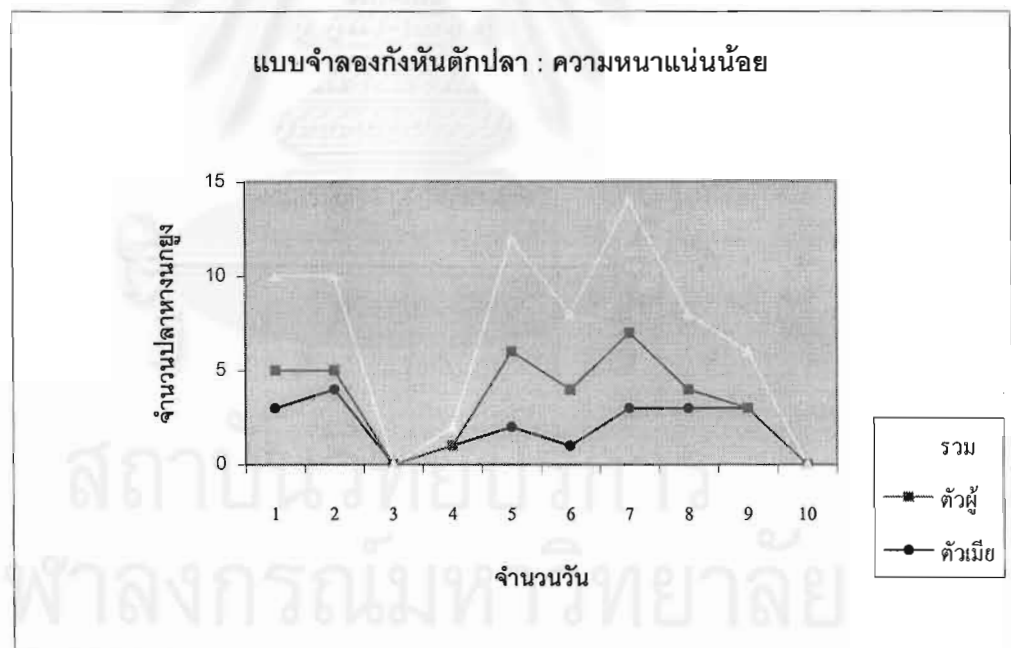
4.2.1 แบบจำลองกั้นต้นน้ำปลา

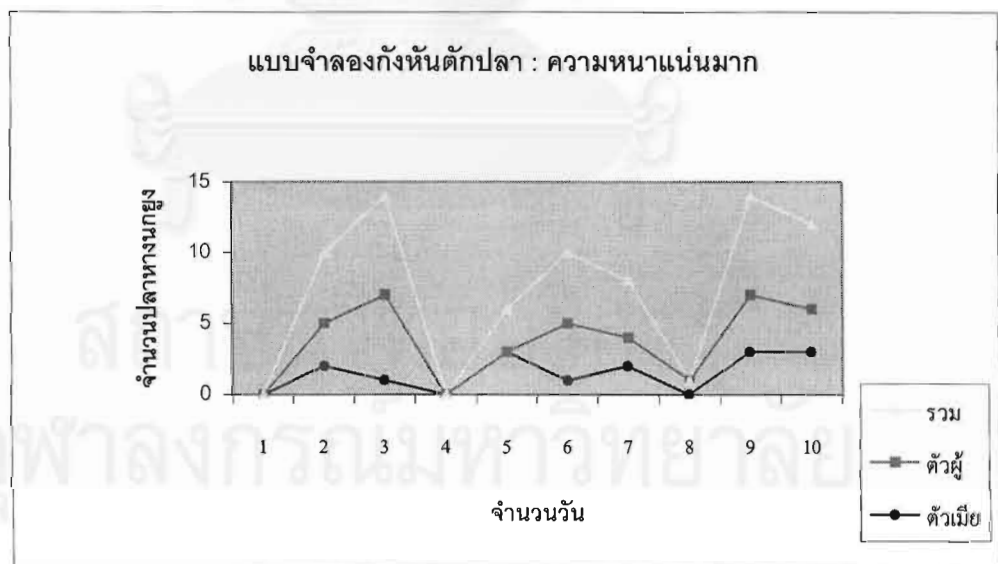
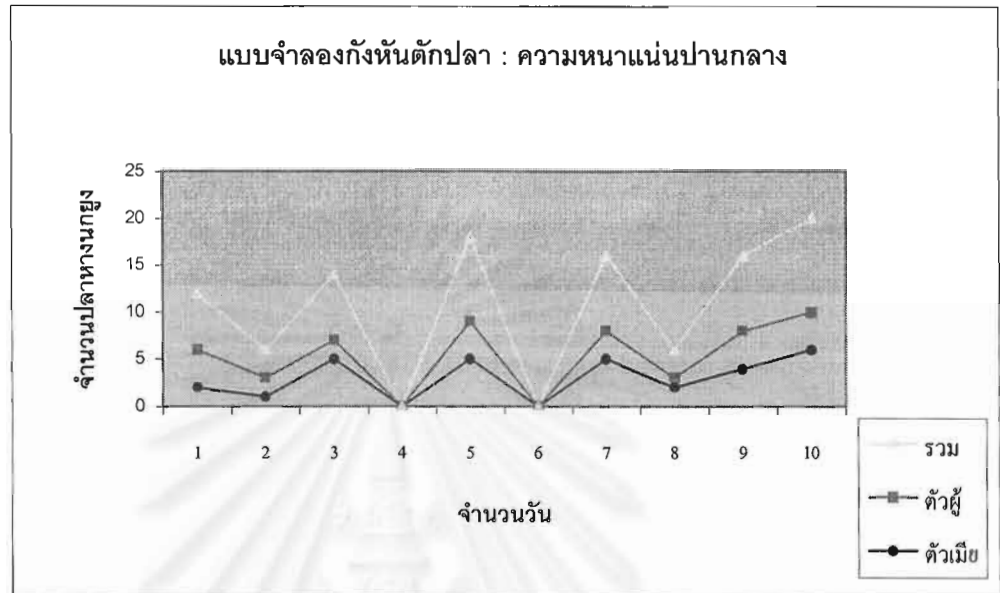
แบบจำลองกั้นต้นน้ำปลาสามารถช่วยให้ปลาหางนกยูงผ่านแบบจำลองได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.1 ประสิทธิภาพแบบจำลองกั้งหันตักปลา

	ตัวเมียรวม (ตัว /10วัน)	ตัวผู้รวม (ตัว /10วัน)	ตัวเมียเฉลี่ย mean±sd	ตัวผู้เฉลี่ย mean±sd	ร้อยละ
ความหนาแน่นน้อย (n=100)	20	15	2.00±1.41	1.50±1.65	3.50
ความหนาแน่นปานกลาง (n=150)	30	24	3.00±2.26	2.40±1.65	3.60
ความหนาแน่นมาก (n=200)	15	23	1.50±1.27	2.30±2.06	1.90
	ร้อยละ		2.88	2.76	3.00

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าปลาหางนกยูงตัวเมียและตัวผู้สามารถผ่านแบบจำลองกั้งหันตักปลาได้ในจำนวนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$ เช่นเดียวกับความหนาแน่น แสดงว่า เพศและความหนาแน่นของปลาหางนกยูงไม่มีผลต่อการผ่านแบบจำลองกั้งหันตักปลา

รูปที่ 4.1 จำนวนปลาหางนกยูงที่สามารถผ่านแบบจำลองกึ่งหัตถ์ปลา ที่ 3 ความหนาแน่น

4.2.2 แบบจำลองประตูกั้นน้ำ

แบบจำลองประตูกั้นปลาสามารถช่วยให้ปลาหางนกยูงผ่านแบบจำลองได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.2 ประสิทธิภาพแบบจำลองประตูกั้นน้ำ

	ตัวเมียรวม (ตัว / 10 วัน)	ตัวผู้รวม (ตัว / 10 วัน)	ตัวเมียเฉลี่ย mean±sd	ตัวผู้เฉลี่ย mean±sd	ร้อยละ
ความหนาแน่นน้อย (n=100)	80	111	8.00±1.83 ^a	11.10±2.02 ^a	19.10
ความหนาแน่นปานกลาง (n=150)	172	157	17.20±2.70 ^b	15.70±2.06 ^b	21.93
ความหนาแน่นมาก (n=200)	268	254	26.80±4.42 ^c	25.40±5.23 ^c	26.10
	ร้อยละ		23.11	23.20	22.38

หมายเหตุ ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน แสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

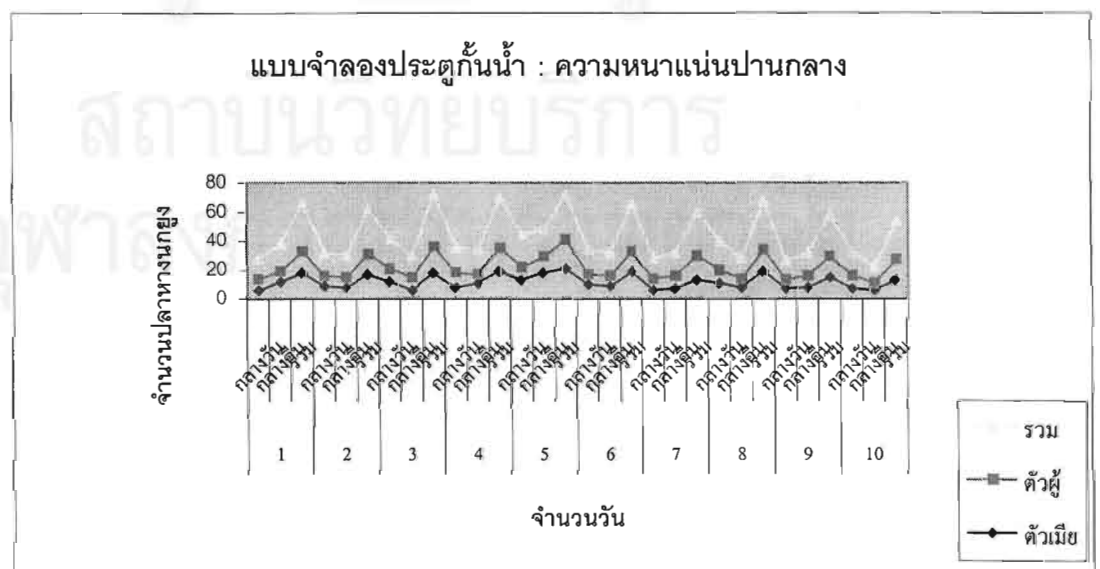
สามารถสรุปจำนวนปลาหางนกยูงที่สามารถผ่านแบบจำลองประตูกั้นน้ำในแต่ละช่วงเวลาได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3 จำนวนปลาหางนกยูงที่สามารถผ่านแบบจำลองประตูกั้นน้ำได้ ในช่วงเวลาต่างกัน

เวลาที่ทำการเปิด ปิดประตูกั้นปลา	กลางวัน (ตัว / 10 วัน)	กลางคืน (ตัว / 10 วัน)
จำนวนปลาที่ความหนาแน่นน้อย (n=100)	96 ± 1.51 ^a	95 ± 2.42 ^a
จำนวนปลาที่ความหนาแน่นปานกลาง (n=150)	171 ± 3.11 ^b	158 ± 2.35 ^b
จำนวนปลาที่ความหนาแน่นมาก (n=200)	273 ± 5.68 ^c	259 ± 5.49 ^c

หมายเหตุ ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน แสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า ความหนาแน่นของปลาหางนกยูงมีผลต่อการผ่านแบบจำลองประตูกั้นน้ำ แต่ เพศและช่วงเวลาในการเปิด - ปิด ประตูกั้นน้ำ ไม่มีผลต่อการผ่านแบบจำลองประตูกั้นน้ำของปลาหางนกยูง อย่างมีนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

รูปที่ 4.2 จำนวนปลาทางนกกุ้งที่สามารถผ่านแบบจำลองประตูกั้นน้ำที่ 3 ความหนาแน่น

4.2.3 แบบจำลองระหัดวิดน้ำ

แบบจำลองระหัดวิดน้ำสามารถช่วยให้ปลาทางนกกุ้งผ่านแบบจำลอง ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.4 ประสิทธิภาพแบบจำลองระหัดวิดน้ำ

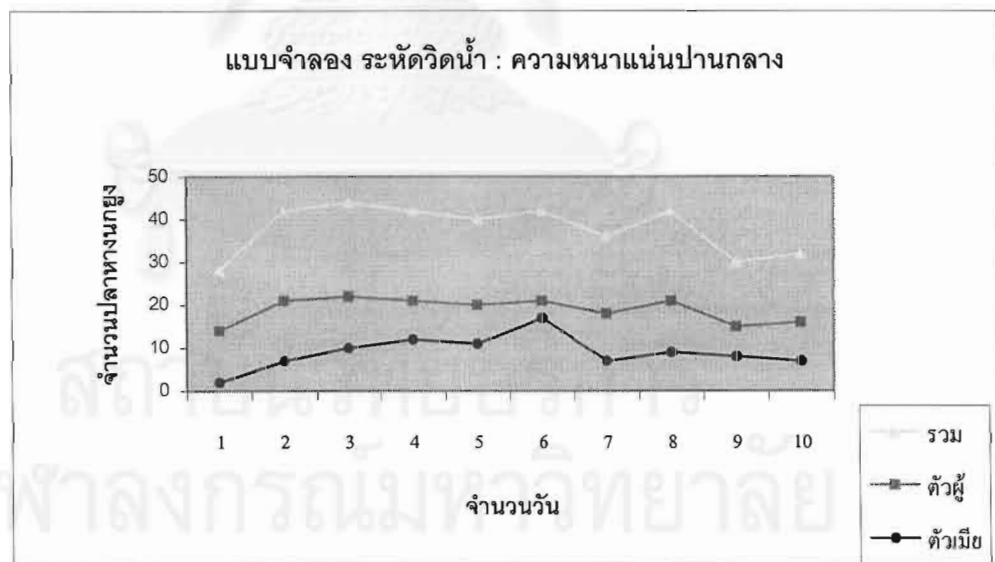
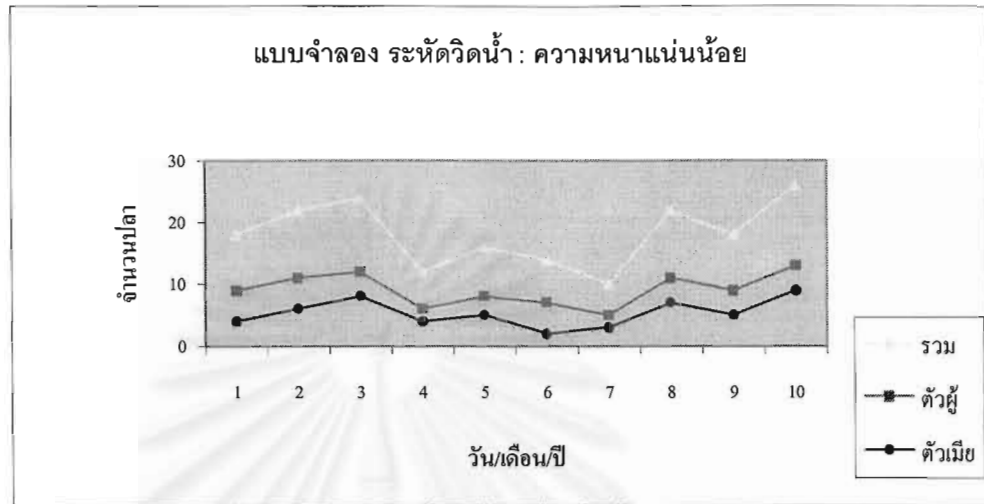
	ตัวเมียรวม (ตัว /10วัน)	ตัวผู้รวม (ตัว /10วัน)	ตัวเมียเฉลี่ย mean±sd	ตัวผู้เฉลี่ย mean±sd	ร้อยละ
ความหนาแน่นน้อย (n=100)	53	38	5.30±2.21 ^a	3.80±1.14 ^a	9.10
ความหนาแน่นปานกลาง (n=150)	90	99	9.00±3.94 ^b	9.90±2.92 ^b	12.60
ความหนาแน่นมาก (n=200)	53	75	5.30±1.70 ^a	7.50±2.27 ^c	6.40
	ร้อยละ		8.71	9.42	9.37

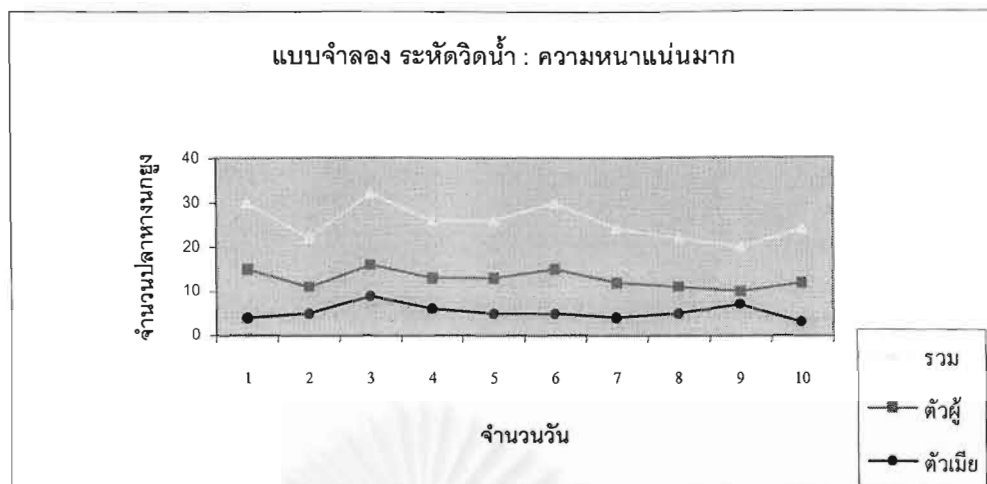
หมายเหตุ ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน แสดงว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่

P ≤ 0.05

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า ความหนาแน่นของปลาหางนกยูงมีผลต่อการผ่านแบบจำลองประตูกั้นน้ำ แต่ เพศ ไม่มีผลต่อการผ่านแบบจำลองระหัดวิดน้ำของปลาหางนกยูง อย่างมีนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

รูปที่ 4.3 จำนวนปลาหางนกยูงที่สามารถผ่านแบบจำลองระดับวิตุน้ำที่ 3 ความหนาแน่น

4.2.4 แบบจำลองลิฟท์ยกปลา

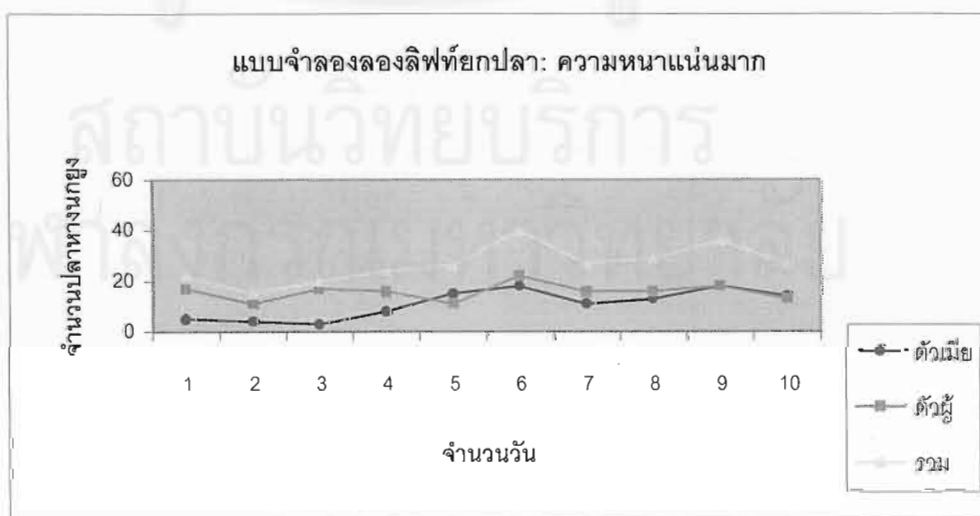
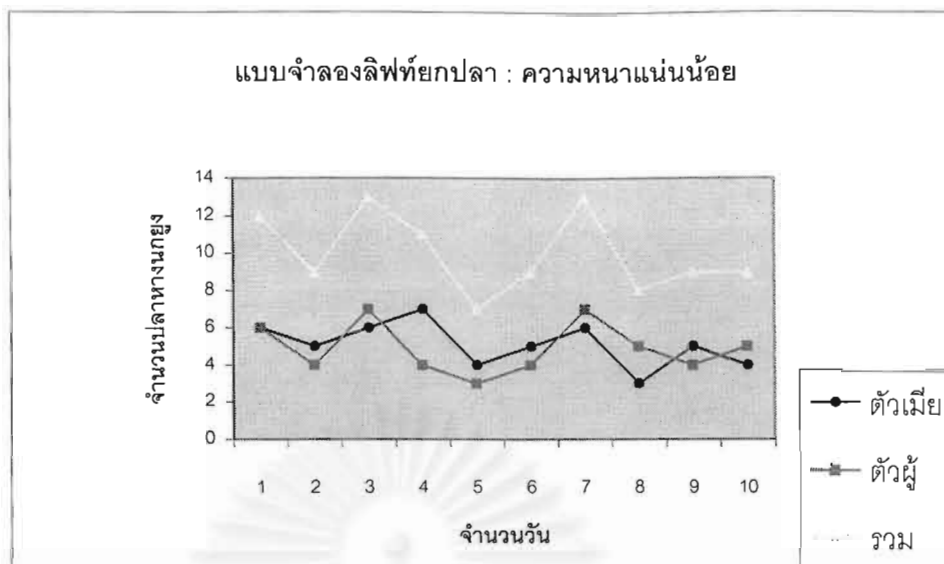
แบบจำลองลิฟท์ยกปลาสามารถช่วยให้ปลาหางนกยูงผ่านแบบจำลอง ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.5 ประสิทธิภาพแบบจำลองลิฟท์ยกปลา

	ตัวเมียรวม (ตัว /10วัน)	ตัวผู้รวม (ตัว /10วัน)	ตัวเมียเฉลี่ย mean±sd	ตัวผู้เฉลี่ย mean±sd	ร้อยละ
ความหนาแน่นน้อย (n=100)	51	49	5.10±1.37 ^a	4.90±1.20 ^a	10.00
ความหนาแน่นปานกลาง (n=150)	93	87	9.30±3.27 ^b	8.70±3.44 ^b	11.80
ความหนาแน่นมาก (n=200)	109	157	10.90±3.33 ^b	15.70±5.63 ^c	13.30
	ร้อยละ		11.24	13.02	11.70

หมายเหตุ ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน แสดงว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า เพศของปลาหางนกยูงไม่มีผลต่อการผ่านแบบจำลองลิฟท์ยกปลา แต่ความหนาแน่นของปลาหางนกยูงมีผลต่อการผ่านแบบจำลองลิฟท์ยกปลา อย่างมีนัยสำคัญที่ $P \leq 0.05$

รูปที่ 4.4 จำนวนปลาทางนกกุ้งที่สามารถผ่านแบบจำลองลิฟท์ยกปลาที่ 3 ความหนาแน่น

4.3 ปัจจัยซึ่งมีผลต่อการเดินทางผ่านแบบจำลองต้นแบบ

4.3.1 ปริมาณแสง

แสงเป็นปัจจัยที่ช่วยให้ปลามองเห็นอาหาร ศัตรู และช่วยในการกำหนดทิศทางการเคลื่อนที่ของปลา โดยปกติปลามักจะมีการเคลื่อนที่เข้าหาแสงอยู่เสมอ ในการทดลอง ได้วางแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ ทั้ง 4 แบบ ให้ถูกแสงแดดส่องกระทบเพียงด้านเดียวในตอนกลางวัน ทำให้ปลาหางนกยูงเคลื่อนที่เข้าหาแสงซึ่งส่องมาที่แบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบพอดี ซึ่งน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ปลาหางนกยูงสามารถเดินทางผ่านแบบจำลองได้

4.3.2 การเคลื่อนที่ของแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ

ปลาจะมีอวัยวะที่ได้รับความสั่นสะเทือนที่เรียกว่า Mechanoreceptor organ อยู่ในเส้นข้างลำตัว (lateral line) ซึ่งมีหน้าที่รับรายละเอียดของการเคลื่อนไหวของน้ำที่อยู่รอบตัว ดังนั้นเมื่อแบบจำลองกั้นตักปลา แบบจำลองระหัดวิดน้ำ และแบบจำลองลิฟท์ยกปลาเคลื่อนที่ จะเกิดคลื่นน้ำไปกระทบกับผนังของอ่างปลา น้ำเกิดการสั่นสะเทือน ซึ่งปลาสามารถรับรู้ได้ ทำให้ไม่ยอมเข้าไปในบริเวณแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ ทั้ง 3 แบบนี้ จึงมีการแก้ไขปัญหาโดยการเพิ่มขนาดของอ่างปลาให้ใหญ่ขึ้น เพื่อกระจายความสั่นสะเทือนของน้ำออกไป

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า แบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ ที่มีประสิทธิภาพในการช่วยให้ปลาสามารถผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำได้ดีที่สุดคือ แบบจำลองประตูกั้นน้ำ คิดเป็นร้อยละ 22.38 รองลงมาคือ แบบจำลองลิฟท์ยกปลา คิดเป็นร้อยละ 11.70 แบบจำลองระหัดวิดน้ำ คิดเป็นร้อยละ 9.37 และแบบจำลองกั้นตักปลา คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ และความหนาแน่นของปลาหางนกยูงที่ใช้ในการทดลองไม่มีผลต่อการผ่านแบบจำลองกั้นตักปลา แต่มีผลต่อการผ่านแบบจำลองประตูกั้นน้ำ แบบจำลองระหัดวิดน้ำ และแบบจำลองลิฟท์ยกปลา แต่เพศของปลาหางนกยูงไม่มีผลต่อการผ่านแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบทั้ง 4 แบบ

4.4 ข้อดี และข้อเสียของแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ

4.4.1 แบบจำลองกั้งหันดักปลา

แบบจำลองกั้งหันดักปลาเป็นแบบจำลองที่พัฒนามาจากกั้งหันวิดน้ำเข้าพื้นที่เพาะปลูกของชาวบ้านในชนบท ซึ่งนำมาใช้เป็นแนวทางในการประดิษฐ์แบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ ซึ่งเมื่อทำการทดสอบประสิทธิภาพของแบบจำลองกั้งหันดักปลานี้พบว่า จำนวนปลาหางนกยูงที่สามารถผ่านแบบจำลองกั้งหันดักปลาที่ 3 ความหนาแน่นได้คิดเป็นร้อยละ 3.50, 3.60 และ 1.90 ตามลำดับและสามารถสามารถคิดเป็น ตัวเมีย และ ตัวผู้ ได้ร้อยละ 2.88 และ 2.76 ซึ่งถือว่ามีค่าน้อยมากในการที่จะช่วยให้ปลาสามารถข้ามสิ่งกีดขวางทางน้ำได้ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจาก

1. ช่องที่ติดอยู่กับตัวกระบอ ก ซึ่งเป็นทางให้ปลาว่ายออกไปสู่รางรับน้ำนั้นมีขนาดเล็กเกินไป ทำให้การเทน้ำออกจากช่องไม่ดี ปลาไม่สามารถออกจากช่องเพื่อลงรางได้ จึงทำให้ปลาหางนกยูงค้างอยู่ในกระบอ ก และตกกลับลงมายังด้านล่างตามเดิม
2. กั้งหันหมุนด้วยความแรงของกระแส น้ำที่ตกลงมาจากทางด้านบนเขื่อน ซึ่งส่งผลให้กระบอ กสำหรับดักปลาหมุนลงมาดักปลาในน้ำในอัตราที่เร็วเกินไป ปลาจึงตกใจตื่น ว่ายหนีออกจากตัวกระบอ กหมด
3. ในบางกรณีจะพบว่า ปลาหางนกยูงบางตัวตาย บางตัวมีบาดแผล ซึ่งเกิดจากขณะที่ปลาหางนกยูงกำลังจะว่ายออกจากช่องไปสู่รางรับน้ำนั้น กั้งหันได้หมุนเลยรางรับน้ำไปแล้ว ทำให้ปลาหางนกยูงถูกกระแทกไปกับรางรับน้ำ เกิดการบาดเจ็บ และตาย
4. ใช้พลังงานน้ำในการขับเคลื่อนมาก เพราะภาชนะดักปลาจมน้ำอยู่ตลอด เกิดแรงต้านน้ำมากกว่าแรงผลัก ทำให้การหมุนไม่ต่อเนื่อง จะมีบางจังหวะที่ตัวกั้งหันดักปลาเคลื่อนที่ถอยหลัง ปลาจึงหลุดออกหรือสามารถว่ายหนีออกจากภาชนะดักปลาได้ทัน
5. ควบคุมอัตราการหมุน และระยะเวลาในการดักปลา ทำได้ยาก
6. ไม่เหมาะกับการเคลื่อนย้ายปลาที่มีขนาดใหญ่หลายๆ

จึงจำเป็นต้องมีแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องของกังหันตักปลา ดังนี้

1. ปรับอัตราหมุนของกังหันให้มีอัตราการหมุนที่ช้าลง ถ้ากังหันหมุนได้ช้าลง น้ำเกิดการสั่นสะเทือนน้อย ปลาไม่ตกใจตื่น และจะสามารถค่อยๆ ตักปลาได้โดยที่ไม่รู้ตัว ในการปรับให้กังหันหมุนในอัตราที่ช้าลง อาจทำได้โดยลดขนาดของภาชนะที่เป็นตัวรองรับน้ำ พร้อมกับเพิ่มจำนวนใบของกังหันจาก 6 ใบ เป็น 8 ใบ หรือตามความเหมาะสม

2. ขยายขนาดของช่องที่ให้ปลาว่ายลอดออกไปยังรางรับน้ำให้มีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าเดิม แต่ต้องไม่ใหญ่มากเกินไปจนน้ำสามารถหกออกมาจากช่องได้ขณะเคลื่อนย้ายปลาไปยังเขื่อนด้านบน

ซึ่งถ้าจะมีการนำแบบจำลองกังหันตักปลาไปใช้ในพื้นที่จะจริง ควรคำนึงถึง

- ปริมาณน้ำที่ภาชนะของกังหันที่ตักขึ้นไป รวมกับน้ำหนักของปลา ซึ่งจะมีน้ำหนักมาก อาจทำให้กังหันไม่หมุน ต้องใช้พลังงานน้ำในการขับเคลื่อนมาก
- ต้องทำช่องที่ให้ปลาว่ายออกลงสู่รางรับมีขนาดใหญ่เท่ากับปลาที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในลำน้ำนั้น เพื่อให้ปลาขนาดใหญ่สามารถว่ายน้ำออกไปลงรางได้

4.4.2 แบบจำลองประตูกันน้ำ

จากผลการเก็บตัวอย่างจำนวนปลาหางนกยูงที่สามารถผ่านแบบจำลองประตูกันน้ำที่ 3 ความหนาแน่น ได้คิดเป็นร้อยละ 19.10 , 21.93 และ 26.10 ตามลำดับ และสามารถคิดเป็น ตัวเมีย และ ตัวผู้ ได้ ร้อยละ 23.11 และ 23.20 ซึ่งถือว่าปลาสามารถผ่านได้เป็นจำนวนมากที่สุดของแบบจำลองทางผ่านปลาทั้ง 4 แบบ สามารถสรุปข้อดีของแบบจำลองประตูกันน้ำได้ดังนี้

1. ในการเปิด – ปิด ประตูกันน้ำเพื่อถ่ายเทปลาจากระดับน้ำที่ต่ำกว่า ไปยังระดับน้ำที่สูงกว่า สามารถถ่ายเทน้ำได้เป็นปริมาณมาก ทำให้ปลาหางนกยูงผ่านไปได้มาก
2. ในการผ่านแบบจำลองประตูกันน้ำของปลาหางนกยูง ไม่พบปลาที่บาดเจ็บหรือตาย เพราะไม่มีกลไก ซึ่งเป็นอันตราย
3. เป็นแบบจำลองทางผ่านปลาที่สามารถปรับปรุงร่าง ลักษณะ และขนาดให้เหมาะสมกับลักษณะของเขื่อน ความสูง และสภาพของแหล่งน้ำ ในบริเวณที่จะศึกษาได้
4. เป็นแบบจำลองที่สามารถก่อสร้างได้ง่าย ไม่มีกลไกที่ซับซ้อน
5. เป็นแบบจำลองที่สามารถช่วยให้ปลาผิวดินและปลาผิวน้ำผ่านสิ่งกีดขวางได้

แต่แบบจำลองประตูกันน้ำนี้ ยังมีข้อบกพร่องอยู่คือ มีความยุ่งยากในการหาช่วงเวลาที่เหมาะสมเปิด และปิดประตูกันน้ำให้ได้ตามความต้องการ ซึ่งอาจต้องใช้กลไกที่มีความยุ่งยากและซับซ้อน

4.4.3 แบบจำลองระหัดวิดน้ำ

จากผลการเก็บตัวอย่างจำนวนปลาหางนกยูงที่สามารถผ่านแบบจำลองระหัดวิดน้ำที่ 3 ความหนาแน่นได้ คิดเป็นร้อยละ 9.10, 12.60 และ 6.40 ตามลำดับ และสามารถคิดเป็นตัวเมีย และตัวผู้ ได้ ร้อยละ 8.71 และ 9.42 ซึ่งมีจำนวนปลาที่ผ่านมากขึ้นกว่าแบบจำลองกั้นตันตปลา เป็นเพราะ แบบจำลองระหัดวิดน้ำเป็นแบบจำลองที่นำเอาข้อบกพร่องของแบบจำลองกั้นตันวิดน้ำมาเป็นแนวทางในการประดิษฐ์ ดังนี้

1. เปลี่ยนรูปร่างของภาชนะที่บรรจุไปเป็นรูปทรงกระบอกตัดปลายเฉียง ไม่มีรางรับน้ำ ทำให้สามารถเทปลาลงเชื่อมได้โดยตรง ปลาไม่ติดค้างอยู่ในกระบอก และยังช่วยลดปัญหาการบาดเจ็บและตายของปลาหางนกยูง
2. แบบจำลองระหัดวิดน้ำนี้จะแยกตัวขับเคลื่อนออกจากภาชนะตักปลาเพื่อ ไม่ให้ต้องใช้ปริมาณน้ำมากเกินไปในการขับเคลื่อนกั้นตัน เพราะภาชนะตักปลาซึ่งติดอยู่กับสายพานจะไม่จมน้ำ ไม่เกิดแรงต้าน
3. ตัวขับเคลื่อนสายพานประกบกับสายพาน 2 ด้าน ซึ่งสามารถรับน้ำเพื่อการขับเคลื่อนได้ปริมาณมาก สามารถรับน้ำได้ต่อเนื่อง ทำให้แบบจำลองระหัดวิดน้ำนี้มีความคล่องตัวในการขับเคลื่อนมากกว่าแบบจำลองกั้นตันตน้ำ และสามารถปรับตัวรับน้ำให้มีเพียง 1 ตัวก็ได้ตามความเหมาะสม

แต่แบบจำลองระหัดวิดน้ำนี้ ยังมีข้อจำกัดอยู่คือ

1. ไม่สามารถช่วยให้ปลาที่เป็นปลาผิวดินผ่านสิ่งกีดขวางไปได้ จะสามารถใช้ได้ดีเฉพาะกับปลาผิวน้ำเท่านั้น
2. แบบจำลองระหัดวิดน้ำนี้มีการเคลื่อนที่ตลอดเวลา ปลาอาจตกใจ จนไม่เข้าเข้ามาในแบบจำลอง
3. การควบคุมอัตราการหมุน และระยะเวลาในการตักปลาสามารถทำได้ยาก

4.4.4 แบบจำลองลิฟท์ยกปลา

จากผลการเก็บตัวอย่างจำนวนปลาหางนกยูงที่สามารถผ่านแบบจำลองลิฟท์ยกปลา ที่ 3 ความหนาแน่น คิดเป็นร้อยละ 10.00 , 11.80 และ 13.30 ตามลำดับ และสามารถคิดเป็นตัวเมีย และตัวผู้ เป็นร้อยละ 11.24 และ 13.02 ตามลำดับ ซึ่งถือว่าปลาสามารถผ่านได้เป็นจำนวนมากรองลงมาจากแบบจำลองประตูกั้นน้ำ สามารถสรุปข้อดีของแบบจำลองลิฟท์ยกปลาได้ดังนี้

1. ตัวลิฟท์ซึ่งไว้ตักปลาสามารถบรรจุน้ำได้ในปริมาณมาก มีพื้นที่ตัดในการตักปลาให้เข้ามาในภาชนะมาก จึงทำให้สามารถตักปลาได้เยอะ กว่าแบบจำลองกั้นตักปลา และแบบจำลองระหัดวิดน้ำ
2. ในการเคลื่อนที่เพื่อขนย้ายปลา ไปยังเขื่อนด้านบน สามารถบังคับอัตราเร็วได้ง่ายกว่าแบบจำลองกั้นตักปลา และแบบจำลองระหัดวิดน้ำ ทำให้สามารถหาระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อให้ปลาว่ายเข้ามาติดในภาชนะตักปลาได้พอดี และยังสามารถกำหนดระยะเวลาที่ให้ปลาว่ายออกจากภาชนะลงสู่เขื่อนได้ โดยอาศัยวิธีการถ่วงน้ำหนัก
3. ไม่ก่อให้เกิดอันตราย และการบาดเจ็บ กับปลาหางนกยูง เหมือนกับแบบจำลองกั้นตักปลา
4. แบบจำลองลิฟท์ยกปลานี้ สามารถที่จะปรับเปลี่ยนขนาด และรูปร่างให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่ได้ง่าย
5. แบบจำลองลิฟท์ยกปลาสามารถช่วยให้ปลาที่เป็นปลาผิวดิน และปลาผิวน้ำผ่านสิ่งกีดขวางได้

ข้อจำกัดของแบบจำลองลิฟท์ยกปลานี้ คือมีความยุ่งยาก ซับซ้อนในการก่อสร้าง อาจเกิดปัญหาในการดูแลรักษา และมีค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างและซ่อมแซมจ่ายสูง จึงควรมีการคำนึงถึงผลตอบแทน และความคุ้มค่าในการก่อสร้างด้วย

ตารางที่ 4.6 ข้อดี และข้อเสียของบันไดปลาโจนในประเทศไทย และแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ

	ข้อดี	ข้อเสีย
1. บันไดปลาโจนในประเทศไทย	<ol style="list-style-type: none"> 1.สามารถช่วยให้ปลาเดินทางผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำได้ 2.เป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ช่วยในการรักษาความหลากหลายของชนิดพันธุ์ปลาภายในแหล่งน้ำ 3.สามารถปรับเปลี่ยนรูปร่างให้เหมาะสมกับลักษณะของเขื่อนได้ง่าย 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่สามารถช่วยให้ปลาทุกชนิดข้ามสิ่งกีดขวางได้ 2.มีปลาบางส่วนเมื่อเดินทางผ่านบันไดปลาโจนแล้ว ร่างกายมีสภาพบอบช้ำ 3.มีปลาบางส่วนตกค้างอยู่ตามแอ่งกลางทาง ไม่สามารถเดินทางไปจนถึงตอนปลายของบันไดได้ 4.ไม่สามารถช่วยให้ปลาที่เป็นปลาผิวดินผ่านไปได้ 5.ปลาที่ผ่านได้ส่วนใหญ่เป็นปลาที่แข็งแรง และมีความว่องไว
1.แบบจำลองกั้นน้ำตักปลา	<ol style="list-style-type: none"> 1.สามารถช่วยให้ปลาเดินทางผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำได้ 2.เป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ช่วยในการรักษาความหลากหลายของชนิดพันธุ์ปลาภายในแหล่งน้ำ 3. สามารถช่วยให้ปลาที่เป็นปลาผิวดิน และปลาผิวน้ำ สามารถเดินทางผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1.ถ้าปลามีขนาดใหญ่มาก จะต้องมีการปรับภาชนะตักปลาให้ใหญ่ขึ้นตาม ซึ่งอาจจะเกิดปัญหาในเรื่องของน้ำหนัก และการขับเคลื่อนได้ 2.ทำให้เกิดอันตรายและการบาดเจ็บต่อตัวปลาได้ 3. กั้นน้ำตักปลาทำให้ปลาตกใจตื่น เพราะมีการหมุนตลอดเวลา 4.การควบคุมอัตราการหมุน และระยะเวลาในการตักปลาสามารถทำได้ยาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ) ข้อดี และข้อเสียของบันไดปลาโจนในประเทศไทย และแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ

	ข้อดี	ข้อเสีย
2. แบบจำลองประตูกั้นน้ำ	<ol style="list-style-type: none"> 1.สามารถช่วยให้ปลาเดินทางผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำได้ 2.เป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปช่วยใช้ในการรักษาความหลากหลายของชนิดพันธุ์ปลาภายในแหล่งน้ำ 3. ไม่มีกิลไกซึ่งเป็นอันตรายต่อปลา 4.ในการก่อสร้างสามารถปรับเปลี่ยนรูปร่างให้เหมาะสมกับลักษณะของเขื่อนได้ง่าย 5.สามารถช่วยให้ปลาที่เป็นปลาผิวดิน และปลาผิวน้ำสามารถผ่านสิ่งกีดขวางได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความยุ่งยากในการใช้กลไกในการกำหนดระยะเวลาเปิดและปิดประตูกั้นน้ำ
3. แบบจำลองระหัดวิดน้ำ	<ol style="list-style-type: none"> 1.สามารถช่วยให้ปลาเดินทางผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำได้ 2.เป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ช่วยในการรักษาความหลากหลายของชนิดพันธุ์ปลาภายในแหล่งน้ำ 3.เกิดอันตรายต่อตัวปลาน้อยกว่าแบบจำลองกั้นตันตักปลา 	<ol style="list-style-type: none"> 1.ไม่สามารถช่วยให้ปลาผิวน้ำผ่านสิ่งกีดขวางได้ 2.มีการเคลื่อนที่ตลอดเวลา อาจทำให้ปลาดตกใจได้ 3.ควบคุมการหมุน และระยะเวลาในการตักปลา ทำได้ยาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ) ข้อดี และข้อเสียของบันไดปลาโจนในประเทศไทย และแบบจำลอง
ทางผ่านปลาต้นแบบ

	ข้อดี	ข้อเสีย
4. แบบจำลองลิฟท์ยกปลา	<ol style="list-style-type: none"> 1.สามารถช่วยให้ปลาเดินทางผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำได้ 2.เป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ช่วยในการรักษาความหลากหลายของชนิดพันธุ์ปลาภายในแหล่งน้ำ 3.ไม่มีกลไกซึ่งเป็นอันตรายต่อปลา 4.ในการก่อสร้างสามารถปรับเปลี่ยนรูปร่างให้เหมาะสมกับลักษณะของเขื่อนได้ง่าย 5.สามารถช่วยให้ปลาผิวดินและปลาผิวน้ำสามารถข้ามสิ่งกีดขวางทางน้ำได้ 6.สามารถควบคุมการเคลื่อนที่และระยะเวลาในการตักปลาและการเทปลาลงรางรับได้ง่าย โดยอาศัยการถ่วงน้ำหนัก 	<ol style="list-style-type: none"> 1.มีความยุ่งยากในการก่อสร้าง 2. ต้องการการดูแลรักษามาก 3.มีค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างสูง

จากการทดสอบประสิทธิภาพ และศึกษาถึงข้อดีและข้อเสียของแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบทั้ง 4 แบบ พบว่า แบบจำลองประตูกันน้ำมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ปลาหางนกยูงเดินทางผ่านสิ่งกีดขวางได้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 22.38 รองลงมาคือ แบบจำลองลิฟท์ยกปลา แบบจำลองระหัดวิดน้ำ และแบบจำลองกังหันตักปลา ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 12.99, 9.37 และ 3.00 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาถึงปลาหางนกยูงซึ่งใช้เป็นตัวแทนของปลาในธรรมชาติ โดยใช้ปลาหางนกยูงตัวเมียแทนปลาขนาดใหญ่ เชื่องช้า ส่วนตัวผู้แทนปลาขนาดเล็กมีความคล่องแคล่ว ว่องไว พบว่า เพศของปลาหางนกยูงไม่มีผลต่อการผ่านแบบจำลองทางผ่านปลาทั้ง 4 แบบ แต่ความหนา

แน่นของปลาหางนกยูงซึ่งใช้เพื่อเป็นตัวแทนบอกถึงความซุกซมของปลาที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ พบว่าความหนาแน่นของปลาหางนกยูงมีผลต่อการผ่านแบบจำลองประตูกั้นน้ำ แบบจำลองระหัดวิดน้ำ และแบบจำลองลิฟท์ยกปลา แต่ไม่มีผลต่อการผ่านแบบจำลองกั้นตักปลา

แสดงว่าแบบจำลองทางผ่านปลานี้อาจมีความเหมาะสมกับปลาที่มีขนาดแตกต่างกัน ความคล่องแคล่ว ว่องไวต่างกัน และสามารถนำแบบจำลองนี้ไปใช้ได้กับพื้นที่ที่มีความซุกซมของปลาที่ไม่เท่ากันได้ และในการทดลองควรคำนึงถึงปัจจัยอื่นๆด้วยเช่น ปริมาณแสงขณะทำการทดลอง เพราะปริมาณแสง และการเคลื่อนที่ของดวงอาทิตย์จะมีผลต่อการเดินทางอพยพของปลา การเคลื่อนที่ของแบบจำลอง ต้องไม่ทำให้ปลาตื่นตกใจ หรือกลัวจนไม่เข้ามาใกล้กับแบบจำลอง โดยเฉพาะอัตราการหมุนของแบบจำลองกั้นตักปลา และแบบจำลองระหัดวิดน้ำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปและข้อเสนอแนะ

ในธรรมชาติปลาจะมีการเดินทางเพื่อหากิน วางไข่ตลอดจนเสาะหาสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิต แต่เมื่อมีการก่อสร้างสิ่งกีดขวางทางน้ำขึ้น สิ่งก่อสร้างเหล่านี้จะเป็นอุปสรรคต่อการอพยพตามวงจรชีวิตของปลา ส่งผลให้จำนวนและชนิดพันธุ์ปลาภายในแหล่งน้ำนั้นเปลี่ยนแปลงไป ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในพื้นที่ชนบทในอดีต ได้มีการนำเอาภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการลดลงของจำนวนและชนิดพันธุ์ปลา อันเนื่องมาจากการก่อสร้างสิ่งกีดขวางทางเดินน้ำ เช่น การใช้กระดานผีหลอก การขุดบ่อโজনหรือหลุมโจน เป็นต้น ส่วนในปัจจุบันได้มีการใช้บันไดปลาโจน (fish ladder or fish way) ซึ่งเป็นที่นิยมกันมากในต่างประเทศ

บันไดปลาโจนในประเทศไทยมีอยู่ด้วยกัน 6 แห่ง แต่สามารถใช้งานได้เพียง 3 แห่ง คือ บันไดปลาโจน เชื่อนระบายน้ำกว้านพะเยา จังหวัดพะเยา บันไดปลาโจนเชื่อนระบายน้ำหนองหาน จังหวัดสกลนคร และบันไดปลาโจนเชื่อนปากมูล จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจนดังกล่าวได้ 21 , 25 และ 63 ชนิดตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 51.22 , 57 และ 47 ตามลำดับ ส่วนบันไดปลาโจนที่ไม่สามารถใช้งานได้ คือ บันไดปลาโจน เชื่อนพระรามหก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บันไดปลาโจน เชื่อนระบายน้ำบึงบอระเพ็ด และบันไดปลาโจนเชื่อนระบายน้ำเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี และบันไดปลาโจนอีก 1 แห่งคือ บันไดปลาโจน ณ ลุ่มน้ำปากพอง จังหวัดนครศรีธรรมราช ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการก่อสร้าง จากการศึกษาและเปรียบเทียบ บันไดปลาโจนที่สามารถใช้งานได้ทั้ง 3 แห่ง พบว่า ปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจนทั้ง 3 แห่งได้มีจำนวนรวมกันทั้งสิ้น 79 ชนิด 17 ครอบครัว ซึ่งเป็นปลาในครอบครัวปลาตะเพียน (Cyprinidae) มากที่สุดถึง 48 ชนิด

บันไดปลาโจนจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยให้ปลาสามารถอพยพเดินทางผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำได้ แต่อาจจะไม่เหมาะสมกับปลาทุกชนิด ซึ่งมีรูปร่างลักษณะ และพฤติกรรมที่แตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องอาศัยความรู้จากภูมิปัญญาชาวบ้าน มาเป็นแนวความคิด ร่วมกับการศึกษาข้อดี และข้อเสียของบันไดปลาโจน เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ เพื่อสามารถนำไปใช้ร่วมกับบันไดปลาโจนในการช่วยให้ปลาสามารถผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำ

ที่มนุษย์สร้างขึ้นได้ แบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ ที่ประดิษฐ์ขึ้นมี 4 แบบด้วยกัน คือ แบบจำลองกั้งหันตักปลา แบบจำลองประตูกั้นน้ำ แบบจำลองระหัดวิดน้ำ และแบบจำลองลิฟท์ยกปลา สามารถช่วยให้ปลาหางนกยูงตัวเมียและตัวผู้ ซึ่งใช้เป็นตัวแทนของปลาในธรรมชาติที่มีขนาด และความคล่องแคล่วว่องไวต่างกันเป็นประชากรตัวอย่างผ่านแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบได้ ร้อยละ 3.00 , 22.38 , 9.37, และ 12.99 ตามลำดับ ซึ่งแบบจำลองประตูกั้นน้ำสามารถช่วยให้ปลาหางนกยูงเดินทางผ่านสิ่งกีดขวางได้มากที่สุด เพราะสามารถเคลื่อนย้ายปลาในแต่ละครั้งได้เป็นจำนวนมาก มีความยุ่งยาก และเสียค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างน้อยที่สุด

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ถ้าได้มีการศึกษาถึงภูมิปัญญาชาวบ้าน ประสิทธิภาพ ข้อดี และข้อเสียของบันไดปลาโจนในประเทศไทย แล้วนำเอาผลที่ได้จากการศึกษานั้นมาเป็นแนวทางในการออกแบบและประดิษฐ์แบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบเพื่อใช้ร่วมกับบันไดปลาโจนในการช่วยให้ปลาเดินทางผ่านสิ่งกีดขวางทางน้ำได้มากขึ้น ซึ่งน่าจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาการลดลงของจำนวนและชนิดพันธุ์ปลาอันเนื่องมาจากการก่อสร้างสิ่งกีดขวางทางน้ำได้

ข้อเสนอแนะ

1. ในการประดิษฐ์แบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบถ้าจะนำไปใช้ในพื้นที่ยังคง ควรมีการศึกษาถึง สภาพแวดล้อมของแหล่งน้ำ อัตราการไหลของกระแส น้ำ ตลอดจนปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องโดยละเอียด เพื่อให้แบบจำลองทางผ่านปลา มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ในบางกรณีอาจใช้ ออกซิเจน อาหาร หรือ ฮอริโมน มาใช้เพื่อช่วยล่อปลา ให้เข้ามาในแบบจำลองได้ง่าย และมากขึ้น แต่ในกรณีนี้ต้องคำนึงถึงต้นทุน และค่าใช้จ่ายที่จะต้องเพิ่มขึ้นในส่วนนี้ด้วย
3. ควรใช้ปลาชนิดอื่นๆ ที่มีพฤติกรรม รูปร่าง ลักษณะ และขนาดที่แตกต่างจากปลาหางนกยูง ในการทดสอบประสิทธิภาพ ของแบบจำลองทางผ่านปลาต้นแบบ เพื่อให้เห็นผลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
4. ควรมีการประกาศให้บริเวณที่มีการก่อสร้างบันไดปลาโจน เป็นเขตควบคุมการจับปลา เพื่อลดปัญหาการดักจับปลาของประชาชน ขณะที่ปลาร่วงน้ำมาออกกันอยู่บริเวณบันได

งานวิจัยที่ควรทำต่อ

1. นำแบบจำลองทางผ่านปลาตันแบบทั้ง 4 ชนิดที่ประดิษฐ์และทดสอบประสิทธิภาพแล้วในห้องปฏิบัติการ ไปทำการทดลอง ในพื้นที่จริง โดยจะต้องศึกษาถึง ลักษณะภูมิประเทศ สภาพแวดล้อม ลักษณะและอัตราการไหลของแหล่งน้ำ ขนาด ลักษณะของตัวเขื่อนและอ่างเก็บน้ำ ในบริเวณที่จะทำการศึกษา ตลอดจนศึกษาถึง ชนิด จำนวน และพฤติกรรมของปลาที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่จะทำการทดลองจริง

2. คิดและประดิษฐ์แบบจำลองทางผ่านปลาตันแบบเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยอาศัยข้อมูล จากการก่อสร้างบันไดปลาโจนในประเทศไทย ข้อมูลภูมิปัญญาชาวบ้าน ตลอดจนข้อดี ข้อเสียของแบบจำลองทางผ่านปลาตันแบบทั้ง 4 ชนิดที่ได้ประดิษฐ์และทดสอบประสิทธิภาพมาแล้ว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัลยา วานิชย์บัญชา . (2542) การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS for Windows. พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชลประทาน, กรม . (2519). การส่งน้ำเพื่อการเพาะปลูก โดยเครื่องมือประเภทใช้แรงงานต่างๆ.
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ชลประทาน, กรม . (2542). การศึกษาค้นคว้าความเหมาะสมและศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการพัฒนาพื้นที่
ลุ่มน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดนครศรีธรรมราช. การศึกษาค้นคว้าความเหมาะสม
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ชลประทาน, กรม . (2542). การศึกษาค้นคว้าความเหมาะสมและศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการ
พัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดนครศรีธรรมราช. รายงานหลัก
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ประมง, กรม . (2535). ภาพปลาและสัตว์น้ำของไทย. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว กรุงเทพฯ
- ถวัลย์ ชูขจร . (2528). ชนิดปลาที่จับได้จากการสำรวจในอ่างเก็บน้ำเขื่อนเขาแหลม จังหวัด กาญจนบุรี.
เอกสารวิชาการ สถาบันประมงน้ำจืด กองประมงน้ำจืด กรมประมง
- ทวีศักดิ์ ทรงศิริกุล . (2530). การจำแนกครอบครัวของปลาไทย. คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
กรุงเทพมหานคร
- ทิวา ศุภจรรยา . (2539). ถนนพระร่วงหรือคลองชลประทานสมัยสุโขทัย ใน ความยกย่องของประวัติศาสตร์.
กรุงเทพฯ : รุ่งแสงการพิมพ์
- ธเรศ ศรีสถิตย์ . (2524). การศึกษาค้นคว้าปลาในในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธเรศ ศรีสถิตย์ , เข็มชาติ นิยมสมบูรณ์ , ศิริ กอนันตกุล และชำนาญ พงษ์ศรี . (2525). การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปลา
ปลาในลุ่มน้ำท่าหนองหาน จังหวัดสกลนคร.
- บุญรัตน์ จันทร์สว่าง , ฎีกา รัตนชานอง , เพียงใจ แก้วจรรยา และพิสิฐ ภูมิคง . (2538). การศึกษาค้นคว้าและการ
เปลี่ยนแปลงประชากรปลาในอ่างเก็บน้ำ เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. เอกสารวิชาการ
ฉบับที่ 163 สถาบันวิจัยประมงน้ำจืด กรมประมง
- บุญรัตน์ จันทร์สว่าง , ถวัลย์ ชูขจร , สุรียา ทานสุทัศน์ รังสันต์ ไชยบุญทัน และเพียงใจ แก้วจรรยา . (2536).
การศึกษาค้นคว้าการประมงและการเปลี่ยนแปลงประชากรปลาในอ่างเก็บน้ำเขื่อนเขาแหลม
จังหวัดกาญจนบุรี. เอกสารวิชาการฉบับที่ 154 สถาบันวิจัยประมงน้ำจืด กรมประมง

ไมตรี ดวงสวัสดิ์ , สันทนา ดวงสวัสดิ์ . (2535). ทรัพยากรประมงและสถานะการประมงในแม่น้ำมูล.

เอกสารวิชาการฉบับที่ 16 สถาบันวิจัยประมงน้ำจืด กรมประมง

ราชวดี ศรีสง่า . (2538). เรือไทยสมัยโบราณ มรดกทางสายน้ำอันล้ำค่าของคนไทยตั้งแต่สมัยก่อน

ประวัติศาสตร์ . โรงพิมพ์ต้นอ้อ กรุงเทพมหานคร

วิมล เหมะจันทร์ . (2528). ชีววิทยาปลา . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมโภชน์ อัคระทวีวัฒน์ . (2521) . ลักษณะทางอนุกรมวิธานและชีวประวัติบางประการของปลาน้ำจืดที่

สำคัญในประเทศไทย . สถาบันวิจัยประมงน้ำจืด กรมประมง

สันทนา ดวงสวัสดิ์ และคณะ . (2536) . การสำรวจชนิดและปริมาณปลาในบริเวณที่จะก่อสร้างเขื่อนปากมูล.

เอกสารวิชาการ สถาบันวิจัยประมงน้ำจืด กรมประมง

สันทนา ดวงสวัสดิ์ และ ทศพล กระจ่างดารา . (2537). ความหลากหลายของชนิดและชีววิทยาบางประการ

ของปลาในอ่างเก็บน้ำ เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี . เอกสารวิชาการฉบับที่ 162

สถาบันวิจัยประมงน้ำจืด กรมประมง

เสน่ห์ ผลประสิทธิ์ และคณะ . (2520) . การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับบันไดปลาโจน . รายงานประจำปี

สถานีประมง จังหวัดพะเยา กองประมงน้ำจืด กรมประมง

เสน่ห์ ผลประสิทธิ์ และคณะ . (2540). การเดินทางของปลาผ่านบันไดปลาโจนเขื่อนปากมูล และปัจจัยที่มีผล

ต่อการเดินทาง วารสารการประมง . ปีที่ 50 ฉบับที่ 4 หน้า 311 - 329

เสน่ห์ ผลประสิทธิ์ และคณะ . (2540) . การเดินทางของปลาผ่านบันไดปลาโจนเขื่อนปากมูล และปัจจัยที่มีผล

ต่อการเดินทาง วารสารการประมง ปีที่ 50 ฉบับที่ 5 หน้า 345 - 357

สุวีณา บานเย็น . (2530) . การอพยพย้ายถิ่นของปลา . สถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร

สุรพล สุดารา และ คณะ . (2537) รายงานการศึกษาความหลากหลายของพันธุ์ปลาบริเวณปากแม่น้ำมูล .

เอกสารวิชาการเสนอ มูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่า และพรรณพืชแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์

อรรถา . (2528) ชนิดปลาที่จับได้จากการสำรวจในอ่างเก็บน้ำเขื่อนเขาแหลม จังหวัดกาญจนบุรี .

เอกสารวิชาการ สถาบันวิจัยประมงน้ำจืด กรมประมง

สรุปความเป็นมาและสถานะปัจจุบัน โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

จังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจาก

พระราชดำริ (สำนักงาน กปร.) กรกฎาคม 2542

รายการทำพิธีสงฆ์ ช่วงเป็ปพิศดาร ประจำวัน อังคารที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2533 , เทปตลับ

สัมภาษณ์ อาจารย์ กมล วิบูลกิจธนากร พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ 3 มีนบุรี กรุงเทพมหานคร

ภาษาอังกฤษ

Albert d. Rosellini . (1959) Salmon fisheries of the North America Pacific ocean : Fisheries volume 2 Washington State Department of Fisheries

Baker , R.R. (1978) The Evolutionary Ecology of Animal Migration , Holmes and Meir Publisher , Inc New York / Hodder and stoughton , London

Banchong Vadhanaphong . (2541) An introduction to RIM. Floating waterwheel pump The Royal Development Projects Board Thailand

Brian A. Mckeown (1984) Fish migration. USA : Croom Helm Ltd Timber Press

Collett J. (1979) FAO/Danida workshop on water lifting device in asia and the near east International Technology Development Group , London

John E. Bardach , John J. Magnuson , Robert C. May and Johanna M. Reinhart (1980) Fish behavior and its use in the capture and culture of fish . Manila Philippines : ICLARM

S. Leo and Alan C. Taft (1954) The life history of the steelhead Rainbow trout (*Salmo gairdneri gairdneri*) and Silver Salmon (*Oncorhynchus kisutch*) with special reference to Waddle Creek , California and Recommendations Regarding their management . USA : California state Printing Office

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความหมายของภูมิปัญญาชาวบ้าน สามารถอธิบายได้หลายความหมาย เช่น

สามารถ จันทรสุชัย (อ้างถึงในสำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ , 2534)

ภูมิปัญญาชาวบ้านหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดได้เอง ที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นสติปัญญา เป็นองค์ความรู้ทั้งหมด ของชาวบ้าน ทั้งกว้าง ทั้งลึก ที่ชาวบ้านสามารถคิดเอง ทำเอง โดยศักยภาพที่มีอยู่แก้ปัญหาการดำเนินวิถีชีวิตได้ในท้องถิ่นอย่างสมสมัย

กรรณิการ์ สัจกุล (2536) ภูมิปัญญาชาวบ้านคือ กระบวนการปรับเปลี่ยนแบบแผนการดำเนินชีวิตแบบบุคคล ซึ่งอยู่ในท้องถิ่นให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างสงบสุข หรือสามารถแก้ไขปัญหาคำดำเนินชีวิตของตนเอง ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปแต่ละยุคแต่ละสมัย

ประเวศ วะสี (2530) ภูมิปัญญาชาวบ้านคือ ภูมิปัญญาที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์และการเรียนรู้มายาวนาน ความรู้ด้านต่างๆ จะเชื่อมโยงกันไปหมดไม่ได้แยกเป็นวิชาตามที่จำเรียนกัน ดังนั้นจึงเป็นการผสมกลมกลืนระหว่างความรู้ทางเศรษฐกิจ อาชีพ ความเป็นอยู่ การใช้จ่าย การศึกษา และวัฒนธรรม

วิจิต นันทสุวรรณ (2531) ภูมิปัญญาชาวบ้านหมายถึง ความรอบรู้ของชาวบ้านที่เรียนรู้ ที่มีประสบการณ์สืบต่อกันมาทั้งทางตรง คือประสบการณ์ด้วยตนเอง หรือทางอ้อม ซึ่งเรียนรู้จากผู้ใหญ่ หรือความรู้ที่สะสมสืบต่อกันมา

ชลทิพย์ เอี่ยมสำอางค์ และวิศนิ ศิลตระกูล (2533) ภูมิปัญญาชาวบ้านหมายถึง ความรู้ประสบการณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งได้รับการอบรม สั่งสม และได้ถ่ายทอดจากบรรพบุรุษ หรือเป็นความรู้ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ตรงของตนเอง ซึ่งได้เรียนรู้จากการทำงาน จากธรรมชาติแวดล้อม สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่มีความค่าเสริมสร้างความสามารถทำให้คนมีชีวิตร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นความรู้ที่สร้างสรรค์ และมีส่วนเสริมการผลิต

สรุปได้ว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน (กนกวรรณ รุกขชาติ , 2541) คือ ความรู้ของชาวบ้านที่เกิดจากการเรียนรู้ จากประสบการณ์ที่สะสมสืบต่อกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน และมีการปรับพัฒนาให้สอดคล้องกับกาลสมัย และสรุปได้ว่าลักษณะของภูมิปัญญา มี 2 ลักษณะ คือ

1. เป็นรูปธรรม ได้แก่ วัตถุ การกระทำและพฤติกรรมที่แสดงออก
2. เป็นนามธรรม คือ ความรู้ ความเชื่อ แนวทางในการแก้ปัญหา

ภาคผนวก ข

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบชนิดปลาที่จับได้จากการสำรวจในช่วงระยะเวลาต่างๆกันในอ่างเก็บน้ำเขื่อนเขาแหลม จังหวัด กาญจนบุรี

รายชื่อปลา	ถวัลย์ (2528)	ธีรพัฒน์ (2528)	อรภา (2528)	บุญรัตน์ (2534)
สลาด <i>Notopterus notopterus</i>	+	-	+	+
กราย <i>Chitala ornata</i>	+	-	+	-
แปเป <i>Oxygaster maculicauda</i>	+	-	-	-
แปเป <i>O. oxygastroides</i>	+	-	+	-
แปเป <i>O. pointoni</i>	+	-	-	-
ปลาน้ำหมึก <i>Barilius guttatus</i>	+	-	-	-
ปลาน้ำหมึก <i>B.nanensis</i>	+	-	-	-
ปลาซิวใบไม้ <i>Danio albolinaetus</i>	+	-	-	-
ซิว <i>D. regina</i>	+	-	-	-
สนาก , นางอ้าว <i>Raiamas guttatus</i>	+	-	+	-
ซิวควายข้างเงิน <i>Rasbora dusonensis</i>	+	-	-	-
ซิวหางแดง <i>Rasbora sp.</i>	-	+	-	-
ซิว <i>R. myersi</i>	-	-	+	-
ซิว <i>R. sumatrana</i>	+	-	-	-
ซิวหางดอก <i>R. caudimaculata</i>	-	-	+	+
ซิวหางกรรไกร <i>R. trilineata</i>	+	-	-	+
ซิวควาย <i>R. lasterestriata</i>	-	+	-	-
สร้อยขาวหัวแข็ง <i>Cirrhinus cryptopogon</i>	+	-	-	+
สร้อยขาว <i>C. jullieni</i>	+	-	-	-
สร้อยขาว <i>C. macrosemion</i>	+	-	-	-
พอน <i>C. molitorella</i>	+	-	+	-
ไล่ตันตาแดง <i>Cyclocheilichthys apogon</i>	+	+	-	+
ไล่ตันตาขาว <i>C. repasson.</i>	-	-	+	+
หนามหลัง <i>C. armatus</i>	+	-	-	-
ตะโกก <i>Cyclocheilichthys enoplos</i>	-	+	+	-

ตารางที่ 1 (ต่อ) เปรียบเทียบชนิดปลาที่จับได้จากการสำรวจในช่วงระยะเวลาต่างๆกันใน
อ่างเก็บน้ำเขื่อนเขาแหลม จังหวัด กาญจนบุรี

รายชื่อปลา	ถวัลย์ (2528)	ธีรพัฒน์ (2528)	อรภา (2528)	บุญรัตน์ (2534)
กระสุนขีด <i>H. macrolepidota</i>	+	-	+	+
สร้อยน้ำเงิน <i>Labeo dyocheilus</i>	+	-	+	-
หว่าหน่านอ <i>L. behri</i>	-	-	+	-
แปเป <i>Paralaubuca riveroi</i>	-	+	-	-
ช่า <i>Labiobarlus lineatus</i>	+	-	-	-
ช่า <i>Labiobarlus burmanicus</i>	-	-	+	+
ช่า <i>L. spinlopleura</i>	+	+	-	-
บัว <i>Lobocheilus rhabdoura</i>	+	-	-	-
บัว <i>L. quadrilineatus</i>	+	-	-	-
บัว <i>L. gracilis</i>	-	-	+	-
กาดำ <i>Morulius chrypsophekadion</i>	+	-	-	-
ขี้ยอก <i>Mystacoleucus marginatus</i>	+	-	+	-
สร้อยนกเขา <i>Osteochilus hasselti</i>	+	-	+	+
ร่องไม้ตับ <i>O. microcephalus</i>	+	-	-	-
ร่องไม้ตับ <i>O. waandersi</i>	+	+	-	-
ร่องไม้ตับ <i>O. vittatus</i>	-	+	-	-
กระมัง <i>Puntioplites proctozysron</i>	+	+	-	+
ตะเพียน <i>Puntius beasleyi</i>	+	-	-	-
ตะเพียน <i>P. binotatus</i>	+	-	+	-
ตะเพียนขาว <i>P. gonionotus</i>	+	-	-	+
ตะเพียนทราย <i>Puntius leiacanthus</i>	+	-	+	+
แก้มช้ำ <i>P. orphoides</i>	+	+	+	-
เสื่อสุมาตรา <i>P. partipentazona</i>	+	-	+	+
ตะเพียนสมพงษ์ <i>Discherodontus halei</i>	+	-	-	-
ตะเพียนจุด <i>P. stoliczkae</i>	+	-	+	-

ตารางที่ 1 (ต่อ) เปรียบเทียบชนิดปลาที่จับได้จากการสำรวจในช่วงระยะเวลาต่างๆกันใน
อ่างเก็บน้ำเขื่อนเขาแหลม จังหวัด กาญจนบุรี

รายชื่อปลา	ถวัลย์ (2528)	ธีรพัฒน์ (2528)	อรภา (2528)	บุญรัตน์ (2534)
ตะพาก <i>P. daruphani</i>	-	-	+	-
ใบไม้ <i>P. vernayi</i>	+	-	+	-
เวียน <i>tor tambroides</i>	+	-	-	-
หว่า <i>tylognathus brhri</i>	+	-	-	-
เล็บมือนาง <i>Crossocheilus oblongus</i>	+	-	-	-
เล็บมือนาง <i>C. reticulatus</i>	+	-	-	-
เลียหิน <i>Garra taeniata</i>	+	-	-	-
เลียหิน <i>G. fuliginosa</i>	+	-	-	-
ลูกผึ้ง <i>Gyrinocheilus aymonieri</i>	+	+	+	-
รากกล้วย <i>Acanthopsis choirorhynchos</i>	+	+	-	-
ปล้องอ้อย <i>Acanthopthamus kuhlii</i>	-	+	-	-
หมู <i>Botia beauforti</i>	+	-	-	-
หมูข้างลาย <i>B. helodes savage</i>	+	-	-	+
หมูขาว <i>B. modesta bleeker</i>	-	+	-	-
หมูหัวแบน <i>Homaloptera smithi</i>	+	-	-	-
อืด <i>Cobitophis anguillaris</i>	+	-	+	-
ค้อ <i>Lepidocephalus octocirrhis</i>	+	-	-	-
จืด <i>Neacanthopsis gracilentus</i>	+	-	+	-
ค้อ <i>Noemacheilus binotatus</i>	+	-	-	-
ค้อ <i>N. Kuhli</i>	+	-	-	-
ค้อ <i>N. masyae</i>	+	-	+	-
ค้อ <i>Noemacheilus sp.</i>	-	-	+	-
ค้อ <i>Lepidocephalichthys sp.</i>	-	+	+	-
แค้ <i>Bagarius bagarius</i>	+	-	-	-
แขยงใบข้าว <i>Mystus cavasius</i>	+	-	-	+

ตารางที่ 1 (ต่อ) เปรียบเทียบชนิดปลาที่จับได้จากการสำรวจในช่วงระยะเวลาต่างๆกันใน
อ่างเก็บน้ำเขื่อนเขาแหลม จังหวัด กาญจนบุรี

รายชื่อปลา	ถวัลย์ (2528)	ธีรพัฒน์ (2528)	อรภา (2528)	บุญรัตน์ (2534)
แขยง <i>M. wolffii</i>	-	+	-	-
กตเหลือง <i>M. nemurus</i>	+	+	+	+
กตคัง <i>M. wyckii</i>	-	+	-	-
กตแค้ <i>M. planiceps</i>	+	-	-	-
แขยงหิน <i>leiocassis siamenis</i>	+	-	-	-
ชะโอน <i>Ompok bimaculatus</i>	+	+	-	+
ขมุย <i>Akysis macronemus</i>	+	-	-	-
ติดหิน <i>Glyptothorax lampris</i>	+	-	-	-
ดุกด้าน <i>Clasias batrachus</i>	+	-	-	+
ดุกอูย <i>C. macrocephalus</i>	+	-	-	-
กระทุงเหว <i>Xenentodon cancila</i>	+	+	+	+
ลิ้นหมา <i>Synaptura aenia</i>	+	-	-	-
ไหล <i>Monopterus albus</i>	+	+	+	+
แรว <i>Osphronemus goramy</i>	+	-	+	+
กระตี่นาง <i>Tricogaster microlepis</i>	+	-	-	+
สลิด <i>T. pectoralis</i>	+	-	-	-
กระตี่หม้อ <i>Trichogaster trichopterus</i>	+	-	-	+
ก้าง <i>Chunna gachua</i>	+	-	-	-
ช่อนงูเห่า <i>C. marulius</i>	+	+	+	+
ชะโด <i>C. micropeltes</i>	+	-	+	+
ช่อน <i>C. striatus</i>	+	-	+	+
กระสง <i>C. lucius</i>	-	-	+	+
แป้นแก้ว <i>Ambassis siameusis</i>	+	-	+	+
เสือฟันน้ำ <i>Loxotes chatareus</i>	+	-	-	-
หมอข้างเหยียบ <i>Pristolepis fasciatus</i>	+	+	+	+

ตารางที่ 1 (ต่อ) เปรียบเทียบชนิดปลาที่จับได้จากการสำรวจในช่วงระยะเวลาต่างๆกันใน
อ่างเก็บน้ำเขื่อนเขาแหลม จังหวัด กาญจนบุรี

รายชื่อปลา	ถวัลย์ (2528)	ธีรพัฒน์ (2528)	อรภา (2528)	บุญรัตน์ (2534)
หลด <i>Macrognathus siamensis</i>	+	-	-	-
หลด <i>Macrognathus aculeatus</i>	+	-	-	-
กระทิง <i>Nastoembelus armatus</i>	+	+	+	+
นุ้ <i>Rhinogobius sp.</i>	+	-	-	-
ปักเป้า <i>Tetraodon leiurus</i>	+	-	+	-
เล็บมือนาง <i>Epalzeorhynchus samensis</i>	-	-	+	-
กาแดง <i>E. frenatun</i>	+	-	+	-
ค้อ <i>Lepidocephalichthys sp.</i>	-	-	+	-
เขยงธง <i>Heterobargus bacourti</i>	-	-	+	+
เค้าขาว <i>Wallagonia attu</i>	-	+	+	-
คางเบื่อน <i>Pelodontichys dinema</i>	-	+	-	-
นุ้ทราย <i>Oxyeleotris marmoratus</i>	-	-	-	+
หางป่วง <i>Barbichthys laevis</i>	-	+	-	-

ที่มา : บุญรัตน์ จันทร์สว่าง และคณะ (2536)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบชนิดปลาที่จับได้จากการสำรวจในช่วงระยะเวลาต่างๆกันในอ่างเก็บน้ำเขื่อนรัชชประภา จังหวัด สุราษฎร์ธานี

รายชื่อปลา	2526	2530	2536
สลาด <i>Notopterus notopterus</i>	+	+	+
กราย <i>Chitala ornata</i>	+	+	-
ตะพึด <i>Scleropages formosus</i>	-	+	-
ชีวกแก้ว <i>Clupeichthys goniognathus</i>	+	+	-
แปเป (ใบไม้) <i>Chela laubuca</i>	+	-	-
แปเป <i>Paralaubuca riveroi</i>	+	+	-
แปเป <i>P. barroni</i>	-	-	+
ชีวกวายนางเงิน <i>Rasbora dusonensis</i>	+	+	+
ชีวกหางดอก <i>R. caudimaculata</i>	-	+	-
ชีวกหางกรรไกร <i>R. trilineata</i>	-	-	+
ชีวก <i>R. sumatrana</i>	-	-	+
ชีวก <i>R. borapetensis</i>	-	-	+
ชีวกอ่าว <i>Luiciosoma bleekeri</i>	-	+	-
ชีวกออก <i>Mystacoleucus marginatus</i>	+	+	+
กระดุมขี้ต <i>H. macrolepidota Van Hasselt</i>	+	+	+
ซ่ง <i>Aristichthys nobilis</i>	-	+	-
ไล่ตันตาแดง <i>Cyclocheilichthys apogon</i>	+	+	+
หนามหลัง <i>Cyclocheilichthys armatus</i>	+	-	-
ตะโกก <i>C. enoplos</i>	-	-	+
กระต่าย <i>C. heteronema</i>	+	-	-
กระมั่ง <i>Puntioplites proctozysron</i>	-	+	+
ตะเพียนทราย <i>Puntius leiacanthus</i>	+	+	+
ตะเพียนขาว <i>P. gonionotus</i>	+	-	+
อีกอง <i>P. lateristriata</i>	+	-	-
ตะพาก <i>P. daruphani</i>	+	-	-
แก้มซู้ <i>P. orphoides</i>	-	+	-

ตารางที่ 2 (ต่อ) เปรียบเทียบชนิดปลาที่จับได้จากการสำรวจในช่วงระยะเวลาต่างๆกันในอ่างเก็บน้ำเขื่อนรัชชประภา จังหวัด สุราษฎร์ธานี

รายชื่อปลา	2526	2530	2536
กระแห <i>P. schwanefeldi</i>	+	+	+
เสีอสุมาตรา <i>P. partipentazona</i>	-	+	+
พอน. <i>Cirrhinus molitorella</i>	+	+	-
สร้อยขาว <i>C. jullieni</i>	-	+	-
สร้อยเกล็ดถี่ <i>Thynnichthys thynnoides</i>	-	+	+
ซ่า <i>Labiobarbus lineatus</i>	+	+	-
ซ่า <i>L. burmanicus</i>	-	-	+
โน <i>Cyprinus carpio</i>	-	+	-
ร่องไม้ต๋ับ <i>Osteochilus microcephalus</i>	+	+	-
ร่องไม้ต๋ับ <i>O. waandersi</i>	+	+	+
ซั้ง <i>O. enneaporus</i>	-	-	+
สร้อยนกเขา <i>Osteochilus hasselti</i>	+	+	+
กาดำ <i>Morulius chrypsophekadion</i>	-	+	-
พลวงหิน <i>Tor soro</i>	-	+	+
เวียน <i>tor tambroides</i>	-	+	-
ยี่สกเทศ <i>Labeo rohita</i>	-	+	-
สร้อยน้ำเงิน <i>Labeo dyocheilus</i>	-	-	+
สร้อย <i>Lobocheilus rhabdoura</i>	+	+	-
บัว <i>L. gracilis</i>	-	+	-
เล็บมือนาง <i>Epalzeorhynchus kallopterus</i>	+	+	-
เล็บมือนาง <i>C. reticulatus</i>	+	+	-
เลียหิน <i>Garra taeniata</i>	+	+	+
อีดูด <i>Gyrinocheilus aymonieri</i>	+	+	+
หมูคอก <i>Botia moreti</i>	+	-	-
หมู <i>Botia beauforti</i>	+	-	-
หมูข้างลาย <i>B. helodes savage</i>	-	+	-

ตารางที่ 2 (ต่อ) เปรียบเทียบชนิดปลาที่จับได้จากการสำรวจในช่วงระยะเวลาต่างๆกันใน
อ่างเก็บน้ำเขื่อนรัชชประภา จังหวัด สุราษฎร์ธานี

รายชื่อปลา	2526	2530	2536
ค้อ <i>Lepidocephalus octocirrhis</i>	+	-	-
รากกล้วย <i>Acanthopsis choirorhynchos</i>	+	-	-
รากกล้วย <i>Acanthopthalmus javanicus</i>	+	-	-
ค้อ <i>Neomacheilus masyae</i>	+	+	-
กตเหลือง <i>Mystus nemurus</i>	-	+	+
กตแก้ว <i>M. wyckioides</i>	-	-	+
เขยงข้างลาย <i>M. vittatus</i>	-	+	-
กตดำ <i>M. wyckii</i>	-	+	-
เขยงใบข้าว <i>Mystus cavasius</i>	-	+	-
เขยงหิน <i>leiocassis siamenis</i>	+	-	-
เขยง <i>L. stenomus</i>	+	-	-
ชะโงน <i>Ompok bimaculatus</i>	-	+	+
บึก <i>Pangasianodon gigas</i>	-	+	+
ตุ๊กต่าน <i>Clasias batrachus</i>	-	+	-
ตุ๊กภูเขา <i>C. meladerma</i>	-	-	+
กระทุงเหว <i>Xenentodon cancila</i>	+	+	+
แรด <i>Osphronemus goramy</i>	+	+	+
กระดี่หม้อ <i>Trichogaster trichopterus</i>	-	+	-
ช่อน <i>Ophicephalus striatus</i>	+	+	+
ช่อนงูเห่า <i>O. marulius</i>	+	-	+
กระสง <i>O. lucius</i>	+	+	+
ชะโด <i>O. micropeltes</i>	+	+	+
แป้น <i>Chanda siameusis</i>	+	+	+
หมอข้างเหยียบ <i>Pristolepis fasciatus</i>	+	+	+
หลดลาย <i>Macrogynatus aculeatus</i>	+	-	-
กระทิง <i>Nastoembelus armatus</i>	+	+	+

ตารางที่ 2 (ต่อ) เปรียบเทียบชนิดปลาที่จับได้จากการสำรวจในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ กันใน
อ่างเก็บน้ำเขื่อนรัชชประภา จังหวัด สุราษฎร์ธานี

รายชื่อปลา	2526	2530	2536
บู่ <i>Rhinogobius sp.</i>	+	+	+
บู่แคระ <i>Bathygobius fuscus</i>	+	-	-
ไหล <i>Monopterus albus</i>	-	-	+
หมูหัวแบน <i>Homaloptera smithi</i>	-	-	+
หมอไทย <i>Anabas testudineus</i>	-	-	+
ปลากริม <i>Trichopsis vittatus</i>	-	-	+
ปลาเขยงเขา <i>Batasio tengana</i>	-	-	+

ที่มา : บุญรัตน์ จันทร์สว่าง และคณะ (2538)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

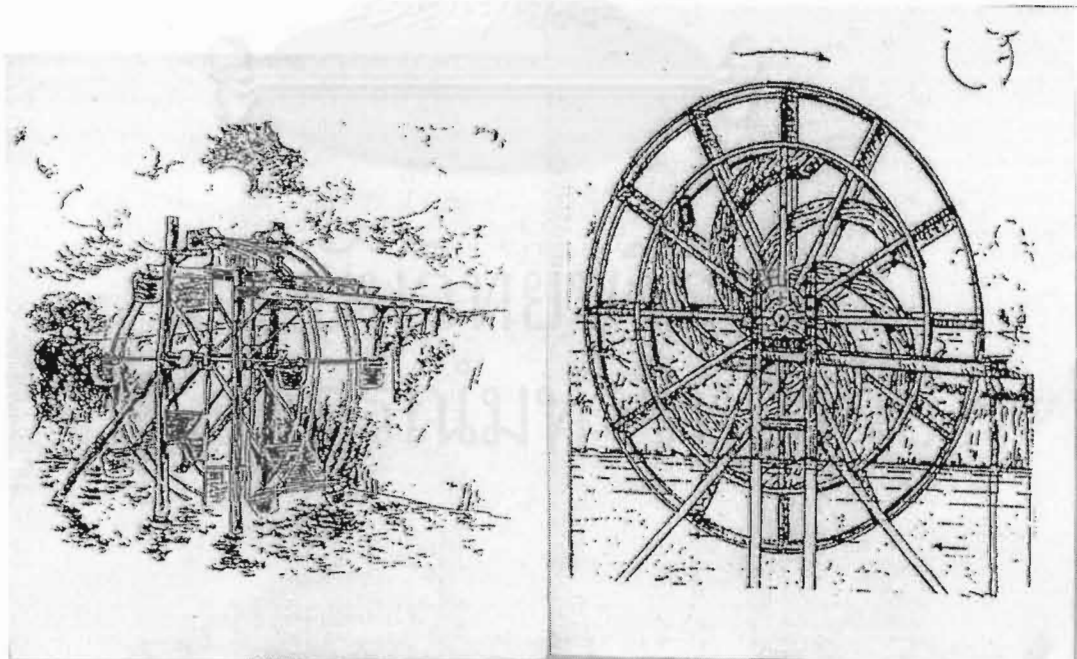
ภาคผนวก ค

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

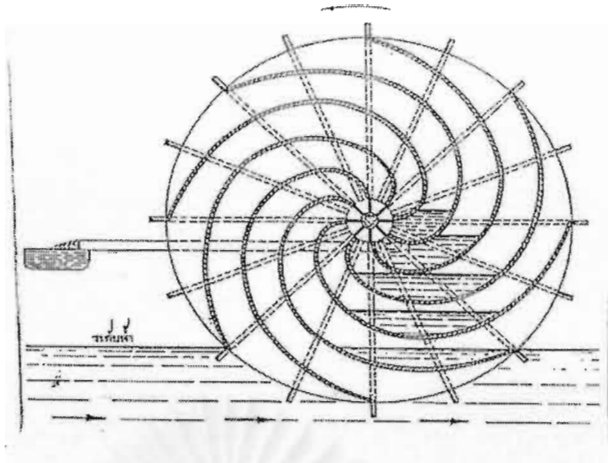

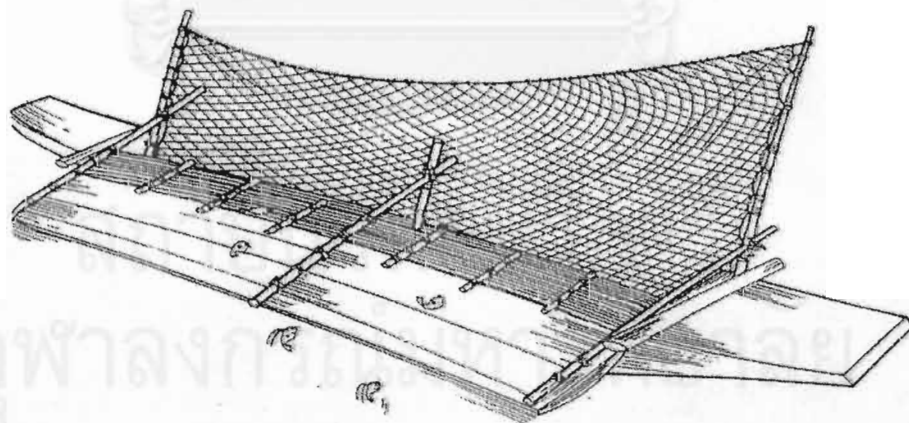
รูปที่ 1 กังหันใบพัดที่เชื่อมกับระหัดวิดน้ำ (กรมชลประทาน , 2519)

รูปที่ 2 กังหันตั้งหัว และกังหันท่อ (กรมชลประทาน , 2519)

รูปที่ 3 กังหันกงจักร (กรมชลประทาน , 2519)

รูปที่ 4 เรือกระดานผีหลอก (ราชวดี ศรีสง่า , 2538)

ภาคผนวก ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 การอพยพเดินทางของปลาผ่านบันไดปลาโจนเขื่อนระบายน้ำกวนพะเยา จังหวัดพะเยาในช่วง 10 ตุลาคม 2520 ถึง 20 ธันวาคม 2520 (ช่วงแรก)

ชนิดของปลาที่ผ่านบันไดปลาโจน	
1. เปป <i>Paralaubuca riveroi</i>	12. เล็บมีอนาง <i>E. samensis</i>
2. ชิวอ่าว <i>Luciosoma sp.</i>	13. ลูกผึ้ง <i>Gyrinocheilus aymonieri</i>
3. ชิวควายข้างเงิน <i>Rasbora dusonensis</i>	14. รากกล้วย <i>Acanthopsis choirorhynchos</i>
4. สร้อยขาวหัวแข็ง <i>Cirrhinus jullieni</i>	15. ซ่อนทราย <i>Acanthopsis sp.</i>
5. ไล่ตันตาแดง <i>Cyclocheilichthys apogon</i>	16. ร่องไม้ดัด <i>Osteochilus vittatus</i>
6. ไล่ตันตาขาว <i>C. repasson</i>	17. ตะเพียนทราย <i>Puntius leiacanthus</i>
7. กระสุนจุด <i>Hampara dispar</i>	18. สร้อยดอกยาง <i>E. coatosi</i>
8. บัว <i>Lobocheilus rhabdoura</i>	19. เปปขาว <i>Oxygaster siamensis</i>
9. ซ่า <i>Labiobarbus sp.</i>	20. ปลาเค้า <i>Wallagonia attu</i>
10. สร้อยนกเขา <i>Osteochilus hasselti</i>	21. ปลากริม <i>Trichopsis vittatus</i>
11. แก้มซ่า <i>P. orphoides</i>	

ที่มา : เสน่ห์ ผลประสิทธิ์ และคณะ (2520)

ตารางที่ 4 การอพยพเดินทางของปลาผ่านบันไดปลาโจนเขื่อนระบายน้ำกวันพะเยา จังหวัดพะเยา ในช่วง 7 กรกฎาคม 2521 ถึง 18 สิงหาคม 2521 (ช่วงที่สอง)

ชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจน	
1. แปป <i>Paralaubuca riveroi</i>	16. ร่องไม้ต๊อบ <i>Osteochilus vittatus</i>
2. ชิวอ่าว <i>Luciosoma sp.</i>	17. ตะเพียนทราย <i>Puntius leiacanthus</i>
3. ชิวควายข้างเงิน <i>Rasbora dusonensis</i>	18. ตะเพียนขาว <i>P. gonionotus</i>
4. สร้อยขาวหัวแข็ง <i>Cirrhinus jullieni</i>	19. สร้อยดอกยาง <i>E. coatosi</i>
5. ไล่ต้นตาแดง <i>Cyclocheilichthys apogon</i>	20. ปลากริม <i>Trichopsis vittatus</i>
6. กระสับชืด <i>H. macrolepidota</i>	21. ปลาหมอข้างเหยียบ <i>Pristolepis fasciatus</i>
7. กระสับจุด <i>Hampara dispar</i>	22. ปลาหมอไทย <i>Anabas testudineus</i>
8. บัว <i>Lobocheilus rhabdoura</i>	23. ปลากระดี่หม้อ <i>Trichogastertrichopterus</i>
9. ซ่า <i>Labiobarlus sp.</i>	24. ปลาสลาด <i>Notopterus notopterus</i>
10. นางอ่าว <i>Raiamas guttatus</i>	25. แป้นแก้ว <i>Parambassis notatus</i>
11. แก้มซ้า <i>P. orphoides</i>	26. บู่ทราย <i>Oxyeleotris sp.</i>
12. เล็บมีอนาง <i>E. samensis</i>	27. กระทิง <i>Nastoembelus aculeatus</i>
13. ลูกผึ้ง <i>Gyrinocheilus aymonieri</i>	28. ซ่อน <i>Channa striatus</i>
14. รากกล้วย <i>Acanthopsis choirorhynchos</i>	29. กุ้งฝอย
15. ซ่อนทราย <i>Acanthopsis sp.</i>	

ที่มา : เสน่ห์ ผลประสิทธิ์ และคณะ (2520)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ชนิดปลาที่ไม่สามารถผ่านบันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำกว๊านพะเยาได้

วันที่ 10 ตุลาคม 2520 ถึง 20 ธันวาคม 2520	วันที่ 7 กรกฎาคม 2521 ถึง 18 สิงหาคม 2521
ปลาหมอข้างเหยียบ <i>Pristolepis fasciatus</i>	ปลาสลิด <i>Trichogaster tectoratis</i>
ปลาแป้นแก้ว <i>Parambassis notatus</i>	ปลานิล <i>Tilapia nilotica</i>
ปลากระดุมขีด <i>H. macrolepidota</i>	ปลาหลด <i>Macrognathus aculeatus</i>
ปลาหมอไทย <i>Anabas testudineus</i>	สร้อยนกเขา <i>Osteochilus hasselti</i>
ปลานางอ้าว <i>Raiamas guttatus</i>	
ปลากระดี่หม้อ <i>Trichogastertrichopterus</i>	
ปลาสลัด <i>Notopterus notopterus</i>	
ปลากระทิง <i>Nastoe mbelus aculeatus</i>	
ปลาหมอ <i>Potissp.</i>	
ปลากดเหลือง <i>Mystus nemurus</i>	
ปลาหลด <i>Macrognathus aculeatus</i>	
ปลานิล <i>Tilapia nilotica</i>	

ที่มา : เสน่ห์ ผลประสิทธิ์ และคณะ (2520)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ชนิดปลาที่ไม่สามารถผ่านบันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำกว๊านพะเยาได้

วันที่ 10 ตุลาคม 2520 ถึง 20 ธันวาคม 2520	วันที่ 7 กรกฎาคม 2521 ถึง 18 สิงหาคม 2521
ปลาหมอช้างเหยียบ <i>Pristolepis fasciatus</i>	ปลาสลิด <i>Trichogaster tectoratis</i>
ปลาแป้นแก้ว <i>Parambassis notatus</i>	ปลานิล <i>Tilapia nilotica</i>
ปลากระดุมขีด <i>H. macrolepidota</i>	ปลาหลด <i>Macrogustus aculeatus</i>
ปลาหมอไทย <i>Anabas testudineus</i>	สร้อยนกเขา <i>Osteochilus hasselti</i>
ปลานางอ้าว <i>Raiamas guttatus</i>	
ปลากระดี่หม้อ <i>Trichogastertrichopterus</i>	
ปลาฉลาด <i>Notopterus notopterus</i>	
ปลากระทิง <i>Nastoe mbelus aculeatus</i>	
ปลาหมอ <i>Potissp.</i>	
ปลากดเหลือง <i>Mystus nemurus</i>	
ปลาหลด <i>Macrogustus aculeatus</i>	
ปลานิล <i>Tilapia nilotica</i>	

ที่มา : เสน่ห์ ผลประสิทธิ์ และคณะ (2520)

ตารางที่ 6 ชนิดปลาที่สามารถเดินทางผ่านบันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำหนองหาน
จังหวัดสกลนคร

ชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจน	
1. ชิวอ่าว <i>Luciosoma sp.</i>	13. เป้นแก้ว <i>Parambassis notatus</i>
2. สร้อยขาวหัวแข็ง <i>Cirrhinusjullieni Sauvage</i>	14. หมอช้างเหยียบ <i>Pristolepis fasciatus</i>
3. กระสับจุด <i>Hampara dispar smith</i>	15. หมอไทย <i>Anabas testudineus</i>
4. กระสับขีด <i>H. macrolepidota Van Hasselt</i>	16. กะแตง <i>Cyclocheilichthup repasson</i>
5. บัว <i>Lobocheilus rhabdoura</i>	17. หน้ามน <i>Puntius leiacanthus</i>
6. ซ่า <i>Labiobarlus lineatus</i>	18. ร่องไม้ดัด <i>Osteochilus vittatus</i>
7. ซ่า <i>L. kuhlii Valenciennes</i>	19. เป้น <i>Ambassis siameusis</i>
8. แก้มซ่า <i>P. orphoides</i>	20. หลด <i>Macrognotus aculeatus</i>
9. หมูขาว <i>B. modesta bleeker</i>	21. กระทิง <i>Nastoembelus armatus</i>
10. กตเหลืออง <i>M. nemurus</i>	22. แขนงข้างลาย <i>Mystus vittatus</i>
11. ซะโอิน <i>Ompok bimaculatus</i>	23. ปีกแดง <i>Osteocheilus spilopeura</i>
12. กระทุงเหว <i>Xenentodon cancila</i>	24. ตะเพียนทราย <i>Puntius leiacanthus</i>

ที่มา : ธีรศ ศรีสถิตย์(2525)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจน แบบ Simple sluice ได้

ชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจน แบบ Simple sluice ได้	ชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจน แบบ Simple sluice ได้
1. แปป <i>Paralaubuca riveroi</i>	23. ตะเพียนขาว <i>P. gonionotus</i>
2. สนาท , นางอ่าว <i>Raiamas guttatus</i>	24. แก้มขี้ <i>P. orphoides</i>
3. ชิวอ่าว <i>Luciosoma sp.</i>	25. เล็บมือนาง <i>E. samensis</i>
4. ชิวควายข้างเงิน <i>Rasbora dusonensis</i>	26. กะแตง <i>Cyclocheilichthys repasson</i>
5. สร้อยขาวหัวแข็ง <i>Cirrhinus jullieni</i>	27. หน้ามน <i>Puntius leiacanthus</i>
6. ไล่ตันตาแดง <i>Cyclocheilichthys apogon</i>	28. ร่องไม้ดัด <i>Osteochilus vittatus</i>
7. ไล่ตันตาขาว <i>C. repasson</i>	29. ปีกแดง <i>Osteocheilus spilopeura</i>
8. กระสุนจุด <i>Hampara dispar</i>	30. สร้อยดอกยาง <i>E. coatosi</i>
9. กระสุนขีด <i>H. macrolepidota</i>	31. แปปขาว <i>Oxygaster siamensis</i>
10. บัว <i>Lobocheilus rhabdoura</i>	32. ชิวหางแดง <i>Rasbora sp</i>
11. ซ่า <i>Labiobarbus lineatus</i>	33. ลูกผึ้ง <i>Gyrinocheilus aymonieri</i>
12. ซ่า <i>L. kuhlii Valenciennes</i>	34. รากกล้วย <i>Acanthopsis choirorhynchus</i>
13. ซ่า <i>Labiobarbus sp.</i>	35. ซ่อนทราย <i>Acanthopsis sp.</i>
14. สร้อยนกเขา <i>Osteochilus hasselti</i>	36. หมูขาว <i>B. modesta</i>
15. กดเหลือง <i>M. nemurus</i>	37. หมอไทย <i>Anabas testudineus</i>
16. แขนงข้างลาย <i>Mystus vittatus</i>	38. ซ่อน <i>Channa striatus</i>
17. ชะโอิน <i>Ompok bimaculatus</i>	39. หลด <i>Macrognathus aculeatus</i>
18. ปลาเค้า <i>Wallagonia attu</i>	40. กระทิง <i>Nastoeembelus armatus</i>
19. กระทุงเหว <i>Xenentodon cancila</i>	41. ปลากริม <i>Trichopsis vittatus</i>
20. เป้นแก้ว <i>Parambassis notatus</i>	42. กระดี่หม้อ <i>Trichogaster trichopterus</i>
21. เป้น <i>Ambassis siameusis</i>	43. สลาด <i>Notopterus notopterus</i>
22. หมอข้างเหยียบ <i>Pristolepis fasciatus</i>	44. บู่ทราย <i>Oxyeleotris marmoratus</i>

ตารางที่ 8 ชนิดปลาที่สามารถเดินทางผ่านบันไดปลาโจน (แบบ Pool type) เขื่อนปากมูล
จังหวัดอุบลราชธานี

ชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้	ชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้
1. FAMILY CLUPEIDAE ชิวแก้ว <i>Clupeichthys aesarnensis</i>	ตะเพียนทอง <i>Puntius altus</i> ตะเพียนขาว <i>P. gonionotus</i> แก้มขี้ <i>P. orphoides</i> ตะเพียนหนวดยาว <i>P. pierrei</i> กระแห <i>P. schwanenfeldi</i> กระมัง <i>Puntioplites proctozysron</i> ตาดำ <i>Saphognathops bandanensis</i> เปียน <i>S. stejnegeri</i> หมากมั่ง <i>Sikukia gudgeri</i> สร้อยเกล็ดถี่ <i>Thynnichthys thynnoides</i> จิ้งจอก <i>Crossocheilus reticulatus</i> กาแดง <i>Epalzeorhynchus frenatun</i> เล็บมือนาง <i>E. samensis</i> อีดูด <i>Garra cambodgiensis</i> โน <i>Cyprinus carpio</i>
2. FAMILY CYPRINIDAE แปเป <i>Paralaubuca riveroi</i> แปเปหูดำ <i>P. typus</i> สนาก , นางอ้ว <i>Raiamas guttatus</i> ชิวหนวดยาว <i>Esomus metallicus Ahl</i> ชิวอ้ว <i>Luciosoma sp.</i> ชิวควายข้างเงิน <i>Rasbora dusonensis</i> จาด <i>Acrossocheilus deaduratus</i> สร้อยขาวหัวแข็ง <i>Cirrhinus jullieni</i> พอน <i>C. molitorella</i> นวลจันทร์น้ำจืด <i>C. microlepis</i> ไล่ตันตาแดง <i>Cyclocheilichthys apogon</i> ตะโกก <i>Cyclocheilichthys enoplos</i> ไล่ตันตาขาว <i>C. repasson</i> ตะโกก <i>Cyclocheilichthys sp.</i> กระตูด <i>Hampara dispar</i> กระตูดขี้ด <i>H. macrolepidota</i> กาดำ <i>Morulius chrysophekadion</i> บัว <i>Lobocheilus rhabdoura</i> ซ่า <i>Labiobarlus lineatus</i> ซ่า <i>L. kuhlii Valenciennes</i> ซ่า <i>Labiobarlus sp.</i> ชียอก <i>Mystacoleucus marginatus</i> ชียอก <i>M. greenwayi</i> สร้อยนกเขา <i>Osteochilus hasselti</i> สร้อยข้างลาย <i>O. microcephalus</i> ยี่สกไทย <i>Probarbus labeamajor</i>	3. FAMILY GYRINOCHEILIDAE ลูกมิ่ง <i>Gyrinocheilus aymonieri</i>
	4. FAMILY COBITIDAE รากกล้วย <i>Acanthopsis choirorhynchos</i> ช้อนทราย <i>Acanthopsis sp.</i> หมูหางแดง <i>Botia eos taki</i> หมูหลังดำ <i>B. morleti tirant</i> หมูข้างลาย <i>B. helodes</i> หมูขาว <i>B. modesta</i>
	5. FAMILY BAGRIDAE กตเหลือง <i>M. nemurus</i>
	6. FAMILY SILURIDAE น้ำเงิน <i>Kryptopterus hexapterus</i> นาง , หางไก่ <i>K. cryptopterus</i>

ตารางที่ 8 (ต่อ) ชนิดปลาที่สามารถเดินทางผ่านบันไดปลาโจน (แบบ Pool type)
เขื่อนปากมูล จังหวัดอุบลราชธานี

ชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้	ชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้
นาง , หางไก่ <i>K. cryptopterus</i>	9. FAMILY BELONIDAE
เนื้ออ่อนแดง <i>K. apogon</i>	กระตู่เหว <i>Xenentodon cancila</i>
ชะโอน <i>Ompok bimaculatus</i>	10. FAMILY CENTROPOMIDAE
7. FAMILY SCHIBEIDAE	แป้นแก้ว <i>Parambassis notatus</i>
สังกะวาดทองสั้น <i>Lalates hexanema</i>	11. FAMILY NANDIDDAE
8. FAMILY PANGASIIDAE	หมอข้างเหยียบ <i>Pristolepis fasciatus</i>
ยอน <i>Pangasius bocourti</i>	12. FAMILY ANABANTIDAE
สังกะวาดทองโต <i>P. pleurotaenia</i>	หมอไทย <i>Anabas testudineus</i>
สังกะวาด <i>P. aegulebielis</i>	13. FAMILY CHANNIDAE
	ช้อน <i>Channa striatus</i>

ที่มา : เสน่ห์ ผลประสิทธิ์ (2540)

ตารางที่ 9 สรุปลักษณะปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำหนองหาน
เขื่อนระบายน้ำกว๊านพะเยา และเขื่อนปากมูล

ชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้	หนอง หาน	กว๊านพะ เยา	ปากมูล
1. FAMILY CLUPEIDAE			
ฉิวแก้ว <i>Clupeichthys aesarnensis</i>	-	-	+
2. FAMILY CYPRINIDAE			
แปเป <i>Paralaubuca riveroi</i>	-	+	+
แปเปหูดำ <i>P. typus</i>	-	-	+
สนาก , นางอ้าว <i>Raiamas guttatus</i>	-	+	+
ฉิวหนวดยาว <i>Esomus metallicus</i>	-	-	+
ฉิวอ้าว <i>Luciosoma sp.</i>	+	+	+
ฉิวควายข้างเงิน <i>Rasbora dusonensis</i>	-	+	+
จาด <i>Acrossocheilus deaduratus</i>	-	-	+
สร้อยขาวหัวแข็ง <i>Cirrhinus jullieni</i>	+	+	+
พอน <i>C. Molitorella</i>	-	-	+
นวลจันทร์น้ำจืด <i>C. microlepis</i>	-	-	+
ไล่ต้นตาแดง <i>Cyclocheilichthys apogon</i>	-	+	+
ตะโกก <i>Cyclocheilichthys enoplos</i>	-	-	+
ไล่ต้นตาขาว <i>C. Repasson</i>	-	+	+
ตะโกก <i>Cyclocheilichthys sp.</i>	-	-	+
กระสุนจุด <i>Hampara dispar</i>	+	+	+
กระสุนขีด <i>H. macrolepidota</i>	+	+	+
กาดำ <i>Morulius chrysophekadion</i>	-	-	+
บัว <i>Lobocheilus rhabdoura</i>	-	+	+
ซ่า <i>Labiobarlus lineatus</i>	-	+	+
ซ่า <i>L. kuhlii Valenciennes</i>	-	+	+
ซ่า <i>Labiobarlus sp.</i>	-	+	+

ตารางที่ 9 (ต่อ) สรุปชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำหนองหาน
เขื่อนระบายน้ำกว๊านพะเยา และเขื่อนปากมูล

ชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้	หนอง หาน	กว๊านพะ เยา	ปากมูล
ขี้ยอก <i>Mystacoleucus marginatus</i>	-	-	+
ขี้ยอก <i>M. greenwayi</i>	-	-	+
สร้อยนกเขา <i>Osteochilus hasselti</i>	-	+	+
สร้อยข้างลาย <i>O. microcephalus</i>	-	-	+
ปล่อกไทย <i>Probarbus labeamajor</i>	-	-	+
ตะเพียนทอง <i>Puntius altus</i>	-	-	+
ตะเพียนขาว <i>P. gonionotus</i>	-	+	+
แก้มขี้ <i>P. orphoides</i>	+	+	+
ตะเพียนหนวดยาว <i>P. pierrei</i>	-	-	+
กระแห <i>P. schwanefeldi</i>	-	-	+
กระมัง <i>Puntioplites proctozysron</i>	-	-	+
ตาดำ <i>Saphognathops bandanensis</i>	-	-	+
เปียน <i>S. stejnegeri</i> Smith	-	-	+
หมากมั่ง <i>Sikukia gudgeri</i>	-	-	+
สร้อยเกล็ดถี่ <i>Thynnichthys thynnoides</i>	-	-	+
จิ้งจอก <i>Crossocheilus reticulatus</i>	-	-	+
กาแดง <i>Epalzeorhynchus frenatun</i>	-	-	+
เล็บมีอนาง <i>E. samensis</i>	-	+	+
อีดูด <i>Garra cambodgiensis</i>	-	-	+
ไน <i>Cyprinus carpio</i>	-	-	+
กะแดง <i>Cyclocheilichthys repasson</i>	+	-	-
หน้ามน <i>Puntius leiacanthus</i>	+	+	-
ร่องไม้ตับ <i>Osteochilus vittatus</i>	+	+	-
ปึกแดง <i>Osteocheilus spilopeura</i>	+	-	-
สร้อยดอกยาง <i>E. coatosi</i>	-	+	-
แปเปขาว <i>Oxygaster siamensis</i>	-	+	-

ตารางที่ 9 (ต่อ) สรุปชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำหนองหาน
เขื่อนระบายน้ำกว๊านพะเยา และเขื่อนปากมูล

ชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้	หนอง หาน	กว๊านพะ เยา	ปากมูล
ซิวหางแดง <i>Rasbora sp</i>	-	+	-
3. FAMILY GYRINOCHEILIDAE			
ลูกผึ้ง <i>Gyrinocheilus aymonieri</i>	-	+	+
4. FAMILY COBITIDAE			
รากกล้วย <i>Acanthopsis choirorhynchos</i>	-	+	+
ช่อนทราย <i>Acanthopsis sp.</i>	-	+	+
หมูหางแดง <i>Botia eos taki</i>	-	-	+
หมูหลังดำ <i>B. morleti tirant</i>	-	-	+
หมูข้างลาย <i>B. helodes sauvage</i>	-	-	+
หมูขาว <i>B. modesta bleeker</i>	+	-	+
5. FAMILY BAGRIDAE			
กตเหลือง <i>M. nemurus</i>	+	-	+
เขยงข้างลาย <i>Mystus vittatus</i>	+	-	-
6. FAMILY SILURIDAE			
น้ำเงิน <i>Kryptopterus hexapterus</i>	-	-	+
นาง , หางไก่ <i>K. cryptopterus</i>	-	-	+
เนื้ออ่อนแดง <i>K. apogon</i>	-	-	+
ชะโงน <i>Ompok bimaculatus</i>	+	-	+
ปลาเค้า <i>Wallagonia attu</i>	-	+	-
7. FAMILY SCHIBEIDAE			
สังกะวาดทองสั้น <i>Laides hexanema</i>	-	-	+
8. FAMILY PANGASIIDAE			
ยอน <i>Pangasius bocourti</i>	-	-	+
สังกะวาดทองโต <i>P. pleurotaenia</i>	-	-	+
สังกะวาด <i>P. aeguillebielis</i>	-	-	+

ตารางที่ 9 (ต่อ) สรุปชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจน ณ เขื่อนระบายน้ำหนองหาน
เขื่อนระบายน้ำก๊วนพะเยา และเขื่อนปากมูล

ชนิดปลาที่สามารถผ่านบันไดปลาโจนได้	หนองหาน	ก๊วนพะเยา	ปากมูล
9. FAMILY BELONIDAE			
กระตู่เหว <i>Xenentodon cancila</i>	+	-	+
10. FAMILY CENTROPOMIDAE			
แป้นแก้ว <i>Parambassis notatus</i>	+	+	+
แป้น <i>Ambassis siameusis</i>	+	-	-
11. FAMILY NANDIDDAE			
หมอล้างเหยียบ <i>Pristolepis fasciatus</i>	+	+	+
12. FAMILY ANABANTIDAE			
หมอไทย <i>Anabas testudineus</i>	+	+	+
13. FAMILY CHANNIDAE			
ช้อน <i>Channa striatus</i>	-	+	+
14. FAMILY MASTACEMBELIDAE			
หลด <i>Macrognathus aculeatus</i>	+	-	-
กระทิง <i>Nastoembelus armatus</i>	+	+	-
15. BELONTIIDAE			
ปลากริม <i>Trichopsis vittatus</i>	-	+	-
กระดี่หม้อ <i>Trichogaster trichopterus</i>	-	+	-
16. FAMILY NOTOPTERIDAE			
สลาด <i>Notopterus notopterus</i>	-	+	-
17. ELEOTRIDAE			
ปูทราย <i>Oxyeleotris marmoratus</i>	-	+	-
รวม	20	35	63

ภาคผนวก จ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ผลการทดลองแบบจำลองกึ่งหัตถ์ปลา

วันที่	ความหนาแน่นน้อย (100ตัว)			วันที่	ความหนาแน่นปานกลาง (150ตัว)			วันที่	ความหนาแน่นมาก (200ตัว)		
	เมีย	ผู้	รวม		เมีย	ผู้	รวม		เมีย	ผู้	รวม
8 /8/42	3	2	5	20/8/42	2	4	6	5/9/42	0	0	0
9/8/42	4	1	5	21/8/42	1	2	3	6/9/42	2	3	5
10/8/42	0	0	0	22/8/42	5	2	7	7/9/42	1	6	7
11/8/42	1	0	1	23/8/42	0	0	0	8/9/42	0	0	0
12/8/42	2	4	6	24/8/42	5	4	9	9/9/42	3	0	3
13/8/42	1	3	4	25/8/42	0	0	0	10/9/42	1	4	5
14/8/42	3	4	7	26/8/42	5	3	8	11/9/42	2	2	4
15/8/42	3	1	4	27/8/42	2	1	3	12/9/42	0	1	1
16/8/42	3	0	3	28/8/42	4	4	8	13/9/42	3	4	7
17/8/42	0	0	0	29/8/42	6	4	10	14/9/42	3	3	6
รวม	20	15	35	รวม	30	24	54	รวม	15	23	38
เฉลี่ย	2.0	1.5	3.5	เฉลี่ย	3.0	2.4	5.4	เฉลี่ย	1.5	2.3	3.8
คิดเป็นร้อยละ 3.5 ของปลาหางนกยูงทั้งหมด			คิดเป็นร้อยละ 3.6 ของปลาหางนกยูงทั้งหมด			คิดเป็นร้อยละ 1.9 ของปลาหางนกยูงทั้งหมด					

ตารางที่ 11 ผลการทดลองแบบจำลองประตูกันน้ำ

วันที่	เวลา	ความหนาแน่นน้อย (100ตัว)			วันที่	เวลา	ความหนาแน่นปานกลาง (150ตัว)			วันที่	เวลา	ความหนาแน่นมาก (200ตัว)		
		เมีย	ผู้	รวม			เมีย	ผู้	รวม			เมีย	ผู้	รวม
17/10/42	11.00 น.	5	6	11	14/11/42	11.00 น.	6	8	14	1/11/42	11.00 น.	11	13	24
	23.00 น.	4	5	9		23.00 น.	12	7	19		23.00 น.	15	12	27
	รวม	9	11	20		รวม	18	15	33		รวม	26	25	51
18/10/42	11.00 น.	6	4	10	15/11/42	11.00 น.	9	7	16	2/11/42	11.00 น.	16	10	26
	23.00 น.	5	8	13		23.00 น.	8	7	15		23.00 น.	13	17	30
	รวม	11	12	23		รวม	17	14	31		รวม	29	27	56
19/10/42	11.00 น.	3	9	12	16/11/42	11.00 น.	12	9	21	4/11/42	11.00 น.	17	10	27
	23.00 น.	7	4	11		23.00 น.	6	9	15		23.00 น.	13	15	28
	รวม	10	13	23		รวม	18	18	36		รวม	30	25	55
20/10/42	11.00 น.	4	5	9	17/11/42	11.00 น.	8	10	18	5/11/42	11.00 น.	14	17	31
	23.00 น.	3	7	10		23.00 น.	11	6	17		23.00 น.	13	16	29
	รวม	7	12	19		รวม	19	16	35		รวม	27	33	60
21/10/42	11.00 น.	2	8	10	18/11/42	11.00 น.	13	9	22	6/11/42	11.00 น.	11	10	21
	23.00 น.	7	6	13		23.00 น.	18	11	19		23.00 น.	8	10	18
	รวม	9	14	23		รวม	21	20	31		รวม	19	20	39

ตารางที่ 11 (ต่อ) ผลการทดลองแบบจำลองประตูกันน้ำ

วันที่	เวลา	ความหนาแน่นน้อย (100ตัว)			วันที่	เวลา	ความหนาแน่นปานกลาง (150ตัว)			วันที่	เวลา	ความหนาแน่นมาก (200ตัว)		
		เมีย	ผู้	รวม			เมีย	ผู้	รวม			เมีย	ผู้	รวม
22/10/42	11.00 น.	3	6	9	19/11/42	11.00 น.	10	7	17	7/11/42	11.00 น.	18	19	37
	23.00 น.	5	4	9		23.00 น.	9	7	16		23.00 น.	16	16	32
	รวม	8	10	18		รวม	19	14	33		รวม	34	35	69
23/10/42	11.00 น.	4	7	11	20/11/42	11.00 น.	6	8	14	8/11/42	11.00 น.	11	11	22
	23.00 น.	2	4	6		23.00 น.	7	9	16		23.00 น.	14	13	27
	รวม	6	11	17		รวม	13	17	30		รวม	25	24	49
24/10/42	11.00 น.	3	5	8	21/11/42	11.00 น.	11	9	20	9/11/42	11.00 น.	16	13	29
	23.00 น.	5	2	7		23.00 น.	8	6	14		23.00 น.	6	10	16
	รวม	8	7	15		รวม	19	15	34		รวม	22	23	45
25/10/42	11.00 น.	4	5	9	22/11/42	11.00 น.	7	6	13	10/11/42	11.00 น.	11	10	21
	23.00 น.	3	4	7		23.00 น.	8	8	16		23.00 น.	14	8	22
	รวม	7	9	16		รวม	15	14	29		รวม	25	18	43
26/10/42	11.00 น.	3	4	7	23/11/42	11.00 น.	7	9	16	11/11/42	11.00 น.	19	16	35
	23.00 น.	2	8	10		23.00 น.	6	5	11		23.00 น.	12	8	20
	รวม	5	12	17		รวม	13	14	27		รวม	31	24	55
รวม		80	111	191	รวม	172	157	319	รวม	268	254	522		
เฉลี่ย		8	11.1	19.1	เฉลี่ย	17.2	15.7	31.9	เฉลี่ย	26.8	25.4	52.2		
ร้อยละ 19.10 ของปลาหางนกยูงทั้งหมด					ร้อยละ 21.93 ของปลาหางนกยูงทั้งหมด					ร้อยละ 26.10 ของปลาหางนกยูงทั้งหมด				

ตารางที่ 12 ผลการทดลองแบบระหัดวิดน้ำ

วันที่	ความหนาแน่นน้อย (100ตัว)			วันที่	ความหนาแน่นปานกลาง (150ตัว)			วันที่	ความหนาแน่นมาก (200ตัว)		
	เมีย	ผู้	รวม		เมีย	ผู้	รวม		เมีย	ผู้	รวม
14/12/42	4	5	9	6/1/43	2	12	14	18/1/43	4	11	15
15/12/42	6	5	11	7/1/43	7	14	21	19/1/43	5	6	11
16/12/42	8	4	12	8/1/43	10	12	22	20/1/43	9	7	16
17/12/42	4	2	6	9/1/43	12	9	21	21/1/43	6	7	13
18/12/42	5	3	8	10/1/43	11	9	20	22/1/43	5	8	13
19/12/42	2	5	7	11/1/43	17	4	21	23/1/43	5	10	15
20/12/42	3	2	5	12/1/43	7	11	18	24/1/43	4	8	12
21/12/42	7	4	11	13/1/43	9	12	21	25/1/43	5	6	11
22/12/42	5	4	9	14/1/43	8	7	15	26/1/43	7	3	10
23/12/42	9	4	13	15/1/43	7	9	16	27/1/43	3	9	12
รวม	53	38	91	รวม	90	99	189	รวม	53	75	128
เฉลี่ย	5.3	3.8	9.1	เฉลี่ย	9.0	9.9	18.9	เฉลี่ย	5.3	7.5	12.8
คิดเป็นร้อยละ 9.1 ของปลาหางนกยูงทั้งหมด			คิดเป็นร้อยละ 12.6 ของปลาหางนกยูงทั้งหมด			คิดเป็นร้อยละ 6.4 ของปลาหางนกยูงทั้งหมด					

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ผลการทดลองแบบจำลองลิฟท์ยกปลา

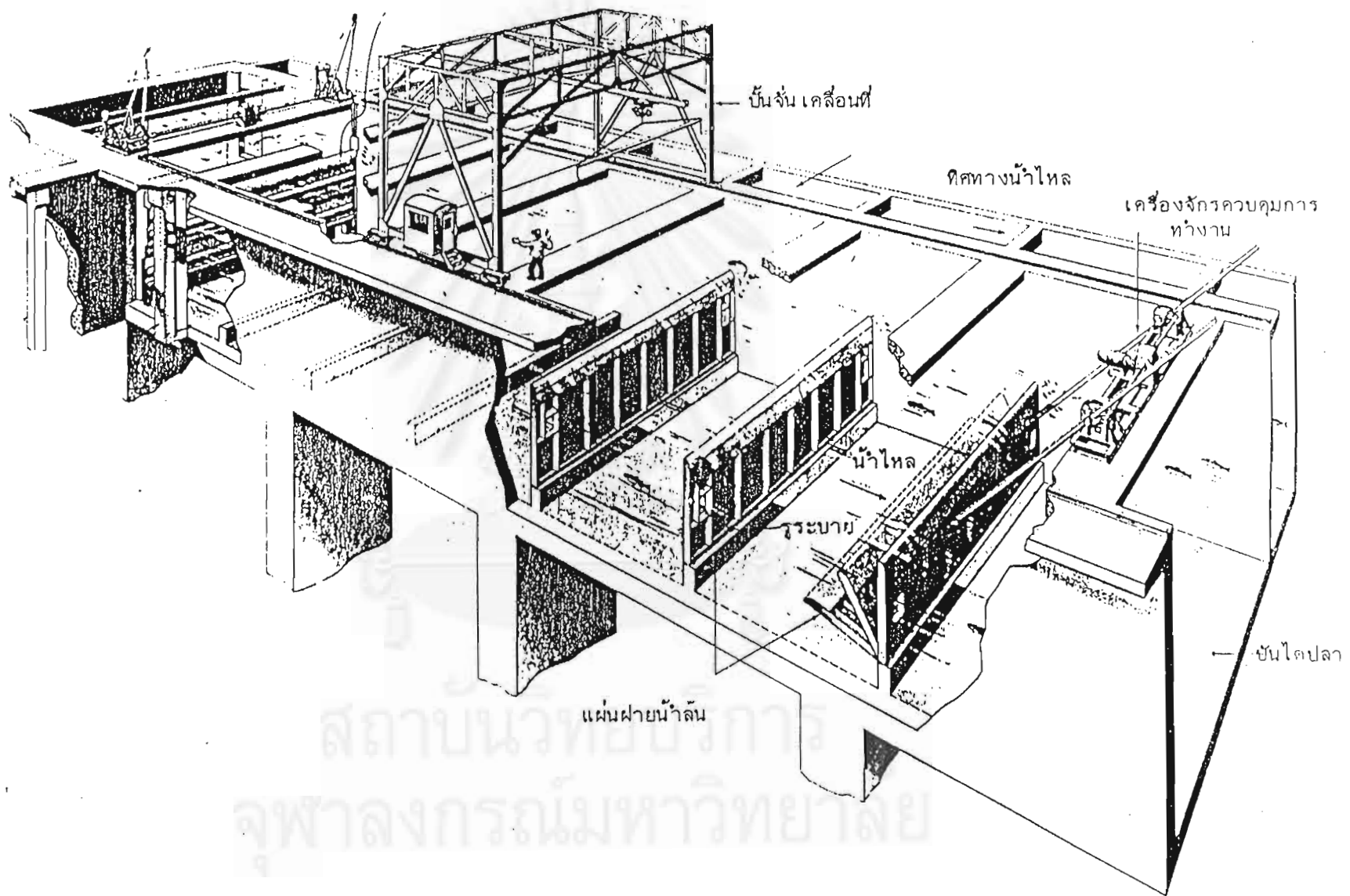
วันที่	ความหนาแน่นน้อย (100ตัว)			วันที่	ความหนาแน่น ปานกลาง (150ตัว)			วันที่	ความหนาแน่นมาก (200ตัว)		
	เม็ย	ผู้	รวม		เม็ย	ผู้	รวม		เม็ย	ผู้	รวม
15/3/43	6	6	12	1/3/43	11	10	21	17/2/43	5	17	22
16/3/43	5	4	9	2/3/43	12	14	26	18/2/43	4	11	15
17/3/43	6	7	13	4/3/43	13	11	24	19/2/43	3	17	20
18/3/43	7	4	11	5/3/43	9	7	16	20/2/43	8	16	24
19/3/43	4	3	7	6/3/43	17	11	28	21/2/43	15	11	26
20/3/43	5	4	9	7/3/43	9	16	25	22/2/43	18	22	40
21/3/43	6	7	13	8/3/43	14	6	20	23/2/43	11	16	27
22/3/43	3	5	8	9/3/43	8	10	18	24/2/43	13	16	29
24/3/43	5	4	9	10/3/43	6	9	15	25/2/43	18	18	36
25/3/43	4	5	9	11/3/43	15	6	21	26/2/43	14	13	27
รวม	51	49	100	รวม	93	142	235	รวม	109	157	266
เฉลี่ย	5.1	4.9	10.0	เฉลี่ย	9.3	14.2	23.5	เฉลี่ย	10.9	15.7	26.6
คิดเป็นร้อยละ 10.0 ของ ปลาหางนกยูงทั้งหมด			คิดเป็นร้อยละ 15.67 ของ ปลาหางนกยูงทั้งหมด			คิดเป็นร้อยละ 13.33 ของ ปลาหางนกยูงทั้งหมด					

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูป ชั้นโตนปลาโจมตีเขื่อน McNary รัฐวอชิงตัน

ภาคผนวก ข

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบจำลองกึ่งหนึ่งตัวปลา

Oneway

Descriptives

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
FEMALE low density	10	2.00	1.41	.45	.99	3.01	0	4
medium density	10	3.00	2.26	.71	1.38	4.62	0	6
high density	10	1.50	1.27	.40	.59	2.41	0	3
Total	30	2.17	1.76	.32	1.51	2.83	0	6
MALE low density	10	1.5000	1.6499	.5217	.3197	2.6803	.00	4.00
medium density	10	2.4000	1.6465	.5207	1.2221	3.5779	.00	4.00
high density	10	2.3000	2.0575	.6506	.8281	3.7719	.00	6.00
Total	30	2.0667	1.7798	.3250	1.4021	2.7313	.00	6.00

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
FEMALE	Between Groups	11.667	2	5.833	2.006	.154
	Within Groups	78.500	27	2.907		
	Total	90.167	29			
MALE	Between Groups	4.867	2	2.433	.755	.480
	Within Groups	87.000	27	3.222		
	Total	91.867	29			

Post Hoc Tests Homogeneous Subsets

FEMALE

Duncan^a

		Subset for alpha = .05
density	N	1
high density	10	1.50
low density	10	2.00
medium density	10	3.00
Sig.		.073

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 10.000.

MALE

Duncan^a

		Subset for alpha = .05
density	N	1
low density	10	1.5000
high density	10	2.3000
medium density	10	2.4000
Sig.		.300

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 10.000.

แบบจำลองกึ่งหุ่นตักปลา

T-Test

Group Statistics

sex	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
NUMBER female	10	2.00	1.41	.45
male	10	1.50	1.65	.52

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower		Upper
NUMBER	Equal variances assumed	.424	.523	.728	18	.476	.50	.69	-0.94	1.94
	Equal variances not assumed			.728	17.589	.476	.50	.69	-0.95	1.95

T-Test

Group Statistics

sex	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
NUMBER female	10	3.00	2.26	.71
male	10	2.40	1.65	.52

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower		Upper
NUMBER	Equal variances assumed	3.000	.100	.678	18	.506	.60	.88	-1.26	2.46
	Equal variances not assumed			.678	16.451	.507	.60	.88	-1.27	2.47

T-Test

Group Statistics

	sex	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
NUMBER	female	10	1.50	1.27	.40
	male	10	2.30	2.06	.65

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
NUMBER	Equal variances assumed	2.793	.112	-1.046	18	.309	-.80	.76	-2.41	.81
	Equal variances not assumed			-1.046	14.984	.312	-.80	.76	-2.43	.83

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบจำลองประตูกั้นน้ำ

Oneway

Descriptives

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
FEMALE lowdensity	10	8.00	1.83	.58	6.69	9.31	5	11
medium density	10	17.20	2.70	.85	15.27	19.13	13	21
high density	10	26.80	4.42	1.40	23.64	29.96	19	34
Total	30	17.33	8.38	1.53	14.20	20.46	5	34
MALE lowdensity	10	11.10	2.02	.64	9.65	12.55	7	14
medium density	10	15.70	2.06	.65	14.23	17.17	14	20
high density	10	25.40	5.23	1.65	21.66	29.14	18	35
Total	30	17.40	6.92	1.26	14.82	19.98	7	35

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
FEMALE	Between Groups	1767.467	2	883.733	87.982	.000
	Within Groups	271.200	27	10.044		
	Total	2038.667	29			
MALE	Between Groups	1065.800	2	532.900	44.768	.000
	Within Groups	321.400	27	11.904		
	Total	1387.200	29			

Post Hoc Tests Homogeneous Subsets

FEMALE

Duncan^a

density	N	Subset for alpha = .05		
		1	2	3
lowdensity	10	8.00		
medium density	10		17.20	
high density	10			26.80
Sig.		1.000	1.000	1.000

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 10.000.

MALE

Duncan^a

density	N	Subset for alpha = .05		
		1	2	3
lowdensity	10	11.10		
medium density	10		15.70	
high density	10			25.40
Sig.		1.000	1.000	1.000

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 10.000.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบจำลองประตูกั้นน้ำ

T-Test

Group Statistics

	sex	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
NUMBER	female	10	8.00	1.83	.58
	male	10	11.10	2.02	.64

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
NUMBER	Equal variances assumed	.036	.851	-3.596	18	.002	-3.10	.86	-4.91	-1.29
	Equal variances not assumed			-3.596	17.811	.002	-3.10	.86	-4.91	-1.29

T-Test

Group Statistics

	sex	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
NUMBER	female	10	17.20	2.70	.85
	male	10	15.70	2.06	.65

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
NUMBER	Equal variances assumed	.807	.381	1.397	18	.179	1.50	1.07	-.76	3.76
	Equal variances not assumed			1.397	16.817	.180	1.50	1.07	-.77	3.77

T-Test

Group Statistics

	sex	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
NUMBER	female	10	26.80	4.42	1.40
	male	10	25.40	5.23	1.65

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
NUMBER	Equal variances assumed	.071	.793	.647	18	.526	1.40	2.17	-3.15	5.95
	Equal variances not assumed			.647	17.507	.526	1.40	2.17	-3.16	5.96

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบจำลองประตูกั้นน้ำ

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
DAY	low density	10	9.60	1.51	.48	8.52	10.68	7	12
	medium density	10	17.10	3.11	.98	14.88	19.32	13	22
	high density	10	27.30	5.68	1.80	23.24	31.36	21	37
	Total	30	18.00	8.25	1.51	14.92	21.08	7	37
NIGHT	low density	10	9.50	2.42	.76	7.77	11.23	6	13
	medium density	10	15.80	2.35	.74	14.12	17.48	11	19
	high density	10	24.90	5.49	1.73	20.98	28.82	16	32
	Total	30	16.73	7.36	1.34	13.98	19.48	6	32

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
DAY	Between Groups	1578.600	2	789.300	53.626	.000
	Within Groups	397.400	27	14.719		
	Total	1976.000	29			
NIGHT	Between Groups	1198.867	2	599.433	43.391	.000
	Within Groups	373.000	27	13.815		
	Total	1571.867	29			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**Post Hoc Tests
Homogeneous Subsets**

DAY

Duncan^a

density	N	Subset for alpha = .05		
		1	2	3
low density	10	9.60		
medium density	10		17.10	
high density	10			27.30
Sig.		1.000	1.000	1.000

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 10.000.

NIGHT

Duncan^a

density	N	Subset for alpha = .05		
		1	2	3
low density	10	9.50		
medium density	10		15.80	
high density	10			24.90
Sig.		1.000	1.000	1.000

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 10.000.

แบบจำลองระหัดวิดน้ำ

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
						FEMALE	low density		
	medium density	10	9.00	3.94	1.25	6.18	11.82	2	17
	high density	10	5.30	1.70	.54	4.08	6.52	3	9
	Total	30	6.53	3.22	.59	5.33	7.74	2	17
MALE	low density	10	3.80	1.14	.36	2.99	4.61	2	5
	medium density	10	9.90	2.92	.92	7.81	11.99	4	14
	high density	10	7.50	2.27	.72	5.87	9.13	3	11
	Total	30	7.07	3.34	.61	5.82	8.31	2	14

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
FEMALE	Between Groups	91.267	2	45.633	5.862	.008
	Within Groups	210.200	27	7.785		
	Total	301.467	29			
MALE	Between Groups	188.867	2	94.433	18.887	.000
	Within Groups	135.000	27	5.000		
	Total	323.867	29			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Post Hoc Tests Homogeneous Subsets

FEMALE

Duncan^a

density	N	Subset for alpha = .05	
		1	2
low density	10	5.30	
high density	10	5.30	
medium density	10		9.00
Sig.		1.000	1.000

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 10.000.

MALE

Duncan^a

density	N	Subset for alpha = .05		
		1	2	3
low density	10	3.80		
high density	10		7.50	
medium density	10			9.90
Sig.		1.000	1.000	1.000

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 10.000.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบจำลองระหัดวิดน้ำ

T-Test

Group Statistics

sex		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
NUMBER	female	10	5.30	2.21	.70
	male	10	3.80	1.14	.36

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower		Upper
NUMBER	Equal variances assumed	4.105	.058	1.907	18	.073	1.50	.79	-.15	3.15
	Equal variances not assumed			1.907	13.428	.078	1.50	.79	-.19	3.19

T-Test

Group Statistics

sex		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
NUMBER	female	10	9.00	3.94	1.25
	male	10	9.90	2.92	.92

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower		Upper
NUMBER	Equal variances assumed	.263	.614	-.580	18	.569	-.90	1.55	-4.16	2.36
	Equal variances not assumed			-.580	16.595	.570	-.90	1.55	-4.18	2.38

T-Test

Group Statistics

	sex	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
NUMBER	female	10	5.30	1.70	.54
	male	10	7.50	2.27	.72

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower		Upper
NUMBER	Equal variances assumed	.720	.407	-2.449	18	.025	-2.20	.90	-4.09	-.31
	Equal variances not assumed			-2.449	16.683	.026	-2.20	.90	-4.10	-.30

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบจำลองลิฟท์ยกปลา

Oneway

Descriptives

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
FEMALE low density	10	5.10	1.20	.38	4.24	5.96	3	7
medium density	10	11.40	3.44	1.09	8.94	13.86	6	17
high density	10	10.90	5.63	1.78	6.88	14.92	3	18
Total	30	9.13	4.73	.86	7.37	10.90	3	18
MALE low density	10	4.90	1.37	.43	3.92	5.88	3	7
medium density	10	10.00	3.27	1.03	7.66	12.34	6	16
high density	10	15.70	3.33	1.05	13.31	18.09	11	22
Total	30	10.20	5.24	.96	8.24	12.16	3	22

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
FEMALE Between Groups	245.267	2	122.633	8.192	.002
Within Groups	404.200	27	14.970		
Total	649.467	29			
MALE Between Groups	583.800	2	291.900	37.001	.000
Within Groups	213.000	27	7.889		
Total	796.800	29			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**Post Hoc Tests
Homogeneous Subsets**

FEMALE

Duncan^a

density	N	Subset for alpha = .05	
		1	2
low density	10	5.10	
high density	10		10.90
medium density	10		11.40
Sig.		1.000	.775

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 10.000.

MALE

Duncan^a

density	N	Subset for alpha = .05		
		1	2	3
low density	10	4.90		
medium density	10		10.00	
high density	10			15.70
Sig.		1.000	1.000	1.000

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 10.000.

แบบจำลองลิฟท์ยกปลา

T-Test

Group Statistics

sex		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
NUMBER	female	10	5.10	1.20	.38
	male	10	4.90	1.37	.43

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
NUMBER	Equal variances assumed	.316	.581	.348	18	.732	.20	.58	-1.01	1.41
	Equal variances not assumed			.348	17.681	.732	.20	.58	-1.01	1.41

T-Test

Group Statistics

sex		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
NUMBER	female	10	11.40	3.44	1.09
	male	10	10.00	3.27	1.03

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
NUMBER	Equal variances assumed	.217	.647	.934	18	.363	1.40	1.50	-1.75	4.55
	Equal variances not assumed			.934	17.953	.363	1.40	1.50	-1.75	4.55

T-Test

Group Statistics

sex		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
NUMBER	female	10	10.90	5.63	1.78
	male	10	15.70	3.33	1.05

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
NUMBER	Equal variances assumed	4.593	.046	-2.321	18	.032	-4.80	2.07	-9.15	-.45
	Equal variances not assumed			-2.321	14.629	.035	-4.80	2.07	-9.22	-.38

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวอุษารัตน์ นพคุณ เกิดวันที่ 30 ตุลาคม 2518 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อปีการศึกษา 2539 เข้าศึกษาต่อในระดับวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย